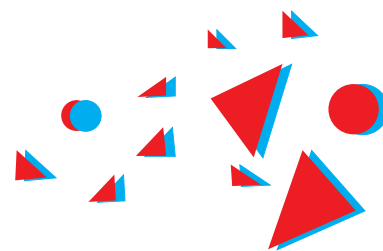

12 let samostojne občine

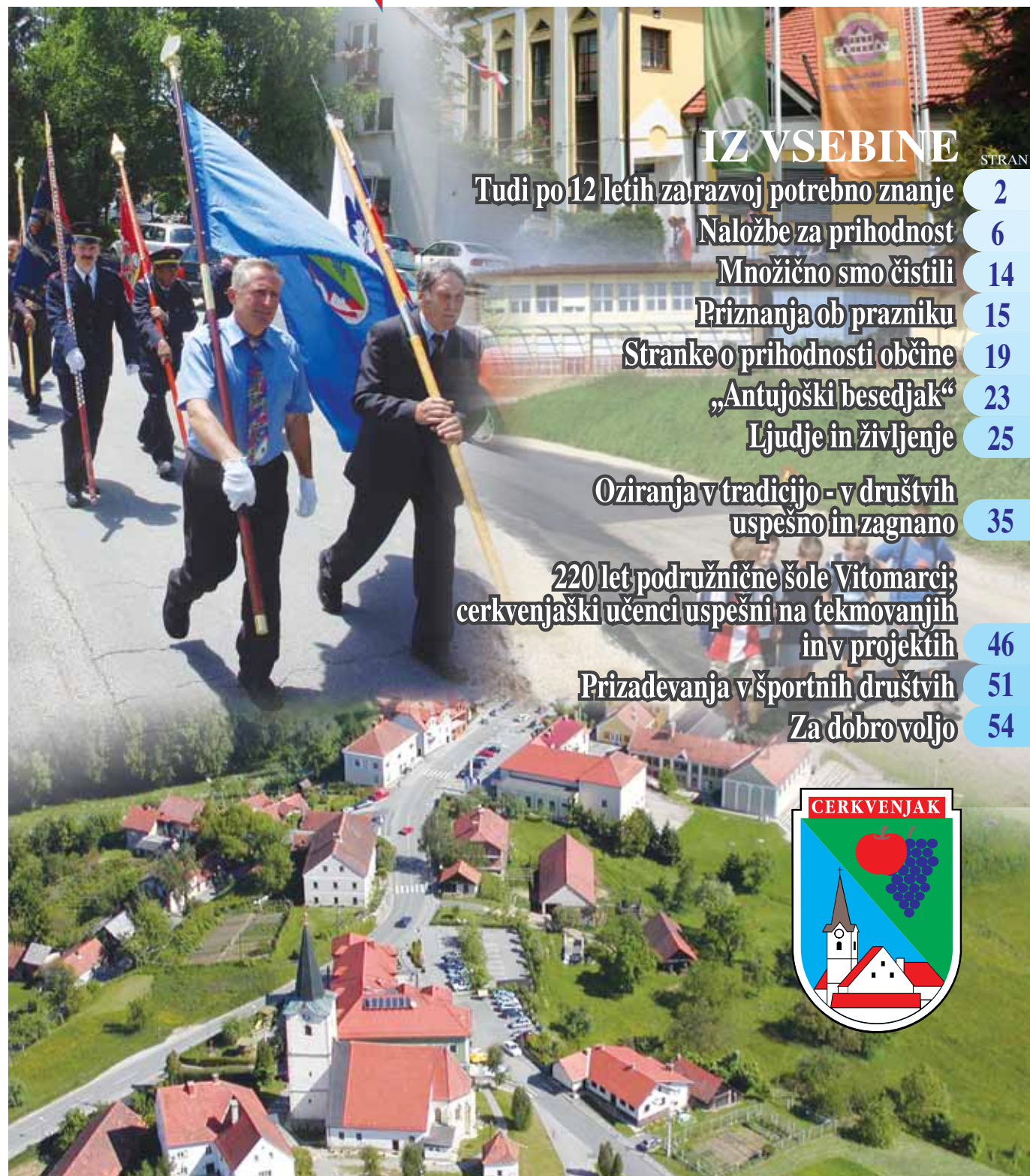
ZrNjE

iz Cerkvenjaka

GLASILO OBČINE CERKVENJAK

ŠTEVILKA 24, 8. JUNIJ 2010

IZ VSEBINE

STRAN

Tudi po 12 letih za razvoj potrebno znanje 2

Naložbe za prihodnost 6

Množično smo čistili 14

Priznanja ob prazniku 15

Stranke o prihodnosti občine 19

„Antujoški besedjak“ 23

Ljudje in življenje 25

Oziranja v tradicijo - v društvih
uspešno in zagnano 35

220 let podružnične šole Vitomarci;
cerkvenjaški učenci uspešni na tekmovanjih
in v projektih 46

Prizadevanja v športnih društvih 51

Za dobro voljo 54

Pogovor z županom občine Cerkevňjak Jožetom Kranerjem ZA NADALJNI RAZVOJ OBČINE BO NAJBOLJ POMEMBNO ZNANJE

Tako kot povsod po Sloveniji se tudi v občini Cerkevňjak štiriletni mandat županu in občinskim svetnikom izteka. Jeseni bodo lokalne volitve, na katerih bodo v vseh slovenskih občinah izvoljeni novi župani in občinski svetniki. To priložnost smo izkoristili za pogovor z županom občine Cerkevňjak Jožetom Kranerjem o njegovem dolgoletnem delovanju v kraju in vodenju občine, ker se bo jeseni poslovil od županskega položaja, saj se je odločil, da ne bo ponovno kandidiral za ta položaj. To ni zadnji intervju v Zrnju z Jožetom Kranerjem, ki bo tudi v bodoče ostal spoštovan in preudaren mož z bogatim znanjem in izkušnjami, ki mu bo veljalo prisluhniti, zagotovo pa je to njegov zadnji intervju za naš časnik v vlogi župana.

Jože Kraner: Ker sem imel vpogled in razumel razmere na podeželju in v mestih, mi ni bilo težko spoznati, da je ustanovitev samostojne občine Cerkevňjak za razvoj kraja tako rekoč nujna

Kako se po dvanajstih letih županovanja počutite kot prvi župan občine Cerkevňjak?

Ponosen in počaščen sem, da sem imel priložnost biti prvi župan občine Cerkevňjak. Volivkam in volivcem se zahvaljujem, da so mi dali to priložnost. Trudil sem se, da bi njihovo zaupanje upravičil. Vesel sem, da smo s skupnimi napori v minulih letih pri razvoju občine zelo veliko dosegli.

Kdaj ste vstopili v cerkevňjaško politiko?

V cerkevňjaško politiko sem se vključil leta 1996. Natanko 25. januarja tega leta sem začel delati kot tajnik takratne krajevne skupnosti. Na domačiji sem namreč dogradil hišo in z ženo sva se odločila, da se bova preselila iz Kranja, kjer sva živela dotlej, v Smolince. V domači kraj sem se vrnil zaradi nostalgije. Ker še nisem imel pogojev za upokojitve, sem si moral poiskati delo. Nekateri ugledni Cerkevňjačani so spoznali, da bi lahko vodil in organiziral delo na krajevni skupnosti.

Kje ste najprej poprijeli za delo?

Takratni predsednik krajevne skupnosti mi je naložil, naj pripravim strategijo razvoja krajevne skupnosti. Ko sem začel analizirati, kaj je mogoče postoriti v okviru krajevne skupnosti in kaj v okviru občine, sem začel razmišljati o ustanovitvi samostojne občine. Tu so pravzaprav zametki samostojne občine Cerkevňjak. Njena ustanovitev se je kraju obrestovala.

Kdo je takrat poleg vas deloval v krajevni skupnosti?

Ko sem prišel v krajevno skupnost, sem imel srečo, saj sem naletel na dobre sodelavce, vključno s takratnim predsednikom krajevne skupnosti Rihardom Rojsom. Celotni takratni svet krajevne skupnosti je bil naklonjen mojim idejam in tudi ustanovitvi samostojne občine.

Morda ste prednosti ustanovitve samostojne občine bolje videli tudi zato, ker ste prišli od drugod. Včasih nekdo, ki od nekod pride, opazi stvari, ki so se jih domačini že navadili.

Verjetno je res tako. Takoj sem opazil, da so se v veliki občini sredstva tako delila, da je za takšne manj razvite krajevne skupnosti, kot je bila cerkevňjaška, ostalo bolj malo denarja.

Po ustanovitvi nove občine so se stvari spremenile.

Tako je. Zadnji proračun takratne krajevne skupnosti Cerkevňjak je leta 1998 znašal 32 milijonov takratnih tolarjev. Leto kasneje, torej leta 1999, pa je prvi proračun na novoustanovljene občine Cerkevňjak znašal 142 milijonov tolarjev. Razlika je že prvo leto postala očitna.

Torej so se Cerkevňjačanke in Cerkevňjačani pravilno odločili, ko so na referendumu glasovali za samostojno občino?

Vsekakor. Sedaj so razvojna sredstva, ki prihajajo v prostor Slovenskih goric, bolj pravično porazdeljena. Nekdanja velika občina Lenart pa je imela toliko razvojnih problemov in pričakovanj že v samem Lenartu in bližnji okolici, da razvoju krajevnih skupnosti ni uspela posvečati potrebne pozornosti. To se je odražalo tudi pri dodeljevanju sredstev za razvoj posamezne krajevne skupnosti.

S kakšnimi prihodki razpolaga občina?

Ob ustanovitvi smo govorili, da v občini ostane dohodnina, ki jo plačujejo občani, pa prispevek za stavbno zemljišče ter razne druge manjše pristojbine. Poleg tega je država manjšim občinam takrat dajala tako imenovano izravnavo do primerne porabe v posamezni občini. Danes je to urejeno drugače. Sedaj govorimo o glavarini, ki jo država določa za vsako leto posebej. Sredstva zanjo gredo iz davkov in dajatev, ki jih državljeni plačujemo v državno blagajno.

Včasih nekateri manjšim in manj razvitim podeželskim občinam očitajo, češ da prejemajo preveč sredstev na račun večjih mestnih občin.

Mišljenje, da je podeželsko življenje cenejše od mestnega, je zmotno. Če upoštevamo razpršeno poselitev podeželja in če želimo ljudem, ki na podeželju živijo, zagotoviti vsaj približno enak standard kot mestnim (enako visokega jim verjetno ne bo mogoče zagotoviti nikoli), potem so potrebna velika vlaganja v kompletno komunalno infrastrukturo od vodovoda, kanalizacije, elektrike, telefonije in širokopasovne internetne povezave do cest in poti. Izgradnja in vzdrževanje komunalne infrastrukture na podeželju je veliko dražja kot v mestih, bistveno večje pa so tudi razdalje, ki jih je treba z njo premostiti. Za 608 gospodinjstev v naši občini je treba zgraditi in vzdrževati 45 kilometrov vodovodnih linij in 80 kilometrov asfaltnih in makadamskih cestišč, da o drugi komunalni infrastrukturi niti ne govorim. Ob tem pa je kupna moč prebivalcev v osrednjih Slovenskih goricah vsaj za trideset odstotkov nižja kot v Ljubljani.

Se zato na novo priseli na podeželje tako malo ljudi?

Seveda. Tisti, ki mislijo, da je gradnja hiše na podeželju cenejša kot v mestih, se motijo. Prav zaradi redke poseljenosti predstavlja izgradnja infrastrukture velik strošek. Po drugi strani pa gradnjo dražijo stroški za transport materiala in prevoz delavcev iz bolj oddaljenih centrov.

Torej ni treba nikomur v Cerkevniku imeti slabe vesti, da živi na račun občanov od kod drugod?

Zmotno bi bilo misliti, da kdo pomaga ljudem na podeželju, ki plačujejo davke in prispevke tako kot vsi drugi državljeni. Bolj drži, da ljudje s podeželja poleg skrbi za lastni kraj pomagajo tudi pri razvoju mest in države v celoti. Nič nam ni treba imeti slabe vesti, ker imamo svojo občino, ki se uspešno razvija.

Veste, to vem iz lastne izkušnje. V Kranju sem imel vse – od ceste, kanalizacije, vode, elektrike, vrta, otroških igrišč, kulturnih ustanov, kinodvoran, razstavišč, zdravstvenih in drugih ustanov do telefonskega priključka, ki so mi ga prišli že v tistih časih sami ponuditi, samo plačati sem ga moral. Vse to sem dobil za davke in prispevke, ki sem jih plačeval kot

vsii drugi. Ko sem prišel k mami v Smolince, pa me je vedno čakalo par položnic za komunalno in drugo infrastrukturo v Cerkevniku, ker je mama rekla, da bo to že Pepek plačal in uredil. Telefonskega priključka pa v Smolincih sploh nisem mogel dobiti, čeprav sem zaprosil zanj. Čeprav tudi Cerkevničanke in Cerkevničani plačujemo vse davke in prispevke, smo morali za razvoj kraja v zadnjih desetletjih vsi krepko seči še v lastni žep.

Ker sem imel vpogled in razumel razmere na podeželju in v mestih, mi ni bilo težko spoznati, da je ustanovitev samostojne občine Cerkevnik za razvoj kraja tako rekoč nujna.

Kaj je Cerkevnik v minulih petnajstih letih, odkar ste se vključili v tukajšnjo politiko, pridobil?

Danes je Cerkevnik dejansko središče prostora med Lenartom, Ljutomerom in Ptujem. Nič več ni obroben kraj, temveč postaja pomembno središče z razvitimi gostinstvo-turističnimi kapacitetami, industrijsko cono in priključkom na avtocesto.

Poleg tega je dobil Cerkevnik povsem drugo podobo kar se tiče komunalne, prometne in kulturne infrastrukture. Ko sem prišel v Cerkevnik, je bil pred zgradbo, kjer danes domujeta občina in kulturni dom, napet trak z napisom: Pazi omet in opeka odpadata! Velika večina cest je bila takrat še makadamskih, številne pa si niti tega imena niso zaslužile. V tistih časih zdravnik, gasilci in veterinarji do mnogih hiš oziroma gospodinjstev sploh niso mogli priti s prevoznim sredstvom. Vaški vodovodi, ki jih povsod sploh ni bilo, so v sušnih obdobjih presahnili. Kanalizacije v Cerkevniku ni bilo nikjer drugje razen v ožjem centru, pa še ta se je iztekala kar v gozd in na travnike v dolino Kadrencev.

Tudi kulturna in druga infrastruktura je bila v enako slabem stanju. Tu mislim zlasti na kulturni dom, zdravstveni dom, vrtec, mrliško vežo in še nekatere objekte. Vsi ti objekti so danes sodobno urejeni. O tem govorim samo zato, da malce obudimo spomin. Vseh objektov in pridobitev pa ne bom našteval, ker sem prepričan, da jih vsakdo sam vidi in občuti v svojem vsakodnevnem življenju. Sicer pa ste v minulih letih o njih celovito poročali v časopisu Zrnje, ki ga dobi vsako gospodinjstvo in ki je tudi pridobitev iz tega časa.

Pred petnajstimi leti ste pripravili strategijo razvoja takratne krajevne skupnosti Cerkevnik, ki je v veliki meri uresničena. Kaj bi danes zapisali v razvojno strategijo občine Cerkevnik?

Danes so pripravljene projekti, ki bodo v bližnji bodočnosti prinesle življenju v občini Cerkevnik povsem drugačne oblike in vsebine. Gre za projekte, ki bodo prinesli boljše bivalne pogoje našim najmlajšim v vrtcu, boljše pogoje za razvoj športa, večjo prometno varnost na poti skozi Cerkevnik (pločnik in javno razsvetlavo od poslovno-obrtne cone do granate) in podobno. Eden od bistvenih projektov, ki je že začel spreminjati podobo in vsebino dejavnosti v kraju, pa je že končan. To je projekt poslovno-obrtne cone v dolini Brengove. Prepričan sem, da bodo v njej prej kot slej dobili zaposlitev tudi mnogi domačini.

Če vas prav razumem, menite, da so osnovni infrastrukturni

problemi v kraju v glavnem rešeni ter da se bo treba osredotočiti na druge, prav tako ali pa še bolj pomembne razvojne naloge.

Tako je. Menim, da bo najpomembnejša naloga v prihodnosti skrb za izobraževanje, skrb za kadre ter za kakovost na vseh področjih. Pomembna je tudi skrb za razvoj turizma in za povečanje turistične ponudbe. Arheološki park že imamo, sedaj pa ga bo treba približati tistim, za katere smo ga uredili. Treba se bo povezati z agencijami, dati mu bo treba pravo vsebino.

Veliko razvojnih projektov je torej že izdelanih in čakajo samo še na realizacijo, medtem ko so nekateri že v teku.

Da. Seveda pa si ne domišljam, da smo v minulih dvanajstih letih na občini postorili vse, temveč čaka obilo dela tudi župana in občinske svetnike, ki jih bodo Cerkvjenjačanke in Cerkvjenjačani izvolili na jesenskih volitvah. Projekte, tako tiste, ki so še uresničeni, kot tiste, ki jih bo šele treba uresničiti, bo treba nadgraditi. To je najtežje. Za to je potrebnega veliko znanja.

V občinski upravi v občini Cerkvjenjak so že dokaj mladi in zelo izobraženi ter usposobljeni ljudje. Za sabo puščate dobro ekipo.

Tudi sam tako mislim. V kratkem bomo imeli v občinski upravi doktorja znanosti in magistra, drugi pa imajo visoko oziroma srednjo izobrazbo. Po izobrazbeni strukturi je naša občinska uprava zares močna, kar se mi zdi prav in edino perspektivno. Res pa je, da mora v tako majhni občinski upravi, kot je naša, vsakdo poleg dobre izobrazbe imeti tudi dobre delovne navade.

Ob takšnih nalogah in tako usposobljeni upravi tudi bodočemu županu in občinskim svetnikom ne bo lahko.

Bodoče občinsko vodstvo bo moralo biti strokovno dobro podkovano, če bo želelo biti kos nalogam, ki ga čakajo. To ne velja samo za bodočega župana, temveč tudi za bodoče občinske svetnike. Čim več znanja bodo imeli, tem bolje za občino. Danes brez izobrazbe in brez znanja ne gre več. Evropska in naša zakonodaja ter številni predpisi so preveč zapleteni, da bi se dalo urediti kaj »po domače«, da o računalniški podpori niti ne govorim. Nujno postaja tudi znanje jezikov.

Zagotovo je na poti razvoja Cerkvjenjaka še kakšen trd oreh, ki ni razrešen. Kaj vas skrbi? Kaj polagate na srce bodočemu županu in občinskim svetnikom?

Verjetno bo eno od najtežjih vprašanj, s katerim se bo moralo spoprijeti novo vodstvo občine, demografsko vprašanje. Trend staranja prebivalstva bo treba ustaviti, za kar bo potreben cel niz projektov. Kako zagotoviti rast prebivalstva? Kako pospešiti priseljevanje? Kako »pomladiti« prebivalstvo občine? To so za občine na podeželju danes centralna vprašanja. Od odgovorov nanje je pravzaprav odvisna tudi usoda posamezne krajevne skupnosti. Zato, da se bo lahko občina Cerkvjenjak stabilno razvijala, bo morala imeti čez leta vsaj tri tisoč prebivalcev.

Župan in podžupanja Z ROKO V ROKI

Vsem, ki so bili izvoljeni na lokalnih volitvah pred štirimi leti, se mandat počasi izteka, saj bodo jeseni ponovno lokalne volitve. V tem mandatu je županu občine Cerkvjenjak **Jožetu Kranerju** pri županovanju pomagala podžupanja **Lidija Šipek**. Ves čas sta delala z roko v roki, zato so tudi rezultati njunega dela opazni.

Tekst in foto: T. Kšela

Samo v tem primeru bo imela dovolj proračunskih sredstev, saj gre v tej smeri tudi zakonodaja.

Po petnajstletnem trdem in uspešnem delu v krajevni skupnosti in na občini se umikate v zasebno življenje na svojem domu v Smolincih, kjer boste z ženo uživali zasluženo upokožitev. Ali želite ob tej priložnosti kaj sporočiti občanom?

Moja odločitev, da na tokratnih lokalnih volitvah ne bom kandidiral, je znana že štiri leta. Ker je to zadnja številka Zrnja v mojem mandatu, se želim zahvaliti vsem občankam in občanom za sugestije, pobude in sodelovanje, kajti le tako nam je uspelo skupaj narediti to, kar smo in česar se lahko veselimo tudi ob tokratnem občinskem prazniku. Ob tem prazniku čestitam vsem občankam in občanom. Tudi bodočemu županu, ki mu bodo občanke in občani na volitvah izrazili zaupanje, in njegovi ekipi želim obilo uspeha in dobrega dela v dobrobit občine Cerkvjenjak.

Rekli ste, da na tokratnih volitvah ne boste sodelovali. Ali obstaja možnost, da boste na kakšnih naslednjih za kakšno drugo dolžnost?

O tem nisem razmišljal. Sedaj, ko bom lahko resnično užival upokojenski staž, pa bom imel o tem čas razmisliti (smeh).

Hvala za odgovore, gospod župan.

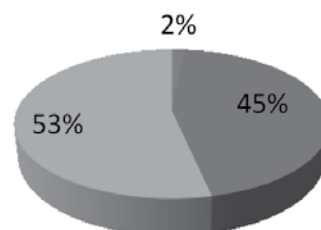
Tomaž Kšela

ZAKLJUČNI RAČUN PRORAČUNA OBČINE CERKVENJAK ZA LETO 2009

Občinski svet je na svoji 19. redni seji dne 31.3.2010 potrdil zaključni račun proračuna občine Cerkevjenjak za l. 2009, ki ga je pred tem pregledal tudi nadzorni odbor občine Cerkevjenjak in izrekel pozitivno mnenje k finančnemu poslovanju občine v l. 2009. Odhodki po zaključnem računu proračuna za l. 2009 so znašali 1.884.592,00 €, prihodki pa 2.026.065,00 € ter odplačilo kredita v višini 30.803,00 €. Presežek prihodkov nad odhodki se skupaj z ostankom sredstev iz leta 2008 prenese v proračun leta 2010 kot ostanek sredstev na računu v skupni višini 265.763,74 €. Prenesena sredstva so iz naslova nedokončanih ali še ne začetih investicij, predvsem izgradnja vodovoda in kanalizacije ter v manjšem deležu tudi modernizacija cest. Za investicije je bilo porabljeno 980 tisoč € oz. 53% celotnega proračuna. Za tekoče odhodke je bilo porabljenih 904 tisoč €, namenjenih za delovanje občinskih organov, zagotavljanje socialnega in vzgojnega varstva ter šolstva, zagotavljanje požarne varnosti, pospeševanje razvoja kmetijstva, zdravstvenega varstva za brezposelne ter vzdrževanje komunalne infrastrukture. Za slednje je bil pomemben delež sredstev namenjen tekočemu vzdrževanju objektov in komunalne opreme, ki so v lasti občine. Znotraj tekočih odhodkov gre tudi za sredstva, ki so bila namenjena delovanju društev in s tem zagotavljanju družabnega življenja na področju športa, kulture, turizma idr. Odplačuje se tudi dolgoročni kredit iz naslova rekonstrukcije vodovodnega

TEKOČE/INVESTICIJSKO

■ ODPLAČILO KREDITA ■ TEKOČE ■ INVESTICIJSKO

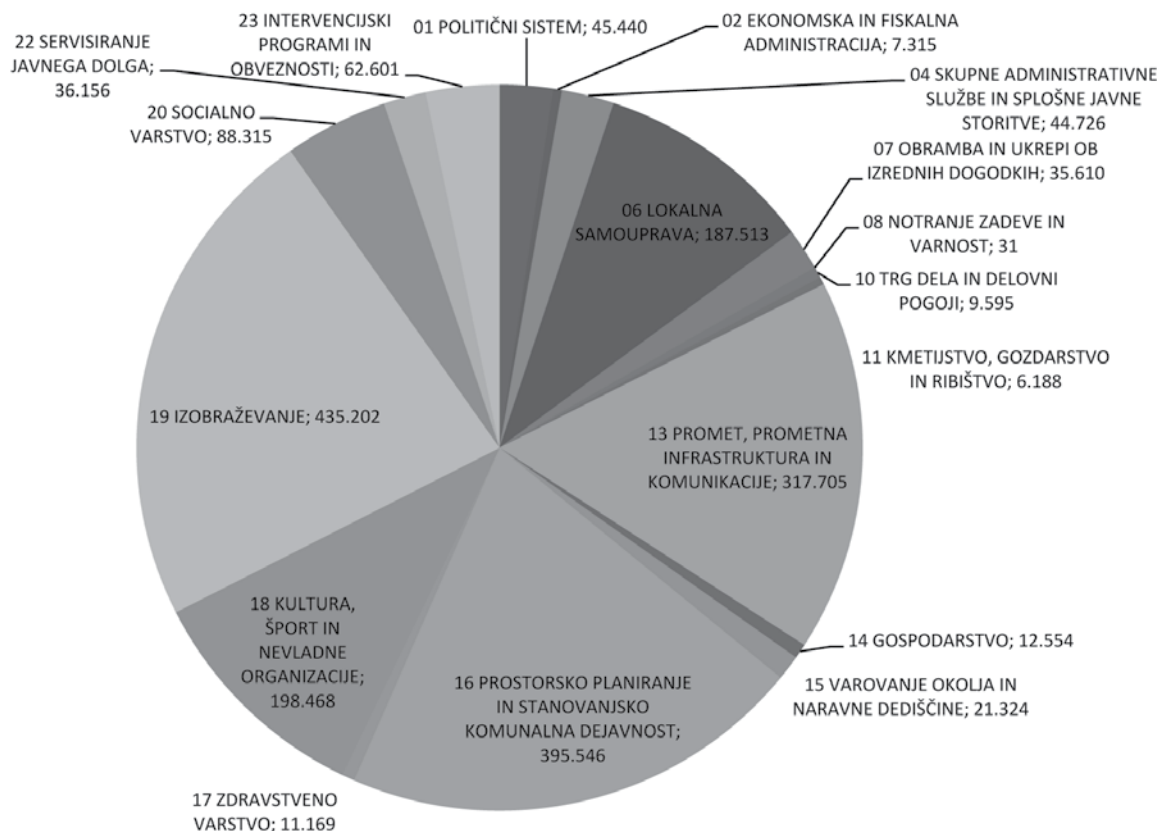

omrežja in sicer je bilo v letu 2009 odplačano 30.803 €. Obveznost iz naslova zadolževanja za prihodnjih 8 let tako ostaja 410.155 CHF (valuta zadolževanja je švicarski frank) oz. 275.000 €. Dodatnega zadolževanja v letu 2009 ni bilo.

V nadaljevanju je prikaz realizacije odhodkov po področjih proračunske porabe (grafikon 1) in delež porabe v razmerju tekoča in investicijska poraba (grafikon 2):

Vsi zastavljeni cilji so bili uresničeni in naloge občine izpolnjene v skladu z proračunom in načrtom razvojnih programov ter zakonodajo, ki ureja posamezno področje proračunske porabe oz. bodo nekateri doseženi v letu 2010.

Simona Kramberger

INVESTICIJE V LETU 2010

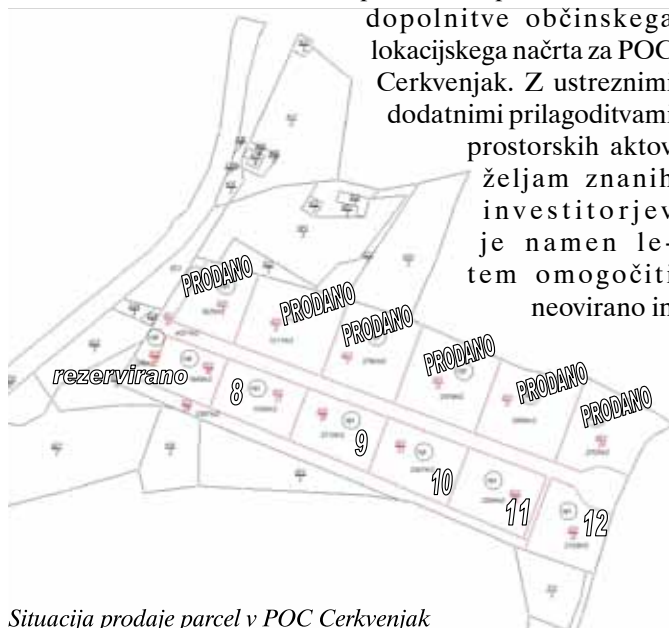
POSLOVNO - OBRтна CONA (POC) CERKVENJAK AKTIVNA PRODAJA KOMUNALNO OPREMLJENIH ZEMLJIŠČ

»Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepite regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete Razvoj regij, prednostne usmeritve Regionalni razvojni programi.«

V mesecu maju 2009 je bil objavljen prvi razpis za prodajo komunalno opremljenih zemljišč zainteresiranim investitorjem, ki je bil uspešno zaključen v prvi polovici meseca junija. Glede na razmere v gospodarstvu zaradi svetovne gospodarske krize se v prvem razpisu ni pričakovalo velikega povpraševanja, vendar je kljub temu uspela prodaja dveh zemljišč. S prodajo zemljišč je glavni namen pridobiti čim več novih delovnih mest in iz tega razloga za občino ni poglavitna takojšnja »razprodaja« zemljišč, temveč pridobiti investitorje z dobro poslovno strategijo ter ustrezno dejavnostjo in namenom odpiranja dejavnosti v kratkem času in s tem novimi zaposlitvami tudi za občane Cerkvjenjaka. Občina je za ta namen že izvedla vse aktivnosti za največje možno prilagajanje željam investitorjem, za kar pa so se izvedle in na občinskem svetu občine Cerkvjenjak potrdile spremembe in

dopolnitve občinskega lokacijskega načrta za POC Cerkvjenjak. Z ustreznimi dodatnimi prilagoditvami prostorskih aktov željam znanih investitorjev je namen le-tim omogočiti neovirano in

Situacija prodaje parcel v POC Cerkvjenjak

čimprejšnjo realizacijo odprtja njihove poslovne dejavnosti.

V drugem, še odprtem razpisu, so bile prodane še štiri dodatne parcele, tako da je celotna leva polovica zemljišč že prodana. Prejeta je tudi rezervacija za prvo zemljišče na desni strani. Cilj in želja pa je, da bi se še do konca letošnjega leta prodala preostala zemljišča, kar pa bi pomenilo nadpovprečno izpolnitev načrtov ob še vedno aktivni in zaostreni gospodarski krizi.

Velik napredek je tudi ta, da so novi lastniki v poslovno obrtni coni že pričeli z pridobivanjem gradbenih dovoljenj ter gradnjo objektov. Pričela se je namreč gradnja večnamenskega poslovnega objekta, ki bo obsegal avtomehanično delavnico, pralnico, vulkanizerstvo, trgovino z rezervnimi deli, ...

Pričetek gradnje v obrtni coni

Vse to predstavlja vzpostavitev razmer za hitrejši gospodarski razvoj območja, kajti s prometnico tako velikega ranga, kot je AC, je moč na območje privabiti investitorje s kapitalom, ki pa seveda imajo namen z investicijskimi vlaganji v ta prostor ustvarjati novo dodano vrednost, delovna mesta in s tem dati zagon za razvoj občine. Poglavitna naloga občine v taki situaciji je seveda priprava ustreznega območja za ureditev obrtne cone, zanimive tako za domače kot za tuje investitorje oz. gospodarske družbe.

Ob vseh drugih aktivnostih je nujno, da s skupnimi močmi pridobimo čim več zainteresiranih investitorjev za odkup komunalno opremljenih zemljišč, kajti s tem bi se v čim krajšem času lahko realiziralo delovanje bodoče POC Cerkvjenjak. Ob tem pa sta želja in namen tudi ta, da bi svoj prostor za napredek in razvoj v obrtni coni lahko našli tudi domači obrtniki.

IZGRADNJA VEČNAMENSKE ŠPORTNE DVORANE

Ob razlogih za investicijo in o načrtovanem poteku investicije je bilo veliko napisanega že v preteklih številkah Zrnja, zato bo v tej številki večji poudarek na realni oceni možnosti za izvedbo investicije.

Občinska uprava občine Cerkvjenjak v sodelovanju z

OŠ Cerkevnik-Vitomarci ter športnimi društvi občine Cerkevnik namreč že od leta 2006 aktivno pripravljajo večjo investicijo, ki obsega izgradnjo večje večnamenske športne dvorane pri OŠ, rekonstrukcijo OŠ in tudi prizidavo otroškega vrtca v Cerkevniku.

V sodelovanju s podjetjem Projektivni biro 91 d.o.o. oz. izvajalcem del za pripravo projektne in investicijske dokumentacije se vse od leta 2007 pripravljajo zelo obširna investicijska in projektna dokumentacija. Glavni predpogoj za prijavo na razpis Ministrstva RS za šolstvo in šport (MŠŠ) je izdelana projektna in investicijska dokumentacija in pridobljeno gradbeno dovoljenje. Prijava in pridobitev sofinancerskih sredstev za to veliko investicijo je namreč nujna, kajti vrednost izgradnje večnamenske športne dvorane, rekonstrukcije OŠ se ocenjuje na cca. 3,9 mio EUR. Za ta namen je bilo poleti 2009 tudi pridobljeno zahtevano gradbeno dovoljenje. Tako je bilo vse pripravljeno in ostalo je le še pričakanje, da bo MŠŠ kljub gospodarski krizi in recesiji tudi v letu 2009 objavilo razpis za sofinanciranje tovrstnih projektov in da bo s tem možna realizacija načrtovanega projekta, kajti brez sofinanciranja MŠŠ oz. izključno z občinskimi sredstvi zaradi zelo velike investicijske vrednosti realizacija ne bo možna.

MŠŠ razpisa v letu 2009 in še do danes ni objavilo, glede na zagotovila, prejeta na sestanku v mesecu januarja letos na MŠŠ pa bi le-ta bil objavljen še do poletja 2010.

V zvezi s predmetnim razpisom, ki se stežka pričakuje, pa se širijo tudi nič kaj spodbudne informacije, da bo zaradi kroničnega pomanjkanja proračunskih sredstev na predmetnem razpisu poudarek izključno na sofinanciranju projektov v OŠ in vrtce ter da športne dvorane ne bodo predmet sofinanciranja. Prav ta namigovanja pa že od začetka letošnjega leta sprožajo pospešene aktivnosti v pripravo vse potrebne dokumentacije za novogradnjo vrtca Cerkevnik. Dograditev oz. novogradnja vrtca v Cerkevniku pa je zagotovo zelo pomembna investicija, kajti kljub ureditvi tretjega oddelka v OŠ je bilo na zadnjem razpisu zavrnjenih kar nekaj otrok. Kaj več o tej investiciji pa v nadaljevanju.

NOVOGRADNJA VRTCA V CERKVENIKU

V času od začetka letošnjega leta občina v sodelovanju z OŠ in vrtcem aktivno pripravljajo vse potrebno za prepotrebno posodobitev (novogradnjo) vrtca v Cerkevniku. Obstoječi objekt nikakor ne ustreza novim normativom za delovanje vrtcev, prav tako se kaže resna potreba po razširitvi vrtca na vsaj štiri oddelke. Trenutno so delujoči trije oddelki in sicer dva v vrtcu in en v prostorih OŠ. V kolikor se bo nadaljeval trend povečanja potreb po mestih vrtcu, bo potrebno temeljito razmisliti o prioritetah in s tem realizaciji tiste investicije, ki jo mogoče Cerkevnik v tem trenutku še najbolj potrebuje. Kot kažejo informacije o pogojih pričakovanega razpisa MŠŠ, pa se odločitev zdi popolnoma logična in praktično edina možna.

Za namen pridobitve ustrezne idejne rešitve oz. idejne zasnove je bil v sodelovanju z OŠ in vrtcem s strani občinske uprave izveden javni natečaj za izbor ustrezne idejne rešitve

ter pripravo vse ostale potrebne projektne (PGD, PZI) in investicijske (DIIP in IP) dokumentacije.

Javni natečaj je izvedla in z ustreznim izborom idejne zasnove realizirala petčlanska natečajna komisija. Natečajna komisija je imela zelo zahtevno in odgovorno nalogo, kajti med prejetimi petimi idejnimi zasnovami je morala izbrati najprimernejšo, optimalno oz. najboljšo idejno zasnovo.

Izbrana rešitev, predstavljena v nadaljevanju, s strani izbranega izvajalca pa dejansko predstavlja nov moderen izgled novega petoddelčnega vrtca v Cerkevniku.

URBANISTIČNA ZASNOVA

Predlagan vrtec se nahaja v naselju Cerkevnik, ki se nahaja v Slovenskih goricah. Mikrolokacija vrtca je v središču Cerkevnik, zraven šole. Obstoječi vrtec se poruši, namesto njega pa se zgradi nova zgradba.

Vrtec je objekt z javnim programom, ki ima pomembno javno funkcijo. Ker je Cerkevnik manjši kraj, ki je neločljivo povezan z tradicijo in naravnimi danostmi, je osnovno izhodišče širše prostorske zasnove vrtca v Cerkevniku subtilna vpetost objekta in okolice v obstoječe naravno in vaško okolje. Vpetost vrtca dosežemo z čitanjem in z uporabo prostorskega vzorca krajine in umestitve zgradb v njej.

Za tradicionalno gradnjo Slovenskih goric je značilna individualna gradnja logitudinalnih hišk na slemenih hribov. Značilne so nizke hiše z dvokapno streho.

Predlagan vrtec se neločljivo povezujejo z naravnim okoljem dreves in igral. Zasnova vrtca z ritmičnim nizanjem volumnov in streh igralnic nadaljuje na sodoben način vzorec grajenega in naravnega, ki je prisoten v lokalnem okolju. Predlagan vrtec zahvaljujoč prej opisani zasnovi ne presega merila enodružinskih hiš in daje uporabniku – otroku prijeten občutek doma.

Vrtec od zunaj

PROGRAMSKA ZASNOVA

Glavni vhod v vrtec, ki je namenjen otrokom, poteka iz severne strani, s ceste, ki poteka med predvidenim vrtcem in šolo. Pot se lijakasto izteka proti vhodu. Vrtec je sestavljen iz šestih manjših volumnov – hišk, ki jih povezuje lijakast hodnik v sredini.

Na vzhodni strani so trije volumni. Prvi volumen – hiša s severne strani- je namenjen upravno servisnemu programu. Ostala dva pa predstavljata oddelke za mlajše otroke od 1-3 let. Na zahodni strani so prav tako tri hiše – oddelki za starejše otroke od 3-6 let.

Ljakast osrednji prostor na sredini, ki poteka od vhoda na SZ strani do izhoda na JV strani, združuje različne skupne prostore

in opremo – »gnezda«, ki so javnega značaja: garderobe, okrogla sedala, osrednji prostor. Zasnova vrtca nudi idealne pogoje osončenja. Vse igralnice v vrtcu imajo južno, vzhodno ali zahodno sonce. Vse igralnice imajo direkten kontakt z naravo. Zemljišče vrtca je relativno močno nagnjeno proti jugozahodu. Zaradi nagnjenosti zemljišča se oddelki zasnujejo terasasto in sledijo padcu terena. Osrednji komunikacijski prostor je prav tako po višini razdeljen na dva nivoja. Na sredini pa je stopnišče, ki služi kot amfiteater in prostor za druženje.

Gospodarski del in kuhinja se nahajajo v pritličju. V nadstropju pa se nahajajo upravni prostori z zbornico.

Vrtec s terena

OBLIKOVNA ZASNOVA

Človek je del narave in narava je del človeka. Za naravo in kozmos je značilen ritem, ponavljanje dogodkov skozi čas: dan (jutro, dan, večer, noč), leto (pomlad, poletje, jesen, zima)... Človek je prav tako bitje, ki ima svoj ritem. Ritem daje otroku občutek varnosti.

Vrtec v Cerkvjenjaku je sestavljen iz šestih ponavljajočih se elementov – hišk (oddelkov), ki so prilepljene na osrednjo komunikacijsko pot. Lahko bi rekli, da gre za stilizirano podobo metulja – žuželke, ki ima tri pare nog ali kril, ki so pripeta na trup.

Osrednja komunikacijska pot je izpeljana lijakasto, kar pripomore k občutku, da je tudi notranjost vrtca oblikovno izpeljana iz naravnih oblik, kjer ne obstajajo vzporedne in pravokotne oblike.

Vrtec z vzhoda

ENERGETSKI VIDIK

Nov vrtec skuša biti čim bolj energetsko samozadosten. Vrtec izkorišča lokacijo in naravne danosti sebi v prid. Orientacije igralnic zagotavlja zadostno naravno osvetlitev. Vse

so orientirane proti soncu (vzhod, jug, zahod), kar omogoča pasivno ogrevanje objekta v zimskih mesecih. Vse steklene površine so zasenčene, kar pomeni, da ni potrebno dodatno hlajenje in s tem izguba energije v poletnih mesecih.

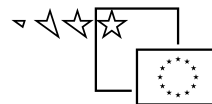
Objekt ima na vseh zunanjih površinah zadostno debelino toplotne izolacije. Prav tako so preprečeni vsi morebitni toplotni mostovi. Nov vrtec je energetsko varčen, je nizko energijski objekt.

Avtorji: Superform d.o.o., Anton Žižek, univ.dipl.inž.arh.,
Marjan Pobojšaj, univ.dipl.inž.arh.

Sodelavci: Meta Žebre, univ.dipl.inž.arh., Špela Jančar, abs.arh.

DOGRADITEV ČISTILNE NAPRAVE CERKVENJAK IN IZGRADNJA KANALIZACIJSKEGA KANALA

»Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete Razvoj regij, prednostne usmeritve Regionalni razvojni programi«.

Naložba v vašo prihodnost

OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski sklad za regionalni razvoj

V Občini Cerkvjenjak se načrtuje investicija dograditev čistilne naprave in izgradnja kanalizacijskega kanala v naseljih Andrenci, Cerkvjenjak in Stanetinci, s čimer se bo bistveno prispevalo k reševanju problematike odvajanja in čiščenja odpadnih voda za cca 1240 populacijskih enot -PE. Investicija zajema povečanje kapacitete ČN od sedanjih 415 PE na 1500 PE, to je 1085 PE, ter izgradnjo 2.061 m kanalizacijskega sistema.

Ocenjena vrednost investicijskih del znaša 1.285.656,11 € po tekočih cenah. Investicija se bo izvajala v letih 2010 in 2011.

Investicija se bo predvidoma financirala iz naslednjih virov:

-Iz javnega razpisa za prednostno usmeritev »Regionalni razvojni programi« v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij« v višini 470.110,00 € oz. 36,57 % po tekočih cenah,

-Iz občinskega proračuna v višini 815.546,11 € oz. 63,43 % po tekočih cenah.

Dejanska finančna konstrukcija bo določena na podlagi izbrane ponudbe najugodnejšega izvajalca. Občina je v mesecu marcu letos podala vlogo na SVLR za 5. javni razpis za pridobitev sofinancerskih sredstev s strani EU oz. Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR).

Investicija bo izpolnjevala vse zastavljene cilje investicije in se utemeljuje z naslednjim:

- Vzpostavitev odvajanja in čiščenja odpadne vode za cca. 1240 populacijskih enot – PE, naselij Andrenci, Cerkvjenjak in Stanetinci.
- Izgradnja 2.061 m kanalizacijskega sistema in

V poslovno-obrtni coni v Cerkevniku je kljub krizi prodanih ali rezerviranih že polovica parcel

NOV ZAGON GOSPODARSKEMU RAZVOJU

Prvi investitorji so v cerkvenjaško cono prišli že pozimi

Med prvimi investitorji, ki so se začeli zanimati za parcele v poslovno-obrtni coni v Cerkevniku, je bil investitor s področja kreativne industrije. Ta investitor, ki se je za parcelo v coni zanimal že, ko so cono še urejali, je tudi med prvimi kupil parcelo. Na njej bo zgradil medijski center s sodobnim televizijskim in filmskim studiom, v katerem bodo snemali televizijske oglase, televizijske nanizanke, filmsko gradivo in drugo. Iz studia bodo lahko v živo prenašali tudi različne televizijske oddaje in prireditve. Investitor namerava v Cerkevniku postaviti studio, ki bo edinstven v Slovenije in nasploh v tem delu Evrope. Po besedah investitorja bodo v medijskem centru potrebovali delavce zelo različni profilov od snažilk in mizarjev do tehnikov in režiserjev. Za pomoč pri postavljanju zelo različnih kulis in pri drugih opravilih v studiu bodo potrebovali nekatere delavce tudi občasno.

Med prvimi je prišlo v obrtno podjetniško cono v Cerkevniku tudi podjetje »Avto Anželj« iz Maribora. Njegov ustanovitelj Borut Anželj pravi, da bo v coni zgradil avtomehanično in avto ličarsko delavnico s pralnico, vulkanizatorstvom in hitrim servisom. Nova obratovalnica bo storitve ponujala tako voznikom iz osrednjih Slovenskih gorik kakor tistim, ki se bodo znašli v težavah na avtocesti. Nad obratovalnico bodo tudi poslovni prostori, ki jih namerava Anželj dati v najem. Najprej bo začel s kleparskimi storitvami ter z vulkanizersko dejavnostjo. Sicer pa Anželj kraje v osrednjih Slovenskih gorikah pozna, saj sta bila njegova oče in mama rojena v Slavšini, kjer veliko časa prebije pri bratu.

Sicer pa poslovno obrtna cona obsega 35.698 kvadratnih metrov zemljišč: na 28.815 kvadratnih metrih se raztezajo komunalno opremljena zemljišča, na 6.883 kvadratnih metrih

pa se nahaja komunalna oprema. Za celotno investicijo so potrebovali skoraj 1,3 milijona evrov oziroma natančno 1.297.814 evrov. Od tega je Evropski sklad za regionalni razvoj prispeval 469.957 evrov, občina Cerkevnik pa 827.857 evrov. Dela je izvedlo podjetje SGP Pomgrad iz Murske Sobotice. Odgovorni projektant je bila mag. Mateja Kukovec iz ZUM-a, vodja projekta pa je bil direktor občinske uprave v občini Cerkevnik mag. Vito Kraner.

Tomaž Kšela

Pogled na urejanje poslovno-obrtno cone v Brengovi.

Foto L. K.

MODERNIZACIJA CEST V LETU 2010

V letu 2010 smo intenzivno pričeli z modernizacijo posameznih odsekov cest, ki so predvideni v načrtu razvojnih programov. V letu 2010 bomo modernizirali dva makadamska odseka cest in izvedli tri preplastitve :

1. Modernizacija javne poti Andrenci – Borko (JP 703-603) v dolžini 215 m.
2. Modernizacija javne poti Župetinška graba – Zorko – Gomzi - Brezovjak (JP 703 620) v dolžini 527 m.
3. Sanacija in preplastitev javne poti Peščeni Vrh – Andrenška graba (JP 703 560) v dolžini z ureditvijo križišča 952 m.
4. Lokalne sanacije in preplastitev LC 203 308 in JP 703 630 Smolinski Vrh – Ploj – Ritlop v dolžini 490 m.
5. 5Razširitev z preplastitvijo lokalne ceste Brengova – Sp. Čagona - Drbetinci LC 203 400 v dolžini 1401 m.

Skupna dolžina vseh odsekov je 3585 m.

Izvajalca, ki izvajata dela na odsekih, sta SCT d.d., ki izvaja dela na štirih odsekih, in CPP d.d., na razširitvi z preplastitvijo (LC 203 400). Izvajalca del sta bila izbrana kot najugodnejša ponudnika na javnem razpisu. Na odsekih, kjer dela izvaja SCT d.d., se dela izvajajo po projektih, g. Ivan Ipša, univ.dipl.ing.grad., je zadolžen za strokovni nadzor nad kvaliteto izgradnje.

Na posameznih odsekih, ki so v makadamski obliki, se

izvajajo razširitve z navozom gramoza. Na asfaltnih cestah, ki se bodo preplastile z asfaltno prevleko, se izvajajo dela, ki so odvisna od obsega poškodovanosti obstoječega asfalta, tako izvajamo na posameznih mestih lokalne sanacije, na katerih odstranimo asfalt in zamenjamo gramoz, na manj poškodovanih površinah se posamezne neravnine izravnavajo z asfaltno maso in nato preplastijo v celoti z asfaltno prevleko v ustrezni debelini.

Na lokalni cesti LC 203 400, kjer izvaja dela CPP d.d., je izvedena razširitev obstoječe ceste iz 3,0 m asfalta na novo širino 5,0 m asfalta.

Prizadevali smo si, da so posamezni odseki izvedeni maksimalno strokovno ter funkcionalno - zadnje se izkaže predvsem pri kasnejši uporabi cest.

Izgradnja cest

Največje delovišče v občini Cerkvenjak CESTA PO DOLINI BRENGOVE

V občini Cerkvenjak je trenutno največje delovišče na cesti po dolini od Brengove preko Čagone do Drbetincev. Za izgradnjo te ceste, ki bo prebivalcem iz treh občin ter številnim drugim voznikom olajšala pristop na avtocesto od Maribora do Lendave, je nepovratna sredstva prispevala tudi Evropska unija iz sklada za regionalni razvoj. Evropska unija projekt izgradnje te ceste, ki ga skupaj izvajajo občine Cerkvenjak, Sveti Andraž in Juršinci, sofinancira z okoli

800.000 evri. Letos bodo za 1,5 kilometra dolg odsek ceste, ki leži v občini Cerkvenjak, dobili iz blagajne Evropske unije 370.000 evrov. Skupno pa bo povezovalne cesta na avtocesto dolga 3,5 kilometra. Do konca naj bi jo zgradili do 15. junija letos.

Tekst in foto: T. Kšela

Cesta na Peščeni vrh CESTA JE ŠIROKA IN VARNA

Letos so že obnovili cesto, ki vodi na Peščeni vrh (Klanec – Lovrec (Kukovec) – Peščeni vrh). Poslej bo široka in varna, kar je tudi prav, saj je zelo obremenjena.

Tekst in foto: T. Kšela

IZGRADNJA VODOVODNEGA SISTEMA VANETINA

Zaključena je druga II. faza izgradnje vodovodnega sistema Vanetina in tako dosežen cilj investicije: celotna rekonstrukcija vodovodnega omrežja v skupni dolžini 1.948 m, z 35 izvedenimi priključki do posameznih gospodinjstev.

Izvajalec del, ki je bil izbran na javnem razpisu kot

najugodnejši ponudnik za izvedbo del na odseku 7, je podjetje iz Rogaške Slatine IPI d.o.o., ki je pristopilo k podpisu pogodbe za izgradnjo odseka 7 v višini 123.108,71 €.

Tako je celotna rekonstrukcija I. in II. faze vodovoda izvedena v skupni vrednosti 223.102,90 €.

Izvajalec del je v II. fazi izgradnje vodovodnega sistema na odsekih 5, 6 in 7 izvedel sanacijo asfaltnih površin, ki so bile poškodovane že v prvi I. fazi izgradnje vodovodnega omrežja.

Tako smo zagotovili kakovostno in zanesljivo oskrbo s pitno vodo, ki sta pogoj za naselitev ter za gospodarski razvoj. Izboljšala se bo kvaliteta življenja prebivalcev občine Cerkvenjak, saj bodo pili neoporečno vodo.

IZGRADNJA VODOVODNEGA SISTEMA COGETINCI – IVANJSKI VRH

V mesecu januarju 2010 smo pristopili k pripravi razpisne dokumentacije za izgradnjo vodovoda Cogetinci – Ivanjski Vrh, na katerem je uspela z najugodnejšo ponudbo pridobiti posel Komunala Slovenske Gorice d.o.o.

Obstoječi vodovodni sistem, ki je bil izgrajen že v letu 2004 in se je zaključil v naselju Cogetinci pri gospodinjstvu št. 40, smo podaljšali do obstoječega vodohrama v Ivanjskem Vrh, na katerega so priključeni uporabniki vaškega sistema Ivanjski Vrh-Cogetinci.

Dolžina novo izgrajenega vodovoda je 785 m, na katero smo navezali 3 hidrante, pogodbeno vrednost investicije je 75.800,0 €.

Namen investicije je bil zagotoviti vodo občanom, ki so uporabniki vaškega sistema Cogetinci – Ivanjski Vrh v primeru, da črpališče vode, ki se nahaja v Osojnici, ne bo zagotavljalo zadostnih količin vode. Tako bodo lahko uporabniki vaškega sistema odprli ventil in napolnili zajetje z vodo.

Slika: Izvedeni vodovod

Marko Kocbek

Otvoritev novega arheološkega parka »Rimsko gomilno grobišče v Anželovem gozdu v Brengovi«

NOV ARHEOLOŠKI PARK JE OBOGATIL TURISTIČNO PONUDBO V OBČINI CERKVENJAK

O tem, kako se je arheološki park rojeval, je spregovoril župan občine Cerkvenjak Jože Kraner

V Anželovem gozdu v Brengovi so sredi maja slovesno predali namenu nov Arheološki park imenovan »Rimsko gomilno grobišče«. Vabilu župana občine Cerkvenjak Jožeta Kranerja na to slovesnost so se poleg njegovih sodelavcev, občinskih svetnikov ter številnih občank in občanov odzvali tudi ugledni gosti, med njimi direktor Ptujskega muzeja Aleš Arih, predsednica LAS Ovtar Vida Šavli, arheolog Ivan Tušek in mnogi drugi.

Zbranim je najprej spregovoril župan Jože Kraner, ki je opisal, kako je do ideje o arheološkem parku in njene realizacije sploh prišlo. Prve zamisli, da bi rimska gomilna grobišča predstavili širši javnosti, segajo v 1996 leto, ko so začeli umeščati v prostor novo avtocesto. Ob vročih razpravah in pogajanjih med ministrstvom za kulturo in načrtovalci avtoceste so predstavniki takratne krajevne skupnosti Cerkvenjak spoznali, kako veliko kulturno bogastvo, za katerega vedo le redki, imajo na svojem območju. Po ustanovitvi občine Cerkvenjak so začeli v novi občini bolj smelo načrtovati turistični razvoj in takrat so se ponovno spomnili rimskih gomilnih grobišč. Prvo rimsko gomilo so javnosti predstavili leta 2005, letos pa so v Anželovem gozdu uredili arheološki park.

Župan se je zahvalil vsem, ki so pri tem projektu sodelovali: ministrstvu za kulturo, ministrstvu za kmetijstvo, ekipi LAS Ovtar Slovenskih goric, ekipi Razvojnne Agencije Slovenske Gorice in Zavodu za varovanje kulturne dediščine PE Maribor. Še posebej se je zahvalil arheologu Ivanu Tušku,

Arheološki park so slovesno odprli Ivan Tušek (levo), Alojz Zorko in Jože Kraner

ki je vodil celotna izkopavanja ter svoje ideje vgradil tudi v projektno dokumentacijo, njegovim sodelavcem, projektantu Darku Ipši in izvajalcu nadzora Ivanu Ipši, izvajalcem del pri urejanju arheološkega parka, Vitu Kranerju in Metki Lah Simonič za uspešno vodenje projekta na administrativni ravni, Marku Kocbeku za vodenje projekta na operativni ravni, bivšima lastnikoma zemljišč Andreju Anželu in Verici Kolmanič ter drugim, ki so kakorkoli prispevali k ureditvi arheološkega parka.

Župan je dejal, da občina Cerkevrenjak arheološki park ponuja vsem, ki jih zanima, kako so živeli predhodniki na naših tleh v času pradavnine in rimskega imperija. »Ta prostor ponujamo tudi osnovnim in srednjim šolam kot priložnost za šolo v naravi, gostincem, turističnim delavcem in turističnim ter izletniškimi kmetijam, ki lahko razširijo svojo turistično ponudbo. Občina Cerkevrenjak se želi uveljaviti kot turistična destinacija, ne samo za prehodne goste temveč tudi za stacionarni turizem, za kar že imamo zagotovljene prenočitvene kapacitete in druge pogoje,« je poudaril Jože Kraner.

Arheolog in konzervator svetnik Ivan Tušek je spregovoril o tem, kako so pred nekaj manj kot dva tisoč leti stari Rimljani živeli v naših krajih, kako so pokopavali pokojnike in kako so nastale rimske gomile. Slovesnost, na kateri so o novi pridobitvi občine Cerkevrenjak spregovorili tudi drugi gosti, so popestrili člani kulturnega društva v Cerkevrenjaku, ki so v oblekah starih Rimljank in Rimljanov uprizorili darovanje pokojniku v rimski gomili. Za nekaj minut so pred očmi udeležencev slovesnosti oživeli stari časi, ko so v naših krajih bivali še stari Rimljani in ko je po dolini Brengove tekla stara rimska cesta od Ptuja proti Gornji Radgoni.

Nato so župan Jože Kraner, arheolog Ivan Tušek in predsednik Turističnega društva Cerkevrenjak Alojz Zorko prerezali trak ter tako arheološki park tudi uradno odprli.

Arheološki park, pred katerim je zelo veliko parkirišče, na katerem lahko parkira okoli 80 osebnih vozil, je vzorno in sodobno urejen. V njem sta odkopani in urejeni dve gomili, še trinajst pa je označenih. Nad eno gomilo so zgradili nadstrešek, pod katerim bodo lahko vodiči spregovorili turistom tudi ob slabem vremenu. Med gomilami so povezovalne poti, ob katerih so klopi ter koši za odpadke.

Ureditev celotnega arheološkega parka je trajala skoraj pet let, stala pa je 125.610,10 evra. Natanko 32.329,34 evra so prispevali ministrstvo za kulturo, ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter LAS Ovtar Slovenskih goric, medtem ko je 93.280,75 evra občina Cerkevrenjak financirala iz lastnih sredstev.

Nov arheološki park je zelo obogatil turistično ponudbo v občini Cerkevrenjak, ki že doslej ni bila skromna. Tako se ideje in zamisli o razvoju turizma v osrčju Slovenskih goric vse bolj spreminjajo v stvarnost.

Tomaz Kšela

Andrej Anžel je letos veliko prispeval za razvoj kraja

HVALA, ANDREJ!

Andrej Anžel iz Andrencev je v zadnjem času naredil tri dobra dela, s katerimi je prispeval svoj delček k razvoju kraja in občine. Prvič: občini Cerkevrenjak je prodal tisti del svojega »Anželovega« gozda v Brengovi, v katerem so rimske gomile in v katerem je občina sedaj uredila arheološki park. Če Andrej občini tega gozda ne bi prodal, občina ne bi mogla urediti arheološkega parka, ki bo v Cerkevrenjak privabljal turiste, šolarje, izletnike in druge obiskovalce od blizu in daleč. Drugič: gasilskemu društvu je letos že peto leto zapored poklonil smreko za prvomajski mlaj, ki pokončno in ponosno stoji na travniku pred gasilskim domom v središču Cerkevrenjaka. Tretjič: prostovoljno je sodeloval v arheoloških izkopavanjih rimskih gomil, ki jih je vodil univerzitetni diplomirani arheolog, konzervator svetovalec Ivan Tušek. Naključje je nanoslo, da je pri odkopavanju obeh gomil, ki so sedaj zaščitene in razstavljene, ravno Andrej prvi naletel na starodavne pepelnice globoko pod zemljo.

»Veliko občank in občanov na različne načine prispeva k temu, da se občina Cerkevrenjak hitreje razvija in da je življenje v njej vse lepše in boljše. Nekaj moram prispevati tudi sam,« pravi skromno Andrej Anžel.

Tekst in foto: T. Kšela

OČISTIMO SLOVENIJO V ENEM DNEVU!

Največja prostovoljna akcija v Sloveniji

Društvo Ekologi brez meja, organizator akcije, si je v letu 2009 zastavilo naslednje cilje:

1. 17. aprila 2010 združiti 200.000 prostovoljcev in izpeljati največjo okoljsko akcijo v Sloveniji doslej,
2. izdelati prvi digitalni register in nacionalni zemljevid z lokacijami čim večjega števila divjih odlagališč,
3. odstraniti najmanj 20.000 ton ilegalno odvrženih odpadkov,
4. združiti vse ekološke akcije, ki potekajo v spomladanskem času na en datum in s skupnim namenom,
5. ozaveščanje in izobraževanje o izboljšanju odnosa do ravnanja z odpadki.

Torej, skoraj dva meseca po izpeljani akciji, lahko ugotovimo, da so bili vsi našteti cilji uspešno doseženi. Večmesečne intenzivne priprave, logistični izzivi, sprotno reševanje situacij spričo neodzivnosti na takšnih in drugačnih ravneh ter spremljajoči dogodki so se obrestovali in 17. aprila dosegli vrhunec, ki bi si ga lahko samo želeli.

Vsi udeleženci smo vsekakor mnenja, da je bil letošnji 17. april za Slovenijo izredno pomemben dan. Uspelo nam je namreč tisto, o čemer so mnogi dvomili - 270.000 prebivalcev Slovenije je s preprostim prostovoljskim delom dokazalo, da duh aktivizma še vedno živi in da prebivalcem vse Slovenije nikakor ni vseeno za okolje, v katerem živimo. V tem duhu in s skrbjo do narave smo se akciji pridružili tudi v občini Cerkevjak. Zainteresiranost in podporo tej akciji nam vsekakor kažejo številke, kajti občina Cerkevjak je bila od skupno 210 občin, ki so sodelovale v akciji, uvrščena na 12. mesto glede števila udeležencev. V akciji je sodelovalo 535 prostovoljcev, 15 društev, Osnovna šola Cerkevjak – Vitomarci in Župnija Sv. Antona v Slovenskih goricah ali na kratko, dobra četrtina vsega prebivalstva v občini. Skupaj smo zbrali 214 m³ odpadkov in tako očistili nekje 25 divjih odlagališč.

Zato se na tem mestu zahvaljujem vsakemu posamezniku posebej za udeležbo na tej vseslovenski akciji, služilo še nam je celo vreme. V prihodnje pa si bomo morali prizadevati in z lastnim zgledom poskrbeti, da bo ilegalno odlaganje odpadkov nekoč preteklost ter da bomo do leta 2030 dosegli trenutno nepredstavljeni cilj - družbo brez odpadkov!

Skupaj nam bo uspelo!

*Metka Lah Simonič, koordinatorica akcije »Očistimo Slovenijo«
v občini Cerkevjak
ZAkcija.doc*

Med staro šaro se je znašel tudi kakšen pralni stroj, hladilnik ali štedilnik novejšega datuma, kar dokazuje, da tudi v cerkvenjaški občini vsi še niso ustrezno ekološko ozaveščeni. Samo upamo lahko, da bo po tej akciji drugače in da se bodo odpadki vedno znašli na pravem mestu in ne v prečudovitem naravne okolju.

T.K.

SODELOVALA VSA DRUŠTVA IN OBČINSKA UPRAVA Z ŽUPANOM NA ČELU

V akciji sodelovala vsa društva, udeležili pa so se je tudi vsi člani občinske uprave na čelu z županom Jožetom Kranerjem. Vključila se je tudi osnovna šola, ki je dan prej, to je 16. aprila, čistila okolico in središče Cerkevjaka. V akciji je sodelovalo 230 učencev in učitelji. Kot je ob koncu akcije

Tudi župan Jože Kraner se je spoprijel z odpadki

povedal župan, je vesel, da se je akcije udeležilo tako lepo število udeležencev. To dokazuje, da občanom ni vseeno, v kašnem okolju živijo.

Naj omenimo, da smo ob spremljanju dogajanja na terenu naključno naleteli na skupino, ki je »česala«, rekli bi čistila, po gozdovih, jasad in na področju Cogetincev in Ivanjskega Vrha. Tu je akcijo vodilo Turistično društvo Cerkevjenjak. V njej je sodeloval tudi predsednik Alojz Zorko, ki je dejal: »Kakor drugi občani so tudi krajani Cogetincev vzeli akcijo resno, kar kaže tudi število udeležencev. Kot lahko vidite, smo, kljub temu, da akcija še ni končana, z nabrano navlako napolnili dve traktorski prikolici. Seveda so v akciji traktoristi in drugi sodelovali brezplačno.«

Kot so povedali udeleženci akcije, si želijo, da bilo odslej njihovo okolje čisto. Ljudem pa svetujejo, da odpadke, ki se naberejo pri hiši, odlagajo ob času, ko zbirajo redne in kosovne odpadke, naravo pa naj ohranijo čisto.

Ludvik Kramberger

Brezplačno odlaganje odpadkov v Saubermacherjevem centru v Spodnjem Porčiču pri Lenartu

ZA ČISTO IN UREJENO OKOLJE

Pri pospravljanju hiše, hleva, dvorišča ali garaže marsikdo naleti na problem, kam z odpadki, še zlasti če gre za kakšne večje stvari. V marsikaterem kraju in mestu je to velik problem, saj mora človek globoko seči v žep, da lahko odpadke odloži na kakšnem odlagališču. Prebivalci občin v osrednjih Slovenskih goricah pa imajo to srečo, da je v Spodnjem Porčiču pri Lenartu Saubermacherjev center za ravnanje z odpadki, ki je tudi na naši fotografiji, kjer lahko vsakdo brezplačno odloži star papir, plastiko, steklo, kovine, les, tekstilne izdelke, jedilna olja in maščobe, kosovne odpadke, avtomobilске dele, izrabljene gume, biološke odpadke (zeleni rez, trava itd.), električno in elektronsko opremo, gradbene odpadke v manjših količinah in nevarne odpadke. Edini pogoj je, da so odpadki sortirani in da niso pomešani med seboj ali onesnaženi s kakšnimi drugimi zadevami.

Pravi naslov za brezplačno odlaganje odpadkov je torej Saubermacherjev center v Spodnjem Porčiču.

Tekst in foto: T. Kšela

PRIZNANJA OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi - ZLS-UPB2 (Ur.l. RS, št. 94/2007 in 79/2009), 6. in 16. člena Statuta Občine Cerkevjenjak (MUV, št. 16/07) Občinski svet Občine Cerkevjenjak, na svoji 20. redni seji, dne 2.6.2010, sprejme

SKLEP O PODELITVI PRIZNANJ OBČINE CERKVENJAK V LETU 2010

1. člen

Za zelo pomembne dosežke v zadnjem obdobju na področju šolstva, kulture, zdravstva oz. drugih družbenih dejavnosti, kakor tudi pri razvoju kraja, naselij ali društvenega dela, se podeljuje Srebrni grb občine Cerkevjenjak:

- **Folklorni skupini KD Cerkevjenjak, Cerkevjenjak 25, 2236 Cerkevjenjak**

2. člen

Za pomembne enkratne dosežke v zadnjem obdobju in večletno prostovoljno delo ali dosežke na področju društvenih dejavnosti, ki so pomembni za razvoj in ugled občine Cerkevjenjak, se podeljuje Zahvala občine Cerkevjenjak:

- **Tomažu Kšeli, Ul. heroja Šlandra 25, 2000 Maribor**
- **Vladu Zorku, Čagona 14, 2236 Cerkevjenjak**
- **Danielu Zorku, Brengova 53, 2236 Cerkevjenjak**

3. člen

Sklep prične veljati z dnem sprejetja na Občinskem svetu Občine Cerkevjenjak

Številka: 032-5/2010
Datum: 2.6.2010

Župan Občine Cerkevjenjak
Jože Kraner

OBRAZLOŽITVE:

ZAHVALO OBČINE CERKVENJAK PREJME TOMAŽ KŠELA

Novinar Tomaž Kšela je član Slovenskogoriškega foruma Cerkevjenjak že od ustanovitve leta 1999. Vseskozi je njegov aktivni član, zlasti na področju promocije dela foruma ter celotne občine Cerkevjenjak. Njegovi članki v občinskem glasilu Zrnje prinašajo pravo obogatitev oziroma popestritev našemu časniku, saj vsestransko prikazujejo življenje in delo Cerkevjenčanov.

Člani Slovenskogoriškega foruma Cerkevjenjak in drugi, s katerimi sodeluje, ga poznamo kot iskrenega sogovornika, ki vedno razmišlja o nečem novem in prepoznavnem v našem okolju osrednjih Slovenskih goric.

Že tri desetletja ob koncu tedna živi v Andrencih, saj tudi korenine njegovih staršev izhajajo iz Prlekije.

Cerkvenjačani pa lahko njegove članke prebiramo še v glasilu osrednjih Slovenskih goric Ovtarjeve novice in drugih pisanih oziroma elektronskih medijih. O naši občini poroča s posebnim občutkom in pripadnostjo. Po srcu in duši pa je velik humanist.

ZAHVALO OBČINE CERKVENJAK PREJME VLADO ZORKO

Vlado Zorko je član v Turističnega društva Cerkvenjak 25 let. Je dolgoletni član upravnega odbora in velik aktivist v društvu. Pri paradah in razstavah, ki jih organizira društvo, se je izkazal kot dober organizator. Pri prireditvi »košnje trave«, ki jo prireja društvo, sodeluje od vsega začetka in je nepogrešljiv člen pri organizaciji te prireditve. V veliko pomoč je tudi pri samem razvoju društva.

ZAHVALO OBČINE CERKVENJAK PREJME DANIJEL ZORKO

Danijel Zorko je prevzel vodenje kulturnega društva leta 2007, v zelo razburkanih časih, saj so se starejši člani društva umaknili z vodilnih položajev in vodenje prepustili mlajšim članom oziroma mlajši generaciji. Danijel Zorko je z veliko mero entuziazma uspel sestaviti odlično novo ekipo in že v prvem letu se je v Cerkvenjak vrnil Festival narodnozabavne glasbe, ki ga pred tem nekaj let ni bilo, uspel je uvesti kar nekaj novih prireditev, kot so razne delavnice, srečanje pevskih zborov, pripeljal je razne znane »stand up«

komedijante in še mnogo drugega.

Nenazadnje je tudi najbolj zaslužen za oživitve gledališko-dramske in pevske sekcije v Cerkvenjaku, ki smo ju že dolga leta izjemno pogrešali in pričakovali.

S tem je Danijel Zorko storil veliko za naše krajane in občino ter si zasluži priznanje občine Cerkvenjak.

SREBRNI GRB OBČINE CERKVENJAK PREJME FOLKLORNA SKUPINA KD CERKVENJAK

Folklorna skupina KD Cerkvenjak deluje v isti zasedbi že skoraj 20 let. V času delovanja je dosegla izjemne uspehe na revijah folklornih skupin, kjer se je skoraj konstantno uvrščala na visoka mesta ter tako postala prepoznavna doma in drugod. Folklorna skupina je oblečena tudi v zelo dobro in kakovostno izdelane moške in ženske kostime, za katere po izvedenih raziskavah dobivajo zelo visoke ocene. Na podlagi trdega dela in velikega števila vaj se je folklorni skupini leta 2006 uspelo uvrstiti tudi na mednarodno revijo folklornih skupin, ki je potekala na Poljskem, kjer so se zelo dobro odrezali in tako tudi odlično predstavljali občino Cerkvenjak ter s tem poskrbeli za njegovo mednarodno prepoznavnost.

Folklorna skupina sodeluje tudi na vseh kulturnih prireditvah v občini Cerkvenjak. Slavnostne proslave ob praznovanju občinskega praznika pa si brez nastopa folklorne skupine ne moremo več niti predstavljati.

Za velik trud in za mnogo porabljenih prostih ur s ciljem, da bi bili njeni nastopi vedno boljši in boljši, si folklorna skupina zasluži priznanje občine Cerkvenjak.

IZJEMNI DOSEŽKI MLADIH CERKVENJAČANOV

Nadarjenost in trud mlade pogosto pripeljeta do izjemnih učnih uspehov. Tega se občina Cerkvenjak zelo dobro zaveda, zato že nekaj časa podeljuje stimulacije za izjemne dosežke dijakom in študentom. V preteklem letu sta stimulacijo prejela dijakinja Anita Fekonja za zaključek šolanja z odličnim učnim uspehom na Srednji zdravstveni šoli Maribor in študent Gorazd Pravdič, ki je na Fakulteti za strojništvo diplomiral z odliko na temo Razvoj vpenjalne priprave varilnega robota. Nagrado jima bo na osrednji proslavi ob 12. občinskem prazniku Občine Cerkvenjak podelil župan Jože Kraner.

Gorazd Pravdič

je z odliko diplomiral na Fakulteti za strojništvo. Nad tehniko in vsem, kar je z njo povezano, se je navduševal že od malih nog, zato je že v osnovni šoli redno obiskoval tehnični krožek. Šolanje je nadaljeval na Srednji strojni šoli Maribor, po poklicni maturi pa je zaradi želje po študiju strojništva opravil dodatni maturitetni predmet in

se vpisal na Fakulteto za strojništvo. Fakulteta je naravnana predvsem teoretično in manj praktično, zato si je praktične izkušnje začel nabirati z delom prek študentskega servisa. Prakso si je nabiral v različnih podjetjih in s sodelovanjem pri več idejnih projektih ter projektih po naročilu, kjer je delal na razvoju s pomočjo programskih orodij. Pridobil je kadrovske štipendije podjetja Arcont in v sklopu te pogodbe o štipendiranju napisal praktično diplomsko delo z naslovom Razvoj vpenjalne priprave varilnega robota. Sedaj je že eno leto zaposlen v podjetju Arcont. V prihodnosti si želi dela in dodatnega izobraževanja v tujini, možnosti vidi predvsem v Avstriji in Nemčiji.

Anita Fekonja

se je za šolanje na Srednji zdravstveni šoli Maribor odločila, ker rada pomaga ljudem. S šolanjem je bila zadovoljna, saj je bilo precej praktičnega pouka. Izkušnje na področju zdravstva pa si je nabirala tudi s študentskim delom v domu upokojencev. Že od začetka srednje šole je načrtovala

nadaljevanje šolanja na višji stopnji, velika želja je bila fizioterapija. Prav zato se je vsa leta borila za čim boljši uspeh, saj je vsako leta velika omejitev na študiju Fizioterapije v Ljubljani. Vendar je zaradi na novo razpisanega programa v Murski Soboti in želje živeti med študijem doma vpisala Fizioterapijo na Evropskem središču Maribor v Murski Soboti, kjer trenutno opravlja 1. letnik. Ker je študij razpisan le izredno, je zelo hvaležna staršem za pomoč. Kratkoročni cilj je čim uspešneje končati študij, o dolgoročnih načrtih pa še ne razmišlja.

Mateja Žmauc

UČENKE, KI SO V ČASU OSNOVOŠOLSKEGA IZOBRAŽEVANJA DOSEGALE IZJEMNE DOSEŽKE

1. **MARTINA DOMANJKO**, roj. 11. 11. 1995, stan. Andrenci 1, 2236 Cerkvenjak
2. **MARTINA BREZNIK**, roj. 3. 9. 1995, stan. Komarnica 4, 2236 Cerkvenjak
3. **SANDRA LOVREC**, roj. 14. 3. 1995, stan. Stanetinci 12, 2236 Cerkvenjak
4. **SARA ZAGORŠEK**, roj. 9. 1. 1995, stan. Čagona 54 a, 2236 Cerkvenjak

Bo letos na prireditvah ob občinskem prazniku še več obiskovalcev kot lani?

LANI JE BILO LEPO

Brez praporščakov s ponosno dvignjenimi zastavami tudi na lanskem občinskem prazniku ni šlo

Za »ta pravo štimungo« so lani na občinskem prazniku skrbeli veseli harmonikarji. Na naši fotografiji so z leve Feliks Šalamun, Franc Fekonja, Srečko Hojnik in Milan Zemljčič. Če bodo tudi letos tako raztegnili svoje mehove, bo zopet veselo.

Lani se je na povorki starih šeg in običajev ob občinskem prazniku na pločnikih kar trlo ljudi od blizu in daleč. Kdo ve, morda pa jih bo letos na povorko prišlo še več?

Stare običaje v zvezi z žetvijo in mlačvo so lani v povorki predstavile žanjice iz Andrencv, ki so jih spremljali tudi fantje z nekdanjo »kmetijsko mehanizacijo«

Z največjim veseljem in navdušenjem so obiskovalci lani pozdravljali najmlajšo skupino udeležencev povorke

Ko so zahrumeli motorji, je oglušujoč hrup preplaval ves Cerkevnik. Kdo ve, koliko tisoč konjskih sil se je sprostito in kolikšna je bila skupna moč vseh teh močnih hrumečih motorjev?

Na povorki starih šeg in običajev vsako leto mlad fant in dekle predstavita, kako so se v starih časih, ko še ni bilo disko klubov in avtomobilov, mladi zaljubljenca shajali na senikih nad štalami. Lanska »zaljubljenca« sta odlično odigrala svojo vlogo, zato se mnogi že sprašujejo, katero dekle in fant bosta »zaljubljenca« zaigrala letos.

Na našem posnetku so organizatorji in vodje skupin s povorke starih šeg in običajev, ki so najbolj zaslužni, da je osrednja etnografska in turistična prireditev ob občinskem prazniku občine Cerkevnik lani lepo uspela.

Lansko leto je bilo na domala vseh prireditvah ob občinskem prazniku veliko obiskovalcev. Največ se jih je seveda zbralo na osrednji proslavi v Kulturnem domu v Cerkevniku ter še zlasti na povorki starih šeg in običajev. To povorko, ki je bila lani zelo skrbno pripravljena, so si prišli ogledat tudi številni obiskovalci iz drugih krajev Slovenije. Zato ni vseeno, ali je povorka dobro pripravljena ali ne, saj se preko nje na neki način predstavlja tudi turistična ponudba občine. Če bodo povorke vsako leto pripravljene tako kakovostno kot lani, bodo privabile v Cerkevnik iz leta v leto več obiskovalcev.

Mnogi se že sprašujejo, kakšna bo povorka starih šeg in običajev letos in s kakšnimi starimi običaji se bodo predstavili posamezni kraji. Prav nič ne bo narobe, če se bodo nekateri kraji tudi letos predstavili z istim običajem kot lani, saj so bile lani domala vse predstavitve kakovostno pripravljene. Edino na to bi morda veljalo pomisliti, da bi bilo dobro, če bi bili tisti, ki določen star običaj predstavljajo, tudi oblečeni tako, kot so bili v teh krajih ljudje oblečeni včasih. Tako bi stara šega ali običaj pred očmi obiskovalcev zaživela še bolj izvirno. Pred sto leti ljudje v naših krajih pač še niso poznali kavbojk. Seveda pa je lahko izvirno tudi, če je celotna ekipa iz posameznega kraja oblečena enako, četudi je obleka moderna in so majice potiskane, kakor je bil to primer nekaterih ekip lani. V takšnem primeru gledalec pač ve, da je poudarek na predstavitvi starega orodja in mehanizacije, ne pa tudi na predstavitvi običaja v celoti. Vsekakor pa so v povorki najbolj dragocene tiste predstavitve starih šeg in običajev, ki so čim avtentične, saj je v marsikaterem kraju že povsem zbledel spomin na stare čase, medtem ko na domačijah v občini Cerkevnik še živi tudi zahvaljujoč vsakoletni povorki. Ravno to pa zna postati največja turistična dragocenost v občini, saj sodoben turist danes ne išče več samo dobre jedače in pijače, pač pa ga predvsem zanima sedanost in še bolj preteklost kraja, ki ga obišče.

Mnogo je takšnih, ki se že veselijo letošnje povorke starih šeg in običajev, zato trud vseh tistih, ki jo bodo pripravili in na njej sodelovali, ne bo zaman.

Tomaž Kšela

Stare šege in običaje iz Smolincev so na lanskem občinskem prazniku na zelo originalen način predstavili kopači krompirja

STRANKARSKI FORUM STRANKARSKI FORUM STRANKARSKI FORUM

O PRIHODNJEM RAZVOJU OBČINE CERKVENJAK

Razmišljanja političnih strank, delujočih na območju občine Cerkevjak, o razvoju občine so nastala na pobudo uredništva. Osredotočena so na predstavitev vizije oziroma razvojne strategije, ki jo stranke ali njihovi mnenjski vodje želijo predstaviti pred jesenskimi lokalnimi volitvami.

Z jesenskimi lokalnimi volitvami se ob izteku mandatov županom, občinskim in vaškim svetom izteka tudi zaokroženo obdobje samostojnega snovanja in zagotavljanja razvoja v samostojni občini Cerkevjak. Doseženi so bili pomembni strateški cilji, ki utirjajo prihodnji razvoj, hkrati pa odpirajo nova kratkoročna in dolgoročna razvojna vprašanja.

Spremenila se je gospodarska in socialna podoba Slovenskih goric, nekatere kulturnozgodovinske značilnosti so ohranjene, nekatere poudarjene, nekatere tonejo v pozabo. Nekaterim društvom dejavnost uspeva, nekatera se iščejo; položaj je v zadnjem obdobju marsikje zaznamovan z gospodarsko krizo.

Razmišljanja o možnih smereh in poteh razvoja so pred volitvami vsekakor na mestu, zlasti tista, ki se izogibajo zgolj političnim predznakom in temeljijo v prvi vrsti na potrebah ljudi, kraja in časa in na možnostih v naslednjih letih in desetletjih.

Prispevki niso uredniško obdelani.

Uredniški odbor Zrnja,

*odg. urednik:
Edvard Pukšič*

OBČINSKI ODBOR LDS CERKVENJAK:

Smernice za nadaljnji razvoj občine Cerkevjak

Dvanajstletno obdobje od ustanovitve samostojne občine se v letošnji jeseni izteka. Potrebno bi bilo ugotoviti, kaj smo s tem pridobili in kaj bi še lahko.

Dobri rezultati so vidni, na pomanjkljivosti moramo pozabiti, smiselno je pogledati naprej, si zastaviti nove cilje, programe in projekte, da bodo ti našo občino Cerkevjak približali ostalim občinam, ki so v tem obdobju dosegle večji razvoj.

Pred nekaj let smo bili druga največja krajevna skupnost, za Krajevno skupnostjo Lenart. Danes smo ena manjših občin po številu prebivalcev, kar nam mora dati misliti. Skrajni

liberalna
demokracija
slovenije

čas je, da pristopimo k reševanju stanovanjskih težav, pridobitvi komunalno opremljenih gradbenih parcel in poslovno stanovanjske zgradbe. V našem interesu mora biti, da v občini zadržimo čim več mladih in sposobnih ljudi, obenem pa pritegnemo v našo občino mlade družine. To je naložba, ki se obrestuje dolgoročno. Občinski proračun je s tem obogaten, večji priliv namenskih sredstev proračuna – dohodnina. Zaživi vrtec, šola, trgovina in to je tisto, kar vodi našo občino v razvoj.

V kraj bi morali pritegniti investitorje trgovskih centrov, hitrejša zaposlitev v obrtno industrijski coni.

Zdravstveni dom bi morali aktivirati z zdravnikom in zobozdravnikom, Z

dobrimi pogoji za bivanje in počutje v občini bi ju gotovo pritegnili k sodelovanju.

Naša naloga mora biti, da skrbimo za zdravo in čisto okolje, tu lahko naredimo največ s čistilnimi napravami, saj ugotavljamo, da je v občini Cerkevjak zmogljivost čistilne naprave cca 90 %. Občina se mora zavzemati za program ekološkega ogrevanj na biomaso, za kar so možna nepovratna sredstva.

Večjo podporo bi morali nuditi društvom in organizacijam, saj življenje v občini dokazujejo ravno ti člani, ki delujejo in ustvarjajo zdrav duh na prostovoljni bazi za razvoj občine.

Aktivneje se vključevati v programe za nepovratna sredstva – evropskih strukturnih skladov.

Omogočiti dostop do širokopasovnega interneta in izgradnje kableskega omrežja, kar bo omogočilo prenos občinskih sej, občinskih proslav in drugih prireditev v kraju.

Izgradnja vrtca, tenis igrišča, gradnja večnamenske dvorane, prostori za knjižnico so argumenti za prioritarno izvedbo.

Nikakor ne smemo pozabiti na kmetijstvo, saj smo kmetijska občina.

Razvoj in razširitev ponudbe turistične dejavnosti v kraju, gostinstvo, kmečki turizmi in druge dejavnosti, kot je muzej, arheološke znamenitosti v Brengovi- Anželov gozd, sprehajalna pot, pločniki, kolesarska steza, ...

Še nekaj besed o dogodku, ki je pred nami. To so volitve župana občine Cerkevjak in občinskih svetnikov. Naj nam bo v opozorilo, da bomo volili ljudi, ki imajo vizijo, cilje za razvoj občine Cerkevjak, znajo pravilno razmišljati in prisluhniti občanom za njihove potrebe in težave, saj je le tako mogoče načrtovati in izpeljati cilje in programe za razvoj naše občine.

Za svetnike moramo izvoliti takšne ljudi, ki ne menjavajo stranke pri vsakih volitvah, ampak tiste, ki so pokazali pri društvih in organizacijah, da so za napredek in razvoj občine in jim ni vseeno, kakšno dediščino bodo pustili svojim otrokom in vnukom.

STRANKARSKI FORUM STRANKARSKI FORUM STRANKARSKI FORUM

Tudi občinska uprava bo morala pokazati bolj prijazen obraz, da bomo občani čutili toplino, da smo sprejeti kot stranka, da znajo poslušati in pomagati pri iskanju nasvetov in reševanju težav, ne pa tako, da dobiš negativen odgovor že prej, kot zastaviš vprašaje do konca.

Feliks FEKONJA, predsednik OO LDS Cerkevjak

DeSUS – OBMOČNA ORGANIZACIJA LENART

KRAJEVNA ORGANIZACIJA CERKVENJAK

Ob praznovanju občine Cerkevjak izrekamo čestitke krajanom in krajanom v imenu Krajevne organizacije DeSUS Cerkevjak!

Spoštovani! Minilo je leto dni od zadnjega prispevka

DeSUS - Demokratične stranke upokojencev v občinskem glasilu občine Cerkevjak, Zrnje. Žal, moram priznati, da sklepa od 30. 3. 2009 nismo uspeli realizirati, to je organizirati DeSUS-a kot občinsko organizacijo. Zadeva še je vedno v načrtu. Ob tej priložnosti bi sebe in Vas, volivke in volivci, spodbudil k razmišljanju ob bližajočih se lokalnih volitvah, ki bodo v mesecu septembru ali oktobru.

Razmišljanje o smereh in poteh razvoja svojega življenjskega okolja, ki temelji na potrebah krajanov občine Cerkevjak, danes, v naslednjih letih in desetletjih, je vsekakor na mestu.

Bil bi krivičen, če bi trdil, da se v občini ni nič dogajalo. Veliko se je investiralo v infrastrukturo, ceste, vodovodna omrežja, kanalizacijo, parkirna mesta, POC - Poslovno obrtno cono, ureditev rimskih gomil, priključek na avtocesto, širitev čistilnih naprav in delovanje organizacij in društev. Z rezultati se ne smemo zadovoljiti. Stremeti moramo k boljšemu jutri, boljši prihodnosti naših otrok, vnukov in prihajajočih generacij ter medsebojnemu sožitju vseh krajanov in krajanov občine ter državljanov države Slovenije. To pa lahko dosežemo s strpnostjo in sožitjem vseh, ne glede na strankarsko pripadnost, vero, starost, opredeljenost, brez zaplankanosti in sebičnosti.

Tudi krajanje Cerkevjak čutimo svetovno krizo, recesijo, s katero se spopada celotna zemeljska obla, to pa nam ne sme vzeti upanja v bodočnost, v strpnost in sožitje vseh generacij, za kar se DeSUS predvsem zavzema v parlamentu in na lokalnih področjih.

Še bolj se bo potrebno zavzemati za socialno državo, ki temelji na solidarnosti in vzajemnosti, učinkovitem in javnem zdravstvu, izobraževanju in znanosti, ohranjanju okolja in pravilnem vrednotenju vseh proizvodnih faktorjev ter vložnem minule delu.

Smo politična stranka, ki se zavzema za enakopravni položaj upokojencev invalidov ter vseh tistih državljanov, ki potrebujejo in si zaslužijo tudi socialne pomoči s strani države.

Zavzemamo se za uravnoteženi razvoj našega kraja, izpeljati je potrebno nerealizirani investiciji v večnamensko

športno dvorano in razširitev otroškega vrta.

Pogrešamo dolgoročno strategijo razvoja občine. Več truda bo potrebno vložiti v razvoj turizma, ekološko pridelovanje hrane, povečanje kapacitet kmečkega turizma ter učinkovitejšo rabo energije, predvsem iz obnovljivih virov.

Skupaj bomo zmogli, še večji uspehi pa bi bili, če bi imeli proporcionalni volilni sistem, saj bi to omogočilo sestavo občinskega sveta, ki bi bil skladen z voljo volivcev vseh političnih strank. Več ljudi več ve!

*Predsednik Krajevne organizacije DeSUS Cerkevjak,
Ivan Koražija*

SD SOCIALNI DEMOKRATI – OO SD CERKVENJAK

SOCIALNI DEMOKRATI

Želimo občino, v kateri bo poskrbljeno za čim bolj kvalitetno življenje vseh občank in občanov. Občino oz. kraj, kamor se bodo ljudje priseljevali in ne odseljevali. Skratka: občino z uravnoteženim razvojem vseh petnajstih naselij.

Vemo, da se ne da zadostiti vsem in vsakomur, naše želje so mnogokrat veliko večje od zmožnosti. Pa vendar smo v stranki SD v Cerkevjaku prepričani, da bi s kančkom razumevanja drug drugega in poslušanjem sogovornika lahko bilo marsikaj bolj razumevajoče in pravičnejše.

Morda se bo kdo izgovarjal na krizo, a ta je zarezala v celotno Evropo in tudi drugam po svetu. Toda ta je udarila na plan šele ob koncu leta 2008. Občutijo pa jo tako kot vedno v vsakih težavah le mali ljudje. Za »velike« se vedno najde in imajo vsega dovolj. Kaj imajo? Preprosto vzamejo si, kolikor jim ugaja, če svoje delo opravijo ali ne.

Pa tokrat ne bi o tem. Vrnimo se v naše lokalne okvire, kjer bi bilo treba prav tako nekaj stvari na veliko prevetriti. A za to dejanje je treba imeti škarje in platno. Imamo sposobnost, vemo, kaj želimo, škarje in platno pa nam, spoštovane bralke in bralci občinskega glasila Zrnje, lahko zaupate na jesenskih lokalnih volitvah.

V prvi vrsti usmerjamo naš program k interesom in potrebam občank in občanov. Graditi na najboljših idejah vseh, ki si želijo razvoj in prihodnost Cerkevjak. Še posebej izrabiti idealen geografski položaj Cerkevjak, ki sam po sebi sicer ne prinaša ničesar, je pa pomembna razvojna priložnost. Neizkoriščene so še vedno možnosti v razvoju kmečkega turizma – dopolnilne dejavnosti na kmetijah. Žal tukaj zainteresirani naletijo na prezahtevno zakonodajo in pogoje. Občine bi tu morale biti veliko bolj angažirane in ljudem pri realizaciji načrtov poskušati čim bolj pomagati.

Čas gre naprej, a kaže, da se je v Cerkevjaku in njegovih posameznih naseljih na nekaterih področjih ustavil. Poglavlje zase je varnost pešcev, izgradnja pločnikov je zastala,

STRANKARSKI FORUM STRANKARSKI FORUM STRANKARSKI FORUM

trgovine in lokali so brez parkirišč, že asfaltirane ceste so potrebne preplastitve, precej cestnih odsekov asfalta sploh še ni dočakalo, zdravstveni dom je brez zdravnika, stanovanjska izgradnja na psu; če hočemo s časom, je treba zgraditi novo, sodobno telovadnico, ki bo ustrezala potrebam šole, športnih društev in ne nazadnje služila večjim kulturnim prireditvam.

Ne smemo pozabiti tudi na starejšo generacijo, na socialno šibke, invalide in mladino, ki danes nima pogojev za kvalitetno preživljanje prostega časa.

Ponos nekega kraja ali občine so nedvomno lahko društva. Ker je delo v društvih volunteersko, je vse manj ljudi, ki bi bili pripravljeni delati v njih. Problem je njihovo financiranje, kjer se pogosto dogaja, da so merila za dotacije strankarska pripadnost in naklonjenost županu, ne pa pomen in zahtevnost načrtovanega in opravljenega dela.

Socialni demokrati imamo v občinskem svetu občine Cerkevjenjak dva svetnika, ki v delovanju občinskega sveta, saj je kar pet od osmih članov iz iste stranke, ne moreta ničesar spremeniti, ne na slabo in ne na dobro.

Približujejo se jesenske lokalne volitve in s pravimi ljudmi na pravih mestih lahko veliko spremenimo na bolje. Cerkevjenjak je bil nekoč kulturno in družabno središče Slovenskih goric,

vrnimo mu ta sloves. S Skupnimi močmi, kjer bodo razumljene in poslušane Vaše dragocene izkušnje. S prizadevanjem po uravnoteženem in pravičnem razvoju celotne občine lahko v Cerkevjenjaku veliko naredimo na vseh področjih.

Zato Vas pozivamo, udeležite se jesenskih lokalnih volitev in dajte Vaš glas ljudem, za katere ste prepričani, da bodo delali v dobro vseh občank in občanov občine Cerkevjenjak.

Predsednik OO SD Cerkevjenjak Franc Bratkovič

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA

OBČINSKI ODBOR CERKEVJENJAK

Mineva 12 let samostojne poti naše občine. Z veseljem se lahko ozremo na to obdobje in na Cerkevjenjak. Na vsakem koraku lahko opazimo premik na boljše, k razvitejšemu kraju, kar za ljudi pomeni premik k prijaznejšemu, udobnejšemu in kvalitetnejšemu življenju v našem kraju. Ponosni smo tudi na to, da so ta razvoj narekovali in izvajali prav ljudje iz naše stranke in naši somišljeniki.

Z izkušnjami iz preteklosti pa z optimizmom zremo tudi v prihodnost našega kraja. Kar nekaj projektov, izrednega pomena za Cerkevjenjak in njegovo prihodnost, je pripeljanih že tako daleč, da praktično čakajo samo še na izvedbo oz. začetek del. Tukaj mislimo predvsem na novo veliko športno dvorano, nov sodoben nizkoenergijski vrtec, dograditev čistilne

naprave in širitev kanalizacijskega sistema, posodobitev športno-rekreacijskega centra Cerkevjenjak in še bi lahko naštevali. Ob vseh teh projektih pa seveda nismo pozabili tudi na ostala področja. V vsakoletnem proračunu je potrebno najprej zagotoviti potrebna finančna sredstva za zagotavljanje splošne porabe občine, kamor spadajo sredstva za nemoteno delovanje šole, vrtca, zdravstva, požarne varnosti, ... Še naprej se bomo trudili, da bodo ta sredstva namensko in transparentno, predvsem pa racionalno porabljena. Nadaljevati je potrebno z izgradnjo in rekonstrukcijo lokalnih cest, jih opremiti s pločniki in javno razsvetljava. Prav tako s kanalizacijskim sistemom, razširiti ga je potrebno tudi v strnjene zaselke. Kjer pa to ni mogoče, je potrebno ljudem finančno pomagati pri izgradnji individualnih čistilnih naprav. Poskrbeti je potrebno, da bodo mlade družine prostor za svoj dom našle v Cerkevjenjaku. Načrtujemo ureditev kompleksa komunalno opremljenih parcel za individualno gradnjo, katere bi po ugodnih cenah ponudili mladim družinam. Za zagotavljanje delovnih mest v lokalnem okolju pa že danes razmišljamo o razširitvi obrtne cone v Brengovi. Saj se kljub temu, da so prvi investitorji komaj začeli z izgradnjo svojih objektov, že kažejo potrebe po razširitvi cone. V kombinaciji z avtocestnim priključkom, ki je Cerkevjenjak uvrstil na slovenski in evropski zemljevid, ter vzletiščem v neposredni bližini ima obrtna cona velik potencial. Potrebno je pomagati pri nadaljnji izgradnji in posodobitvi vzletišča (pista, hangar, ...) v Brengovi. Ohranjeno naravno okolje ter naravna in kulturna dediščina Cerkevjenjaka nudijo obilo možnosti za intenzivnejši razvoj turizma v kraju. Arheološki park, muzejska zbirka, medena kmetija, Jelkina cimprača, hrast v Župetincih, izletniške, turistične kmetije, vinotoči in gostišča so zagotovilo, da lahko v turizmu veliko naših ljudi najde možnost dodatnega zaslužka. V turizmu se lahko vključijo tudi naše kmetije s ponudbo domačih pridelkov in izdelkov domače obrti in ročnih spretnosti. Manjšim nerentabilnim kmetijam je potrebno zagotoviti dostop do znanja za prestrukturiranje svoje dejavnosti. Vzpodbujali bomo proizvodnjo končnih izdelkov na kmetijah, s katerimi kmetje ustvarijo večjo dodano vrednost oz. večji zaslužek. Vsem občankam in občanom, predvsem šolajočim, je potrebno zagotoviti dostop do optičnega interneta. Še naprej se je potrebno truditi, da bi v Cerkevjenjaku imeli svojega zdravnika in da sodobno opremljen in prenovljen zdravstveni dom ne bo sameval. V Cerkevjenjaku delujejo številna društva, ki skozi leto pripravijo različne prireditve in dogodke, ki bogatijo naš prosti čas. Za njihovo delovanje je potrebno zagotoviti ustrezna finančna sredstva, prostorske in infrastrukturne (dostop do interneta, telefona, ...) pogoje. Z jasno zastavljenimi razvojnimi cilji in projekti se nam za prihodnost Cerkevjenjaka ni bati.

Z letošnjimi lokalnimi volitvami se od aktivne vloge v politiki poslavlja naš član in dosedanji župan g. Jože Kraner. Na tem mestu se mu želimo zahvaliti za vso energijo, trud in čas, ki ga je vložil v razvoj Cerkevjenjaka. Njegov doprinos kraju je nepozaben in bo z velikimi črkami ostal zapisan v cerkevjenjaški zgodovini. Drage občanke in občani, ne skrbite, našli smo novega aduta, za katerega smo prepričani, da

STRANKARSKI FORUM STRANKA

lahko skupaj z nami uspešno nadaljuje pred 12 leti začeto pot razvoja našega kraja. Ta adut je županski kandidat, Primož Čuček, ki se je že izkazal in skupaj z nami deli zgoraj opisani razvojni program. Ob Primožu Vam bomo na lokalnih volitvah ponudili tudi kvalitetno listo kandidatov za občinske svetnice in svetnike. Ker imamo jasno zastavljene cilje, vizijo razvoja in sposobne ljudi, smo prepričani, da nam bo tudi v bodoče zaupano voditi našo občino na poti razvoja.

OO SLS

Pogovor s predsednikom Slovenskogoriškega foruma Marjanom Žmavcem

SGF USMERJA DELOVANJE V ŠIRŠI PROSTOR

Marjan Žmavc: S pripravo zbornika oziroma monografije Slovenske gorice bomo v forum pridobili še kakšnega člana iz širšega območja Slovenskih goric

Slovenskogoriški forum iz Cerkevjenjaka, ki povezuje razumnike in druge razmišljujoče ljudi iz cerkevjenjaške in okoliških občin ter drugih krajev Slovenije, ki jim ni vseeno za razvoj osrednjih Slovenskih goric, uspešno deluje že enajsto leto. Vsa ta leta je forum preudarno vodil in usmerjal njegovo delovanje Marjan Žmavc. Z njim smo se pogovarjali o delu in načrtih foruma v letošnjem letu ter o tematskih vprašanjih, ki jim nameravajo člani foruma posvetiti osrednjo pozornost.

Katere so bile poglobitve aktivnosti foruma v prvem polletju letošnjega leta?

SGF Cerkevjenjak je na svojem 11. občnem zboru ob koncu marca pregleдал opravljeno delo v preteklem letu, ki je

bilo spet prepleteno z različnimi aktivnostmi, med njimi so izstopale: odkritje spominske plošče in ureditev groba, učitelju, kulturnem delavcu in arheologu Vladu Lorberju, obisk naših rojakov v Porabju na Madžarskem, okrogla miza na temo razvoja turizma v občini Cerkevjenjak.

V letošnjem prvem polletju pa smo se vključili v vseslovensko akcijo Očistimo Slovenijo, izvedli okroglo mizo o slovenskem domoljubju z znanim predavateljem dr. Jankom Prunkom iz Ljubljane. To srečanje smo pripravili skupaj z Društvom pedagogov dr. Antona Trstenjaka, Študentskim klubom Slovenske gorice in novoustanovljenim društvom v naši občini – Društvom general Maister Cerkevjenjak. Naš član, mag. Ciril Paluc, pa je pripravil predstavitev svoje knjige Cerkevjenjaški besednjak. Načrtujemo pa že tudi določene aktivnosti ob 12. občinskem prazniku, med drugim predavanje in razgovor ob 20-letnici demokratičnih sprememb v Sloveniji z zanimivim gostom.

Kakšne aktivnosti forum načrtuje za drugo polovico leta?

V mesecu septembru 2010 bomo člani in simpatizerji SGF Cerkevjenjak obiskali Ponikvo – rojstni kraj škofa, pisatelja, pedagoga in rodoljuba dr. Antona Martina Slomška ter še nekaj drugih znanih osebnosti s tega območja.

Ob koncu leta, decembra, pa bomo pripravili zanimivo predavanje in pogovor o vlogi in pomenu Majniške deklaracije 1917 in 1989 za Slovence.

Ste z načrti za pripravo zbornika oziroma monografije o Slovenskih goricah že daleč?

Ja, monografija Slovenske gorice je še v povojih, saj potekajo pogovori z avtorji prispevkov, nastaja uredniški odbor, pridobiti bo potrebno tudi sredstva za izvedbo tako pomembnega projekta, ki bo med prvimi doslej celovito zajel geografsko, zgodovinsko, kulturno – etnografsko, lingvistično in še kakšno posebnost tega območja.

Kako je z vključevanjem članov iz širšega območja Slovenskih goric v forum?

Menim, da bomo prav s pripravo zbornika oziroma monografije Slovenske gorice pridobili še kakšnega novega člana, saj želimo delo foruma razširiti tudi izven meja naše občine. Tudi v drugih občinah po Slovenskih goricah bomo spodbujali interes za ohranjanje kulturne dediščine in znanstvene raziskave.

Kateri so poglobitveni problemi in teme, na katere se bo moral v naslednjem obdobju osredotočiti forum?

Slovenskogoriški forum iz Cerkevjenjaka je že v dosedanem enajstletnem delovanju sprožil številne znanstvene razprave in bil pobudnik za izdajo kar nekaj pomembnih publikacij v naši občini, zdaj pa bomo delovanje usmerili v širši prostor med Muro in Dravo. Kot civilno združenje bomo politično neobremenjeni opozarjali na okoljske probleme, racionalno rabo prostora, poseljenost krajine, kakovost življenja na podeželju, turistične znamenitosti, znane osebnosti, arheološko in stavbno dediščino ter še kaj se bo našlo.

Tomaž Kšela

Ciril Paluc je sestavil cerkvenjaški besednjak oziroma slovar narečnega govora na območju župnije Svetega Antona

»ANTUJOŠKI BESEDJAK«

»Antujoški besedjak« avtorja Cirila Paluca so na javni predstavitvi v avli osnovne šole predstavili dr. Bernard Rajh (prvi z leve), ravnatelj Osnovne šole Cerkenjak – Sveti Andraž Mirko Žmavc, prof., avtor mag. Ciril Paluc in predsednik slovenskogoriškega foruma Marjan Žmavc

Zanimanje za izvirno in zanimivo delo Cirila Paluca, ki je pomembno in dragoceno tudi za preučevanje in ohranjanje jezikovne tradicije v osrednjih Slovenskih goricah, je bilo izjemno veliko

Magister Ciril Paluc, ki je javnosti bolj znan kot dolgoletni gospodarstvenik (direktor Livarne, predstavnik Gorenja na Dunaju itd.) in profesor na Ekonomsko poslovni fakulteti Univerze v Mariboru, že od nekdaj raziskuje preteklost svojega rojstnega kraja – Cerkenjaka. Letos spomladi je javnosti predstavil svoje najnovejše delo Cerkenjaški besednjak ali po domače »Antujoški besedjak«. Gre za izjemno pomembno delo, v katerem je zbral blizu 10.000 narečnih besed z območja župnije Svetega Antona, ki so jih uporabljali naši predniki, sedaj pa bledijo v pozabo. Ravno zaradi tega, ker televizija, radio, časopisi, internet in drugi

Avtorju in njegovemu delu v čast so nastopili tudi »mladi gledališčniki«

Brez dobrega harmonikarja tudi na tej prireditvi ni šlo

mediji »uničujejo« narečno govorico, je njegovo delo še toliko bolj dragoceno, saj je tukajšnja narečno govorico zadnji trenutek rešil pred pozabo. To pa ni pomembno samo za Cerkenjak, temveč za vso Slovenijo in še zlasti za tiste, ki proučujejo naš jezik in naše korenine. »Cerkvenjaški besednjak so ostanki besednega izražanja, ki se je stoletja porajalo, raslo, živelo in odmiralo z ljudmi našega kraja, ohranjalo prvine izvirnosti, se dopolnjevalo z novimi pojmi in mešalo s tujimi besednimi izrazi. Vsebuje množico slišanih in zabeleženih besed posebnega narečnega izrazja, ki se ne ozira na zahtevne lingvistične kriterije in etimološke razlage besed in ne sledi pravilom slovnice slovenskega jezika. Ne išče vzrokov izpuščanja glasov, različnosti rabe, sprotnega oblikovanja in površnega izgovarjanja nekaterih besed. Ne izpostavlja vprašanj naglaševanja, postavljanja ločil, sklanjatve, spregatve in stopnjevanja besed. Ne poskuša izločevati nabrane navlake tujih in popačenih besed. Se ne izmika prikazu manj priljubljenih, osebno samosvojih, pretirano robotih ali celo žaljivih besed. Prav neposrednost prikaza je porok za dosledno spoštovanje načel naravnosti izražanja in etike sožitja ljudi na tem gričevnatem svetu v osrčju Slovenskih goric. Besednjak ne usmerja, temveč sledi načelu pristnosti zapisa in ohranjanja narečnih besed,« je v uvodu zapisal avtor in dodal: »Besednjak prepuščam našim

Ciril Paluc je opravil veliko in pomembno delo, dragoceno za kraj in vso Slovenijo. Za pripravo »Antujoškega besedjaka« je potreboval veliko znanja in na stotine, da ne rečemo tisoče ur

zanamcem, da bi ga z užitkom prelistavali, presojali njegovo sporočilo, ga dopolnjevali in strokovno izpopolnjevali.«

Zajeten besednjak, ki obsega 210 strani drobnega tiska (skoraj 10.000 besed), je izdal Umetniški kabinet Primož Premzl iz Maribora. Izdajo sta podprla Občina Cerkevnik in Slovenskogoriški forum iz Cerkevnikjaka. Knjigo so natisnili v Dravski tiskarni, lektoriral pa jo je dr. Bernard Rajh, ki je napisal tudi spremno besedo.

Omeniti velja, da je Ciril Paluc tudi avtor prvega cerkevnikjaškega zbornika, ki je izšel 1964 leta.

Tomaž Kšela

»BESEDJAK ANTUJOFČAROV«

Pa pogledjmo nekaj naključno izbranih besed iz »Antujoškega besedjaka«:

ANTUJOFČARI - izvorno imenovanje prebivalcev »Fare« Sv. Anton;

BOŠTNAR ali **BORŠTNAR** - vaški pastir na gmajni (plačani pastir za skupno pašo živine);

BOŽJA ŠTIMA - božji glas, božje opozorilo (»Ot božje štime se ne da živeti«);

COLŠTIH - zložljivi leseni meter s colskimi merami;

FINTREVEJE - sitnarjenje, nadlegovanje, tečnarjenje (»Kaj te teko fintreveja«);

FLACKA - drugi izraz za »plackec« (pripomoček za pobijanje muh-usnje na palici);

GORIČNA TRAVA - trava, ki raste v vinogradih;

GRGNOTI - spustiti čuden grgrajoč zvok iz goltanca;

KLAPOVÜŠNCA - zaušnica, klofuta;

KLEPAJE JEZIKA - jezikavim ženskam so včasih rekli, da hodijo na klepanje jezika;

KLEŠ - klop, klešč (»Kleša lahko s petrolejem vün spravi«);

PETRUG - goljufija, prevara;

PHAJE ŠTÜPE - ples para, ki z nogami izrazito udarja ob tla (plesalca topotata, pritkavata);

ROPLAN - letalo (Z roplana so nekaj doj vrgli«);

SKALA - lesena trska (»Pubeci so s skalami svetli«);

ŠEMEJAČE - imenovanje sester Anžel (Grabonoški vrh/ Kraljevci);

TRINKGLAZL - pivski kozarec;

VIJA - izraz »vidva« (»Vija ne pašeta fküp«);

ŽRMLNI KRÜH - kruh, ki so ga pekli iz grobe v »žrmljih« zmlate moke;

ŽUTAK - rumenjaki;

TRADICIJA

Tradicija postavljanja mlajev ali po cerkevnikjaško majpanov je stara že stoletja in je značilna za ozemlja, ki so jih nekoč naseljevali Veneti. Od leta 1890 je to simbol delavskega praznika 1. maja.

Postavljanje mlajev je v naših krajih predvsem v rokah gasilcev. V času mladinskih organizacij je pri postavljanju mlajev sodelovala tudi mladina, katere naloga je bila v glavnem okrasitev mlaja.

Kot vsako leto tradicija postavitve mlaja v Cerkevnikjaku tudi letos ni izostala. In kot običajno so ga postavili gasilci. Kljub temu, da danes poteka postavitve mlaja s pomočjo strojev, je potrebno veliko pridnih rok. Postavitve mlaja pa je tudi priložnost družaben dogodek.

Besedilo in fotografija: Franc Bratkovič

Jubilejna razstava ob 60-letnici slikarja in umetniškega fotografa Iva Lorenčiča

SLIKAR IZ LJUDSTVA ZA LJUDI

Cerkvenjaškemu umetniku so ob življenjskem jubileju čestitali tudi nekdanji ravnatelj cerkvenjaške osnovne šole Milan Nekrep (prvi z leve), župan Jože Kraner in sedanji ravnatelj osnovne šole Mirko Žmavc. Ivo Lorenčič je na skrajni desni

Na začetku februarja je župan občine Cerkvenjak Jože Kraner v avli osnovne šole v Cerkvenjaku odprl razstavo fotografskih in likovnih del umetniškega fotografa in slikarja Iva Lorenčiča iz Cerkvenjaka, ki so jo pripravili v počastitev slikarjeve 60-letnice in slovenskega kulturnega praznika. Na otvoritvi razstave uveljavljenega domačina so se zbrali najvidnejši udeleženci javnega, gospodarskega in kulturnega življenja v občini ter številni umetnikovi prijatelji od blizu in daleč.

Ob slikarjevem jubileju je o njegovem umetniškem delu spregovoril likovni pedagog in ravnatelj osnovne šole profesor Mirko Žmavc. Dejal je, da je Ivo Lorenčič, ki se na svoja dela marsikdaj podpiše tudi s psevnodimom Loren, eden vidnejših predstavnikov slovenske amaterske likovne umetnosti. Kot mojster fotografskega objektivja je bil že od zgodnje mladosti zapisovalec dela in življenja v Slovenskih goricah, vzporedno pa je ustvarjal tudi svoj likovni opus.

»Od preprostih zapisov in prvih slikarskih percepcij je Lorenčiču v štirih desetletjih uspelo stopiti na raven, ki ga uvršča v sam vrh slovenske fotografske in amaterske likovne umetnosti,« je poudaril Žmavc. »Iz drobcen avtobiografske pripovedi sicer velikokrat samotarskega likovnega ustvarjalca lahko izluščimo nekaj potez, ki nas spominjajo na »legendo o vaškem umetniku«. Lorenčič je zelo tenkočuten opazovalec narave, zato je njegova impresionistična forma še toliko bogatejša. Njegova izrazna moč temelji na naravi kot viru moči in energije. Motiv, ki je največkrat realističen, temelji na izrazni substanci doživetega, zato ostaja ekspresivno – naturalistični zapisovalec zaznavnega. Bogata kulturna

Na otvoritvi jubilejne razstave se je zbralo zelo veliko ljudi od blizu in daleč, kar dokazuje, da Lorenčič slika za ljudi

dediščina, še bogatejša krajina in človeška figura so največkrat vodilni motiv njegovih slikarskih in fotografskih upodobitev. Sleherno njegovo delo eruptivno izraža moč in podoživljanje. V ospredju njegovih del je slikarjevo zanimanje za figuralni motiv, predvsem za svet malega človeka. Prav ta mali človek pa je postal veliki, a le v navidezni slikarski in fotografski impresiji.«

Ivo Lorenčič, ki ga je Žmavc označil za slovenskogoriškega Trubadurja, je v štirih desetletjih svojega umetniškega ustvarjanja svoja dela predstavil na več kot 80 razstavah doma ter v Avstriji, Nemčiji, Švici, Liechtensteinu, Rusiji, Hrvaški, Španiji in še nekaterih državah. Njegov bogat umetniški opus obsega preko 2500 slik, več kot 300 stenskih poslikav in nekaj tisoč umetniških fotografij.

Umetniku so ob jubileju čestitali tudi predsednik Slovenskogoriškega foruma Marjan Žmavc, Breda Slavinec iz lenarške območne izpostave Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, bivši ravnatelj cerkvenjaške osnovne šole Milan Nekrep in še nekateri. Vrhunski kulturni nastop z igranjem na kitaro pa je pripravil profesor Srednje glasbene in baletne šole v Mariboru Goran Djurić. Na koncu je prijatelju Iveku zapelo še nekaj Završkih fantov.

Tomaž Kšela

Skupna fotografija umetnika (desno) in župana Jožeta Kranerja ob Lorenčičevem življenjskem jubileju

Razstavo je odprl ravnatelj OŠ Cerkevjak-Vitomarci Mirko Žmavc

Ob otvoritvi je umetniku Ivo Lorenčiču – Lorenu ob njegovi 60 letnici življenja in razstavi med drugimi čestital tudi župan Jože Kraner, ki je med drugim dejal: »Danes je poseben dan, ko na poseben način proslavljamo kulturni praznik. Tak kulturni dogodek se lahko zgodi, ker imamo takega umetnika. Na tej poti ti ob tvojem življenjskem jubileju želim še mnogo ustvarjalnosti. Tvoja dela krasijo tudi občinske prostore ter mnoge lokale in domove v Cerkevjaku in po svetu. Trdim, če imel tvoj talent, bi bil najbogatejši Cerkevjačan.«

L. Kramberger

Umetnik Ivo Lorenčič – Loren ob otvoritvi razstave sprejema čestitke in darila

CENTER VSEŽIVLJENJSKEGA UČENJA ZG. PODRAVSKE REGIJE

Si želite pridobiti znanja s področja računalništva, tujih jezikov, podjetništva, (samo)zaposlovanja, e-učenja?

Iščete informacije o možnostih učenja in izobraževanja odraslih?

Potem je pravi naslov za vas »Center vseživljenjskega učenja«, ki predstavlja partnersko mrežo različnih organizacij v Zgornje Podravske regiji, brezplačno informiranje, svetovanje in organizirano samostojno učenje za vse prebivalce regije.

Center vseživljenjskega učenja nudi brezplačne aktivnosti, kot so:

- informiranje in svetovanje o možnostih izobraževanja in učenja odraslih;
- organizirano samostojno učenje s pomočjo mentorja, informacijsko-komunikacijske tehnologije ter multimedijskih gradiv na 16 točkah vseživljenjskega učenja v Zg. Podravske regiji; na voljo so učna gradiva za učenje računalništva, tujih jezikov ter številnih drugih področij za osebno in poklicno rast;
- računalniške delavnice;
- podjetniške delavnice;
- informiranje in svetovanje za podjetja in zaposlene;
- svetovanje s področja zaposlovanja, samozaposlitve ali ustanovitve podjetja;
- ustvarjalne delavnice;
- specializirane programe za starejše odrasle;
- motivacijske delavnice za spodbujanje e-učenja.

V jesenskih mesecih organiziramo delavnice osnovnega računalniškega opismenjevanja in informativne delavnice osebnega dopolnilnega dela in dopolnilne dejavnosti na kmetiji ter uspešnega učenja.

Vse dejavnosti Centra vseživljenjskega učenja so brezplačne in odprte za vse, ki iščete nova znanja!

Podrobnejše informacije o terminih in lokacijah aktivnosti, ki jih ponujamo, kakor tudi možnosti prijave na različne projektne aktivnosti dobite na spletni strani projekta <http://www.cvzu-zgornjepodravje.si/> in brezplačni številki 080 17 78.

Vljudno vas vabimo, da se nam pridružite pri naših aktivnostih!

Projekt delno financira Evropska unija, in sicer Evropski socialni sklad. Projekt se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, 3. razvojne prioritete: Razvoj človeških virov in vseživljenjskega učenja; prednostne usmeritve 3.1: Izboljšanje kakovosti in učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja ter javnega razpisa za izbor projektov: »Javni razpis za Center vseživljenjskega učenja – CVŽU in odpiranje sistemov izobraževanja in usposabljanja v širše okolje-partnerstva«. Projekt je sofinanciran iz javnih virov – Ministrstva za šolstvo in šport.

Največ delavk in delavcev iz Cerkvjenjaka je zaposlenih v Preventu Halogu in Tovarni bovdenov in plastike v Lenartu

PROIZVODNJA ZA AVTOMOBILSKO INDUSTRIJO ZAHTEVA NATANČNOST

V Preventu Halogu dela tudi veliko delavk in delavcev iz občine Cerkvjenjak

Največ tistih Cerkvjenjačank in Cerkvjenjačanov, ki so zaposleni, hodi na delo v Tovarno bovdenov in plastike ter v Preventu Halogu v Lenart. Delo v obeh tovarnah terja veliko prizadevnosti, znanja, izkušenj in zbranosti, saj morajo biti izdelki, ki so namenjeni avtomobilski industriji, vrhunske kakovosti. Zato lahko v teh dveh tovarnah delajo le najboljši delavke in delavci.

Najbolj zaslužen za to, da sta se obe podjetji doslej uspešno razvijali in zaposlovali vedno nove delavce, je gospodarstvenik Bogdan Šavli. Očitno je v minulem obdobju obe podjetji postavil na zelo čvrste temelje, ki jih tudi sedanja kriza ni omajala. Medtem ko so se zaradi svetovne finančne in gospodarske krize številna podjetja v Sloveniji znašla v velikih težavah in so bila prisiljena odpustiti delavce, v Tovarni bovdenov in plastike ter v Preventu Halogu še vedno uspešno poslujejo ter celo na novo zaposlujejo delavce. Seveda pa so za uspešno delo in poslovanje obeh podjetij zaslužni tudi delavke in delavci, ki prizadevno in odgovorno opravljajo svoje delo ter proizvajajo izdelke vrhunske kakovosti.

Številni delavci v Sloveniji v teh dneh tarnajo, da imajo v njihovi tovarni dela premalo in da morajo zato delati skrajšani delovni čas ali pa doma čakati na delo. Delavci v obeh omenjenih lenarških podjetjih pa pravijo, da imajo v tovarni toliko dela, da morajo marsikdaj delati celo preko rednega delovnega časa. To je včasih zares zelo naporno, vendar pa je, kot pravi star pregovor, vedno boljše, da je dela preveč kot premalo. Kako hudo je, če zmanjka dela, v teh dneh najbolj občutijo delavke in delavci Preventa v Slovenj Gradcu, kjer nameravajo zaradi pomanjkanja naročil odpustiti 400 ljudi, ki so doslej šivali sedežne prevleke za

Najbolj zaslužen za veliko število delovnih mest v Tovarni bovdenov in plastike in v Preventu Halogu v Lenartu je gospodarstvenik Bogdan Šavli, ki je dolga leta uspešno vodil in razvijal obe tovarni

avtomobilsko industrijo. Kako bo v teh kriznih časih izguba dela in zaslužka prizadela njihove družine, si ni težko predstavljati.

Župan občine Cerkvjenjak Jože Kraner pravi, da imajo Cerkvjenjačanke in Cerkvjenjačani pravzaprav srečo, da se je velika večina podjetij v Lenartu, kamor se vozi na delo največ delavk in delavcev iz občine Cerkvjenjak, doslej uspešno spopadala z gospodarsko krizo. To se odraža tudi v ekonomskih in socialnih razmerah v občini Cerkvjenjak, saj je zaradi tega stopnja brezposelnosti nižja kot v marsikateri drugi slovenski občini. Samo upamo lahko, da bodo lenarška podjetja še naprej poslovala tako uspešno in stabilno.

Tomaž Kšela

Odločitev za izgradnjo predora Cenkova je bila dobra za Cerkvjenjak

GRADITELJI AVTOCESTE SE RADI VRAČAJO V CERKVENJAK

Eden od najbolj zahtevnih objektov na avtocesti od Maribora do Lendave se nahaja ravno v občini Cerkvjenjak. To je okoli 600 metrov dolgi predor Cenkova, ki je bil tudi med najdražjimi objekti na trasi. Odločitev, da bodo zgradili predor Cenkova, je bila za Cerkvjenjačanke in Cerkvjenjačane zelo ugodna, da ne rečemo srečna. Ali si zna kdo predstavljati, kako bi bila videti občina, če bi namesto predora Cenkova zgradili usek Cenkova, preko katerega bi speljali most? Pokrajina bi bila videti kot presekana. Kako bi iz enega dela občine v drugega prehajala divjad? Sedaj pa človek, ki se sprehaja po naravnem okolju nad avtocesto, niti ne sluti, da nekaj deset metrov pod njim drivjo skozi predor osebni avtomobili in težki tovornjaki iz Kijeve in Budimpešte v Milano in naprej proti Rimu ali francoski Nici ter obratno. Skozi predor Cenkova vodi ena najbolj pomembnih evropskih poti, ki po južni strani Alp povezuje

Geometra univ. dipl. ing. Jaka Prhavic (prvi z leve) in Gašper Jenko, ki sta predor v Cenkovi umestila v prostor natančno po načrtu, se rada vračata v Cerkevjenjak, kjer sta preživela dve leti. Pravita, da jima je bilo med Cerkevjenjačani lepo.

zahodno in vzhodno Evropo.

Predorov pa ni lahko zgraditi, nič manj zahtevno pa ni njegovo umeščanje v prostor točno po načrtu. Zato, da so predor Cenkova zgradili na pravem mestu, imata največ zaslug univerzitetni diplomirani inženir gradbeništva in geometer Jaka Prhavic iz Trzina in njegov sodelavec Gašper Jenko iz Ljubljane, ki delata v podjetju Geograd d.o.o.. To podjetje, ki ga uspešno vodi Jože Zadravec, je ob gradnji tega dela avtoceste skrbelo za umeščanje avtocestne trase in objektov na njej v prostor.

»V te kraje sva prišla že mnogo prej, kot so stekla gradbena dela,« pravi Jaka Prhavic. »Dejansko sva bila nekakšna predhodnica kasnejših graditeljev avtoceste. Nastanili so naju v hiši v Izakovcih, od koder sva odhajala opravljat meritve na teren.«

»Ko sva začela v občini Cerkevjenjak opravljati meritve za predor Cenkova, so naju domačini najprej gledali malce začudeno in presenečeno, vendar smo se hitro spoprijateljili,« dodaja Gašper Jenko. »Ker sem sam malce umetniška duša, saj rišem stripe, sem se še posebej spoprijateljil s tukajšnjim slikarjem in umetniškim fotografom Ivanom Lorenčičem, ki je velik umetnik in čudovit človek.«

Oba, Jaka Prhavic in Gašper Jenko, sta opravljala meritve in usmerjala graditelje avtocestnega predora dve leti. Zato sta bila dve leti praktično vsak delovni dan v Cerkevjenjaku. Domov sta odhajala samo za praznike in v času dopusta, medtem ko so ju čez vikende prišli večkrat obiskati na Štajersko sorodniki in prijatelji. Tako sta dodobra spoznala naše kraje, pa ne samo kraje, temveč tudi ljudi. Spoznala sta jih tako dobro, da sta med delom na gradnji predora Cenkova oba našla tudi življenjski družici. Gašperju se je vnelo srce za dekle iz teh krajev, Jaka pa se je ogrel za sodelavko, ki jo je sicer poznal že prej, vendar sta se šele tu, na Štajerskem, zares spoznala in ugotovila, da spadata skupaj. Kot se reče po domače: tukaj, v Cerkevjenjaku, je med njima preskočila iskrica.

»Razumljivo je, da imava oba na Cerkevjenjak zelo lepe spomine,« pravi smeje Jaka Prhavic. Gašper Jenko pa dodaja: »Zato se tudi rada vračava in se bova še vračala.«

Kaj menita o Cerkevjenjaku in osrednjih Slovenskih goricah? »To so zares čudoviti kraji,« pravita. Pokrajina je prijazna in prijetno razgibana, narava je neokrnjena, ljudje odprti in družabni, hrana domača in dobra, vinska kapljica pa rujna. Skratka, tu so pravi kraji za bivanje. Po njenem mnenju bodo v občino Cerkevjenjak prihajali ljudje bivat in živeti, na delo pa se bodo vozili v bližnja mestna središča. Prepričana sta tudi, da ima Cerkevjenjak vse možnosti za razvoj turizma.

Kako sta mlada geometra opravila svoje delo, se je pokazalo takrat, ko so graditelji predora Cenkova, ki so predor začeli kopati na obeh straneh hriba, prišli skupaj sredi hriba. »Ko pridejo graditelji iz obeh strani hriba skupaj, morajo vsi robovi cevi predora priti skupaj,« pojasnjuje Prhavic. »Midva sva s svojimi meritvami zgrešila v smeri za dva centimetra, v višini pa za en centimeter.« To je seveda neznanost in ne predstavlja nobenega problema.

Res pa je, da so geometri pri prebijanju zadnjih metrov in centimetrov predora vedno nervozni. Kaj če bi zgrešila? »Potem bi imeli v Cenkovi več predorov,« pravita smeje.

Je pametno, da so na avtocesti zgradili predor, ali bi bil morda boljši in cenejši usek? »Predor je prava inženirska rešitev,« odgovarjata. Koliko zemlje je še nad predorom? »Okoli 70 metrov,« pojasnjujeta. Kaj je graditeljem predora povzročalo največ težav? »Ilovnata zemlja in plazovit teren. Še sreča, da v času gradnje ni veliko deževalo, drugače bi lahko bile težave zelo velike.« Kdaj sta bila najbolj napeta? »Ko so v prisotnosti investitorja in vidnih politikov prebijali predor. Na srečo sta obe cevi prišli lepo skupaj.«

Kaj mora domačine skrbeti v zvezi s predorom Cenkova? »Nič. S tem predorom naslednjih sto let ne bi smelo biti nobenih problemov.«

Kje vse sta že delala in kam ju vodi poklicna pot? »Delala sva v predoru Šentvid v Ljubljani, v predoru Vodole pri Mariboru in še marsikje. Sedaj pa naju čaka drugi tir železniške proge v Divači,« pojasnjujeta.

Jaka Prhavic in Gašper Jenko se v Cerkevjenjaku pozdravljata z nekaterimi domačini, kramljata z mimoidočimi, skratka: počutita se kot doma. Kako tudi ne, saj sta tukaj preživela del svoje mladosti in spoznala svoji življenjski družici, kraju pa sta zapustila trajne rezultate svojega dvoletnega dela.

Tomaž Kšela

V SPOMIN KROJAČU KARLU FERENCU VOGLAROVEMU KARLEKU

Komaj se je začelo leto 2010, je za vedno zaspal najstarejši krojaški mojster v občini Cerkevnik in tudi v širšem delu Slovenskih Goric, Karlek Ferenc iz Komarnice. Karlek Ferenc, po domače Voglarov Karlek, je večino svojega življenja preživel v Komarnici, kjer mu je 20. oktobra 1923. leta

stekla zibelka. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Cerkevniku, se je pri očetu, ki je imel krojaško obrt, izučil za krojača. Pri njem je delal tudi kot pomočnik. O svojem življenju in krojaškem poklicu nam je nekoč povedal: »S krojaštvom sem se srečal že pri 12 letih, saj sem pogosto hodil z očetom na štere. Tedaj so krojači večinoma delali na šteri. Pomočniški izpit sem opravil 8. septembra 1941. leta. Vse do 23. julija 1942, ko sem bil prisilno mobiliziran v nemško vojsko, sem delal pri očetu. Tedaj se je začela moja težka pot služenja v nemški vojski. Leto dni na Finskem in več kot leto v Grčiji na polotoku Peloponez. Ob prodoru proti Makedoniji sem bil 20. novembra 1944. leta v Čačku zajet od četnikov. Tam so nam pobrali vse, kar smo imeli. Obleko, čevlje in drugo, dali pa so nam stare cunje in nas pustili brez čevljev. Preveč dolgo bi bilo, če bi opisal to kalvarijo. Povem le to, da sem s pobegom uspel priti v partizansko enoto, ki je imela sedež v Užiški Požegi. Ker sem jim povedal, da znam rokovati z mitraljezom, sem postal mitraljezec. Toda v borbah, ki so potekale v Bosni, sem bil konec februarja 1945 težko ranjen, saj so mi »dum dum« kroglice razmesarile desno nogo v stegnu in roko. Prvo pomoč so mi nudili v bolnišnici v Loznici, nato Banji Koviljači in končno so mi v Šabcu na odprte rane nadeli mavec in me poslali v bolnico v Kovin in nato v Pančevo, od tod pa v Skopje, kjer sem bil sredi marca 1946 odpuščen kot 60- odstotni vojni invalid. Zame je bil to, in prestop praga domače hiše v Komarnici, po skoraj štirih letih vojaškega življenja najsrečnejši dan v življenju.«

Po vrnitvi iz vojske se je zaposlil pri očetu, po katerem je pozneje prevzel obrt. Še prej je leta 1952 v Mariboru opravil mojstrski izpit. Pri njem se je izučilo več kot 30 vajencev. Leta 1955 si je ustvaril družino, v kateri mu je žena Angela rodila tri otroke: Draga, Borisa in Marijo. Od njega so se 1. februarja 2010 poslovili njegovi najbližji ter številni, ki so ga poznali, na pokopališču v Cerkevniku. Karlek je bil del zgodovine obrtništva, ki se je odvijalo po domovih. Naj bo ta zapis spomin na moža, ki je vse svoje življenje posvetil krojaškemu poklicu, katerega je razdal tudi mnogim mladim, ki so se pri njem izučili.

Ludvik Kramberger

Varilci iz osrednjih Slovenskih goric so se dobro odrezali

CERKVENJAČANE NAJDEŠ VSEPOVSOD

Prizadevne ljudi iz Cerkevnik in osrednjih Slovenskih goric najde človek v Sloveniji vsepovsod, kjer se zbirajo uspešni delovni ljudje. Na 2. državnem tekmovanju varilcev na sejmu Varjenje in rezanje na sejmišču v Celju je naša kamera našla tudi Franca Bratkoviča iz Stanetincev.

Tja je pripeljal ekipo varilcev iz tovarne Lentherm iz Lenarta, saj so si ga delavci v tej tovarni izvolili za predsednika sindikata kovinske in elektroindustrije v podjetju. Kako so se fantje iz teh krajev odrezali na tekmovanju, pa ni treba ugibati: pokazali so veliko znanja, prizadevnosti in spretnosti ter dokazali, da varjenje ni samo delo, temveč tudi umetnost.

Tekst in foto: T. Kšela

Ekскурzija oziroma izlet v Dravsko dolino in na Falo

POUČEN IZLET

Župan občine Cerkevnik ob koncu vsakega leta povabi občinske svetnike ter druge sodelavce, ki za razvoj občine žrtvujejo veliko svojega prostega časa, na ekскурzijo oziroma izlet, kjer se lahko med seboj v miru pogovorijo ter izmenjajo izkušnje. Konec lanskega leta so se tako pri reševanju skupnim vprašanju najbolj aktivni Cerkevnikanke in Cerkevnikanci odpeljali na ogled Dravske doline, ki je bila v zgodovini tesno povezana z našimi kraji. Tam so si ogledali hidroelektrarno Fala, ki je po izgradnji spodbudila gospodarski razvoj Maribora in vse slovenske Štajerske. Ogledali so si tudi tovarno volnenih izdelkov v Selnici ob Dravi. Kakšna takšna tovarnica, ki stavi na okolju in ljudem prijazno ekološko proizvodnjo, bi lahko zrasla tudi v osrednjih Slovenskih goricah. Vse pogoje za to Cerkevnik ima.

Ekскурzija oziroma poučen izlet se je končal z družabnim

Cerkvenjačanke in Cerkvenjačani so z zanimanjem prisluhnili predavanju bivšega direktorja hidroelektrarne Fala Kristjana Mravljaka o nastanku te elektrarne, ki je spodbudila industrijski razvoj slovenske Štajerske

Ekскурzija se je končala z družabnim srečanjem v Frajgrabi

Stare naprave na Fali so bile tako kakovostno izdelane, da bi lahko obratovale še danes, vendar imajo premalo moči

Tako kot se spodobi, so tudi tokratno srečanje Cerkvenjačanke in Cerkvenjačani končali s plesom in pesmijo

Udeleženci ekskurzije so si ogledali tudi tovarno volnenih izdelkov v Selnici

srečanjem v Frajgrabi, kjer so Cerkvenjačanke in Cerkvenjačani tudi zaplesali in si zaželeli, da bi se občina Cerkvenjak uspešno razvijala tudi v bodoče oziroma v tem letu. Ta želja se, kot vse kaže, že izpolnjuje.

Tomaž Kšela

Fala je najstarejša hidroelektrarna na Dravi

Tekmovanje harmonikarjev ČUDEŽNA HARMONIKARJA ALI ČUDEŽNA HARMONIKA?

Na družabnem srečanju na poučnem izletu Cerkvenjačank in Cerkvenjačanov sta se v igranju na harmoniko pomerila tudi ravnatelj cerkvenjaške osnovne šole Mirko Žmavc in cerkvenjaški župan Jože Kraner. Posredi je bila leto dni stara stava oziroma obljuba, da se bosta naučila igrati na ta inštrument.

Najprej si je harmoniko nadel Žmavc in nanjo zaigral kot star muzikant. Ko so že vsi mislili, da bo Žmavc nesporen zmagovalec, pa je harmoniko raztegnil še Kraner in to tako, kot da bi nanjo igral vsak dan. Tako se je tekmovanje končalo z neodločenim rezultatom. Poslušalcem pa se je samo od sebe začelo postavljati vprašanje: ali so slišali igrati čudežna harmonikarja ali pa sta igrala na čudežno harmoniko, ki igra sama? Dandanes je namreč vse mogoče, samo tisti, ki hoče zaplesati, mora na plesišče sam. Takšnega stroja, ki bi plesal namesto plesalca, še niso iznašli. Zato bi bilo morda bolje, da se naslednjic ravnatelj in župan pomerita

v plesanju valčka in polke.

*Tekst in foto:
T. Kšela*

Ravnatelj osnovne šole Mirko Žmavc je na harmoniko zaigral kot star muzikant

Župan Jože Kraner je harmoniko raztegnil, kot bi jo imel vsak dan v rokah

Včasih so vsako jutro iz Cerkvenjaka odpeljali trije nabito polni delavski avtobusi

DELAVCE IZ CERKVENJAKA SO IMELI POVSOD RADI

»Pred tridesetimi leti so vsako nedeljo zvečer odpeljali iz Cerkvenjaka v Maribor trije ali štiri avtobusi, polni potnikov, od ponedeljka do petka pa so vsako jutro proti Lenartu in Mariboru odpeljali še trije avtobusi, na katerih je bila strašna gneča. Skoraj od vsake hiše so hodili na delo v Maribor ali Lenart dva ali trije ljudje,« se spominja upokojeni poklicni voznik Peter Hojnik, ki je vrsto let vozil avtobus pri mariborskem Certusu. »Danes se delavke in delavci vozijo na delo z avtomobili. Res pa je tudi, da se iz Cerkvenjaka in okoliških krajev vozi na delo mnogo manj ljudi kot včasih.«

Peter Hojnik pravi, da mladi premalo vedo o tem, kako je v preteklosti teklo življenje v teh krajih. Sam se je rodil kot drugi otrok v enajstčlanski družini Antonije in Konrada Hojnika v Čagoni. Že kot osnovnošolec je moral veliko delati, saj staršem v tistih časih z eno plačo in malo zemlje ni bilo lahko preživeti tako velike družine. »Čeprav je bil oče zaposlen na državnem posestvu, je moral večkrat hoditi ne delo h kmetom, da je odslužil majhnega prašička ali kakšno drugo stvar, ki so mu jo dali. Za enega odojka je moral oče služiti pri kmetu deset dni. Danes se mi zdi to veliko, vendar je tako pač bilo. Takrat, ko je šel oče na delo h kmetu, je mene poslal opravljati svoje delo na državno posestvo, čeprav sem imel šele trinajst let. Seveda sem bil vesel, da sem se lahko izkazal. Spomnim se, da sem včasih kosil v vrsti s tridesetimi kosci. To je bila zame velika čast. Utrujen pa sem bil včasih tako, da sem zaspal za mizo pri večerji,« pravi smeje Peter. »Ko sem bil star petnajst let, sem vrgel nahrbtnik z zvezki in knjigami v kot in si začel iskati službo.«

Službo je dobil v Elektrokovini v Mariboru. Kot petnajstleten deček se je »na siht« vsaki dan peljal tja in nazaj z očetovim kolesom. V eno smer je prevozil 37 kilometrov, za kar je potreboval eno uro in 45 minut. »Klance sem moral premagati peš, saj takrat še ni bilo koles na prestave,« pravi. »Ni mi bilo težko, saj sem videl mamo, kako je nekajkrat na teden šla peš v Maribor prodajat sir, smetano in jajčka. Ženske so šle peš čez Meljski hrib, v Malečniku, kjer so se pri studencu napile mrzle vode, pa so si zjutraj kupile hrano za ves dan – kos toplega kruha. Na povratku pa jih je bilo strah, da jih bodo nepridipravi oropali, ko se bodo vračale čez Črni les. Kako bi se bilo meni težko voziti v Maribor s kolesom, če je mama hodila v Maribor peš!?!«

Peter se spominja, da je bilo kolo takrat zelo dragoceno. Njegov oče si je kolo kupil še za časa kraljevine Jugoslavije. Takrat je bil z njim velik gospod. »Ko sem bil še majhen, sem mu ga včasih na skrivaj vzel in se z njim pomembno vozil po Čagoni gor in dol. Gorje mi, kadar me je pri tem zalotil. In nekajkrat me, žal, je!«

V Elektrokovini so petnajstletnemu dečku najprej porinili v roke metlo, da je pometal proizvodne prostore. Ker je bil prizadeven, so ga hitro poslali na šestmesečni tečaj, na

Peter Hojnik se je kot petnajstleten deček vsak dan vozil na delo iz Čagone v 37 kilometrov oddaljeni Maribor s kolesom

katerem se je usposobil za priučenega strugarja. Začel je delati dele za elektromotorje na stružnici R5. Izdeloval je rotorje, statorje, ščite in »vse živo«.

Po nekaj letih ga je starejši brat Fric, ki je že dve leti delal v mariborskem Špedtransu, »povlekel« v to podjetje. Peter je v lastni režiji naredil šoferski izpit in leta 1964 začel delati kot poklicni voznik. S Špedtransovimi težkimi kamioni s prikolicami je vozil blago po vsej

Evropi in sosednjih celinah. »Najdalj sem prišel do Kuvajta. Prevozil sem 15 tisoč kilometrov, za kar sem potreboval 21 dni,« pravi.

Ko mu je bilo dovolj vandranja po svetu, se je zaposlil v mariborskem Certusu. Vozil je avtobuse, v glavnem na liniji od Maribora do Cerkvenjaka in naprej do Gornje Radgone ter nazaj. »Ko sem zjutraj vozil delavce na delo, se je na avtobus, ki je bil registriran za 50 potnikov, spravilo več kot sto potnikov. Običajno je bila na avtobusu takšna gneča, da se potnikom sploh ni bilo treba držati. Nekateri so med vožnjo kar stoje spali, saj pasti sploh niso mogli, ker za to ni bilo prostora,« se smeje spominja Peter. »Delavce iz Cerkvenjaka so imeli v vseh podjetjih radi, ker smo navajeni delati. Žalostno pa je, da danes ni dovolj dela za mlade. To je hudo.«

»Ob upokojitvi sem imel 41 let delovne dobe. V teh letih sem s službenimi kamioni in avtobusi prevozil preko dva milijona kilometrov. V vsem tem času nisem povzročil nobene prometne nesreče,« pravi Peter kar malce ponosno. »V mladih letih sem v Cerkvenjaku spoznal tudi ženo Marijo, s katero sva si ustvarila družino. Imam tri hčere: Marjano, Alenko in Andrejo s čudovitimi partnerji in pet vnukov in vnukinj. Čeprav mi v življenju ni bilo lahko, sem zadovoljen, saj sem v poklicu in v zasebnem življenju dosegel, kar sem si želel.«

Čeprav je Peter upokojenec, še vedno aktivno deluje v kraju. Vedno je zraven, kadar je treba kaj pomagati. Ko je pred leti slišal, da nameravajo nekateri mladi pred uradno trgatvijo za šalo obrati Johanezovo trto v središču Cerkvenjaka, se je pošalil tudi sam: oblekel se je v ovtarja in tri dni in noči čuval plodove potomke slavne najstarejše trte na svetu. »Pomagati so mi prišli tudi gasilci in nekateri prijatelji. Na ta način sem prvi v osrednjih Slovenskih goricah ponovno oživil stare ovtarske običaje.«

Tako je Peter postal prvi ovtar v samostojni občini Cerkvenjak. Pred kratkim je ovtarsko palico predal svojemu nasledniku, sam pa bo ostal nekakšen ovtar-mentor, saj mu je delo ovtarja priraslo k srcu. »Ovtarji so bili običajno veseli ljudje, ki so radi pomagali drugim, takšen pa sem tudi sam,«

pravi. Peter vsako leto ob krajevnem prazniku sodeluje tudi v povorki starih šeg in običajev ter tudi na ta način pomaga oživljati etnografsko dediščino teh krajev.

»Mladim bi morali več pripovedovati o tem, kako smo včasih živeli in delali,« je prepričan Peter Hojnik. »Če bodo to vedeli, bodo znali ceniti vse tisto, kar imamo danes. Pot do tega, kar imamo danes v občini Cerkvenjak in nasploh v osrednjih Slovenskih goricah, ki so včasih sodile med najmanj razvita območja Slovenije, ni bila lahka.«

Tomaž Kšela

Slavica Holc iz Grabonoškega Vrha živi zadovoljno življenje

KOT KMEČKA UPOKOJENKA SE MORA PREŽIVETI S 163 EVRI NA MESEC

Ko smo se vozili po cesti skozi Grabonoški Vrh, ki sodi v občino Cerkvenjak, smo se ozrli po cvetočem jablanovem nasadu, ki že desetletja daje sadje brez škropljenja. V ospredju tega starega nasada jablan je njivica, na kateri je priletna ženica sadila krompir. To staro kmečko opravilo je opravljala z motiko v rokah. Ker je takih prizorov vse manj, motiko uporabljajo le še na vrtovih, na njivah pa vsa dela opravljajo stroji, smo se ustavili in jo povprašali, če jo lahko zabeležimo s fotografijo. Ob tem je dejala: »Kaj bi me slikali, ko pa vidite, kako sem gor nareta.« Tu je mislila, da ni praznično oblečena, z urejeno frizuro. Vseeno je dovolila, da smo lahko zabeležili prizor sajenja krompirja. Ob tem smo se ozirali po dolgih brazdah, ki jih je skopala z motiko in vanje ročno položila vsak krompir ter ga zakopala. Kdove, kolikokrat je morala zamahniti z motiko, da je tako posadila štiri »redi« krompirja, ki ji bo kot prehrana pomagal pri »tankem« družinskem proračunu. Vprašali smo jo, zakaj še sploh sadi krompir, ko pa ga ljudje danes kupujejo v trgovini: »Pri meni skoraj ne mine dan, da ga ne bi imela na mizi. Imam ga rada v vseh oblikah. Brez njega bi ne mogla preživeti s 163-imi evri pokojnine, ki jih dobim, ko mi odtegnejo prispevek za dodatno zavarovanje. Pokojnina je v glavnem namenjena za plačevanje elektrike, telefona, odvoza gospodinjskih odpadkov in televizije. Ko vse to poplačam, mi ostane bore malo za življenje. Sedaj, ko še lahko delam, si pomagam s pridelki z njive, ki je tik ob hiši. Tu imam tudi vrt, ki mi skozi vso leto daje pridelke. Mnoge teh hranim tudi za zimo. Na tej njivi, ki jo vidite, sem včasih sadila tudi peso za prašiče, ko smo jih še imeli pri hiši. Sedaj pa le krompir in buče, tako da imam domače solatno olje, ki je danes zelo drago.« Ob pogovoru smo ugotovili, da bi bilo o njenem življenju vredno kaj več zapisati. Zgovorna in dobrega spomina nam je povedala veliko zanimivega iz svojega življenja. Slavica Holc se je rodila 1936. leta na Ženiku pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Rodila se je v želarski družini, ki je se je morala predajati dninarskem delu pri kmetih. V osnovno šolo je hodila na Stari Gori pri Sv. Juriju ob Ščavnici. V šolo je šla

Slavica Holc pri sajenju krompirja z motiko

s šestimi leti. Ker je pot vodila skozi gozd, je, da je ne bi bilo strah, šla z bratom Jakobom in Francem, ki sta že obiskovala šolo. Spominja se tedanjega ravnatelja, ki se je pisal Štukelj, in učiteljice, ki se je pisala Marko. Spominja se tudi dogodka iz časa okupacije, ko so na šoli učili v nemškem jeziku. Ker ni znala govoriti nemško, jo je učiteljica, ki je bila nemško govoreča, prijela za lase, imela je kite, jo privlekla k tabli in z njeno glavo butala v tablo.

Iz njenega otroštva nam je prav tako povedala veliko zanimivega. »Otroška leta so čas, ki ga človek nikoli ne pozabi. O tem bi vam lahko govorila ure in ure. Kljub skromnemu življenju smo imeli lepo otroštvo. Pri hiši je bilo več otrok in smo se na veliko družili. Veliko smo delali, imeli smo tudi čas za molitev. Molili smo pred vsakim obrokom, pa tudi ob nedeljah. Redno smo hodili k nedeljskim mašam, kjer smo se srečali z drugimi ljudmi iz bližnje in daljnje okolice. Ker takrat ni bilo radia in časopisov, smo marsikaj koristnega slišali iz »oznanil«, ki so bila prebrana po rani maši pred cerkvijo. V tistih časih smo morali otroci že zgodaj prijeti za vsako kmečko delo, ki smo ga zmogli. Pasli smo živino in pomagali staršem na polju. Ker doma nismo imeli vprežne živine, smo morali najeti orača, katerega smo odslužili s tabrhi. V moji mladosti je bila hrana najpomembnejša za preživetje. Zato so straši, ko so hodili na tabrh, s seboj jemali tudi otroke. Spominjam se, da smo otroci pri kmetu na požeti njivi pobirali klasje in jih vezali v »püşle«, katerim so rekli »küčke«. Če smo hoteli dobiti jesti, smo morali gospodarju izročiti določeno število teh šopkov s klasjem.« Življenje družine se je nekoliko izboljšalo, ko so starši po sorodnici Frančiški Trstenjak v Cogetincih dobili 10 ha veliko posest. Na njej so redili živino in imeli celo konje. Toda Slavica si je želela ustvariti družino. Spoznala se je možem Antonom, s katerim sta se leta 1960 poročila v Mariboru. Zanimalo nas je, zakaj v Mariboru: »To je posebna zgodba. Tedaj so morali vsak zakon oklicati v cerkvi. Ker je tedaj hodila v cerkev večina prebivalcev, so bodoče ženinine in neveste, ki so z oklici v cerkvi naznanili poroko, »obirali«, kot se reče opravljanju. Tudi ob sami poroki so se našli taki, ki so pasli radovednost. Vsemu temu sva se z možem izognila tako, da sva se poročila v Mariboru.«

Po poroki sta se z možem Antonom preselila v skromno hiško v Grabonoškem Vrhu, kjer živi še danes. Hiško in 3 ha zemlje sta podedovala po Slavičinih starših. To je bila

pravzaprav njihova vajncereja ali vrh, kot so tedaj rekli. Tu sta se posvetila obdelavi zemlje, mož Anton pa je kot priučen mizar ob tem mizaril. Kakor pri vsaki hiši so redili tudi krave, ki so dajale mleko, s kotitvijo pa tudi teleta, katere so večinoma prodali in tako prišli do denarja, ki so ga potrebovali za nujne stvari. Tedaj je bil tudi kar precejšen davek na posest, ki ga je moral poravnati vsak, ki je imel zemljo. Njun dom so razveseljevali štirje otroci: Zinka, Marija, Stanko in Zvonka, ki so si ustvarili družine in ji podarili 9 vnukov.

Slavica, ki je od 1997 leta vdova, živi samotno življenje. Vesela je, da ima streho nad glavo, kot se reče. Kljub skromni pokojnini se ne pritožuje. Kot je dejala, se mora človek tako daleč pokriti, kolikor seže odeja. »Povem vam, da se veselim življenja. Vsak dan, ki ga preživim, mi je nekaj lepega. Ker sem sorazmerno zdrava, mi je največje veselje delo na zemlji. Zato mi je poletje tudi najlepši čas v letu. Sicer mi je bila motika položena že v zibelko, saj me to kmečko orodje spremlja celo življenje. Zadovoljna sem tudi, da se še lahko s svojim mopedom zapeljem po nujnih nakupih, tako da nisem odvisna od drugih.

Ludvik Kramberger

VSE MANJ JE TISTI, KI PRIDELUJEJO MLEKO

Prinašalci mleka v mlečni zbiralnici v Cogetincih

V Slovenskih Goricah je bila v preteklosti zelo razvita živinoreja, saj so imeli govejo živino pri skoraj vsaki hiši. Skoraj ni bilo hiše, kjer bi ne redili vsaj ene krave, ki je dajala mleko za družino, ki je sodilo med najpomembnejša živila, pridelana doma. Danes je ravno obratno, težko bi našli domačijo, kjer bi še imeli kako kravo. Danes je v prisposodbi krava, ki daje mleko, trgovina. Ko smo se neko jutro peljali mimo zbiralnice mleka pri Vogrinovi kmetiji v Cogetincih, smo naleteli na domačine, ki vsak dan prinašajo mleko v zbiralnico. Rekli boste, nič posebnega. A je! K tej zbiralnici, katero je v preteklosti dolga leta vodila Ana Vogrin, za njo pa hčerka Tončka, je oddajalo mleko več kot 30 pridelovalcev. Ob tem je treba povedati, da je bilo tedaj na podeželju več zbiralnic kot danes. Danes v tej zbiralnici skrbi za odjem mleka Valentina Šimek, ki je tudi sama pridelovalka. »Da nam ne bi ukiniteli zbiralnice, sem

pač prevzela zbiranje mleka, ob tem skrbim tudi za potrebno higieno v zbiralnici. Trije pridelovalci, ob meni še dva, Milan Gomzi in Štefan Žerdin, zberemo dnevno okrog 250 litrov mleka. Sami se vprašamo, kako dolgo še bomo vztrajali s pridelavo mleka, ko je za pridelovalce vse manj vredno.«

Ludvik Kramberger

V Gostišču pri Antonu je bilo en dan kot na železniški postaji **VLAK V CERKVENJAKU**

Vlak v Cerkvjenjaku

Marsikdo ni verjel svojim očem, ko je sredi maja pred Gostiščem pri Antonu ugledal pravi pravcati vlak. Le kaj počne vlak v Cerkvjenjaku, saj je splošno znano, da čez gričevnati svet Slovenskih goric iz razumljivih razlogov niso nikoli v zgodovini zgradili železniške proge?

Radovednežem sta odgovarjala Suzana Gregorin in Maks Kovačič, ki sta tudi na naši fotografiji. Pojasnila sta, da so si vlak naročili vsi, ki delajo v Gostišču pri Antonu. Z njim so se odpeljali na izlet oziroma družabno srečanje kuharjev, natakharjev in drugih delavcev iz Gostišča pri Antonu, ki celo leto strežejo drugim. Tokrat pa jim je dal šef Jože Braček prost dan, zato so gostišče zaklenili in se z vlakom odpeljali na izlet, kjer so drugi ves dan in pozno v noč stregli njim. Tako je tudi prav, saj so vse leto prizadevno in dobro delali, za kar so jim najbolj hvaležni številni gosti.

Tekst in foto: T. Kšela

»Rabota« je tudi letos uspela **SO ŽENSKE BOLJ PRIDNE KOT MOŠKI?**

Tako kot vsako pomlad so tudi letos kmalu po tem, ko je sneg skopnel, v vseh krajih in zaselkih v občini Cerkvjenjak organizirali »raboto«, kakor se tod reče enodnevnemu brezplačnemu delu pri popravilu lokalnih cest, čiščenju jarkov in vodnih odtokov, ki se ga mora udeležiti vsaj ena

oseba iz vsakega gospodinjstva. Zanimivo pa je, da prihaja na brezplačne delovne akcije za vaško skupnost iz leta v leto več žensk in manj moških. Tako so ob rabotah ceste polne pridnih žensk, ki čistijo jarke in ceste, kar dokazuje tudi naša fotografija. Kdo ve, zakaj je tako? Morda pa so ženske zares bolj pridne in prizadevne kot moški, ki se čutijo poklicane za večja in težja dela, kot je urejanje in pometanje asfaltiranih cest?

Tekst in foto: T. Kšela

LESENE GRABLJE SO NA KMETIH POMEMBEN PRIPOMOČEK

Tudi danes, ko je že skoraj vse mehanizirano, na podeželju potrebujejo razna preprosta kmečka orodja. Eno takih so lesene grablje, s katerimi lahko opravimo različna opravila. V preteklosti so grablje izdelovali posebni mojstri ljudske obrti. V Štajngrovi je bil daleč naokoli znan izdelovalec lesenih grabelj in vil, rekli so jim tudi "rasohe", ki se je pisal Kurbus. Ker so bile njegove grablje in vile izdelane kvalitetne, so jim rekli kurbusove grablje ali vile.

Lesene grablje pa je treba tudi popravljati. Zlasti je potrebno zamenjati obrabljene zobe. Tudi za to je potrebno nekaj spretnosti. To spretnost je pokazal tudi Peter Hojnik iz Cogetincev v občini Cerkvjenjak, ki je, kot kaže slika, zamenjaval zobe na grabljah. Kot nam je povedal, so se

Peter Hojnik pri zamenjavi zob na lesenih grabljah

včasih zobje kot rezervni deli dobili na sejnih. Ker jih danes ni mogoče kupiti, se je odločil, da jih izdelava sam.

Ludvik Kramberger

Nova preletalnica za papige HIŠICA ZA PAPIGE

Ljubitelj in rejec malih živali Dani Hojnik iz Andrecev je svojim papigam postavil novo preletalnico, tako da lahko prosto raztegnejo krila in po mili volji letajo po svoji hišici za papige. Daniju preletalnice ni bilo težko narediti oziroma postaviti, saj je po poklicu mizar, papige pa so očitno vesele, ker lahko v preletalnici živijo bolj svobodno in kakovostno kot v kletki.

Sicer pa je tudi z ljudmi tako – vsakdo je rad svoboden, ali ne?

Tekst in foto: T. Kšela

PGD CERKVENJAK

GASILCI V ZNAMENJU OBCINSKEGA PRAZNIKA

V letu 2010 smo naše tekmovanje za pokal Slovenskih goric prvič premaknili v termin občinskega praznika. Tekmovanje se bo odvijalo 19. junija. Začetek tekmovanja bo ob 14. uri, končano bo predvidoma ob 19.00 uri. Podelitev pokalov in priznanj bo v prireditvenem šotoru na Antonovo noč, kar pomeni, da se bodo vsi tekmovalci po tekmovanju zbrali v šotoru.

Isti dan v dopoldanskem času bo tekmovanje mladine in mladink - gasilcev celotne Gasilske zveze Lenart. Začetek tekmovanj bo ob 9. uri in se bo zaključilo ob 12. uri.

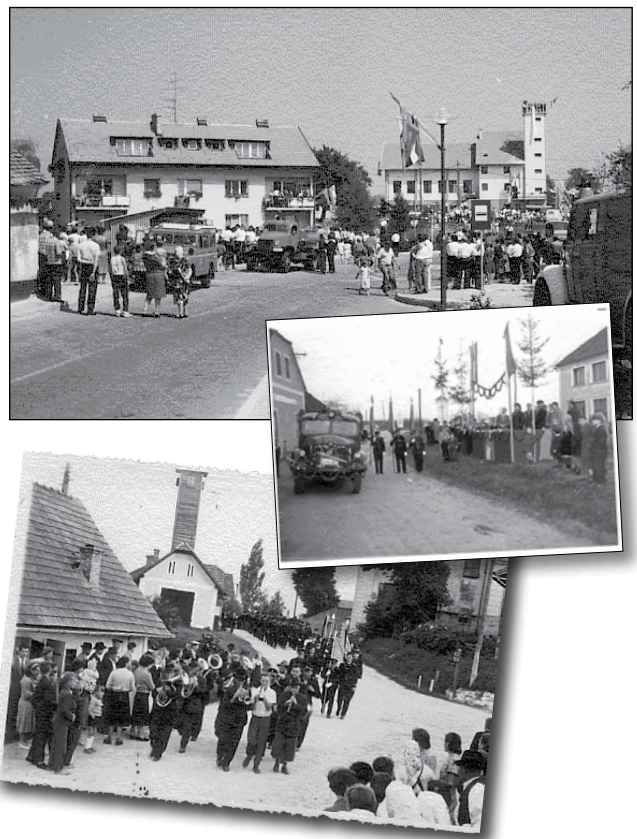
Oba dela tekmovanja se bosta odvijal v Poslovno-obrtni coni občine Cerkevnik v Brengovi. Moram priznati, da nas malo skrbi, da nam vreme ne bo služilo, samo upamo lahko na najboljše.

V našem gasilskem domu bomo gostili tudi prireditev pohoda vojnih veteranov Slovenije. Pričakujemo goste iz vse države.

Prisotni bomo tudi na vseh ostalih prireditvah v času občinskega praznika, kjer bodo organizatorji potrebovali požarno stražo ali kakšno pomoč pri organizaciji v obliki spremstva ali prevozov ljudi.

Moram poudariti, da člani in članice PGD Cerkevnik in tudi druga društva, predvsem turistično društvo in društvo vinogradnikov, skrbimo za lep videz okolice pri našem gasilskem domu, kar pripomore k lepšemu izgledu središča naše občine.

Peter Šafarič

OO RK Cerkenjak

RAZVILI NOV PRAPOR

Pozorni so na socialno ogroženo populacijo ljudi, katerim letno dvakrat pomagajo s prehrabnimi paketi

Nov prapor je razvil Marjan Zorko, predsednik cerkvenjaških krvodajalcev. Ob njem predsednica OO RK Cerkenjak Marija Firbas in praporščak Miran Kokot.

Kot v vseh društvih in organizacijah so se na rednem letnem občnem zboru zbrali tudi člani Občinske organizacije Rdečega križa Cerkenjak. Pregledali in ocenili so opravljeno delo v letu 2009 in si zadali program dela za letošnje leto.

Rdeči križ v Cerkenjaku deluje že od julija leta 1945. Danes ta humanitarna cerkvenjaška organizacija šteje 605 članov, podmladek RK pa deluje tudi v osnovni šoli.

Iz poročila predsednice Marije Firbas smo slišali, da so se v teku leta člani in članice upravnega in nadzornega odbora sestali na devetih rednih sejah. Udeleževali so se tudi sej OZRK Lenart, s katero redno sodelujejo. V spomladanskem in jesenskem času so organizirali merjenje krvnega pritiska. Merjenja se je udeležilo okoli 200 občanov. Nabavili pa so tudi dva nova aparata. V mesecu juniju so v okviru občinskega praznika pripravili tradicionalno vsakoletno srečanje starejših občanov nad 75 let in jih skromno obdarili ter pogostili. Nasploh je starejšim posvečena velika pozornost, saj preko aktivistov po terenu poznajo vsakega starejšega občana v njihovi občini. Tako lahko hitro zaznajo kakršnokoli ogroženost ali drugo težavo, ki tare njihove starostnike. Zaradi tega po potrebi sodelujejo tudi s Centrom za socialno delo in patronažno službo.

Na terenu so pozorni tudi na socialno ogroženo populacijo ljudi. V ta namen razdelijo dvakrat letno prehrabne pakete. Kot je povedala Firbasova, se potrebe po paketih z leta v leto povečujejo.

Tudi otroci so bili deležni letovanja preko RK. Tako je iz zdravstvenih in socialnih razlogov v zdravilišču Punat letovalo 17 otrok.

Ob svetovnem dnevu prehrane in boja proti revščini so organizirali humanitarno akcijo Drobotnica. S prodajo kruha

Prve letošnje krvodajalske akcije, na katero se je odzvalo 115 krvodajalcev, se je udeležil tudi farni župnik Janko Babič

ter prostovoljnimi prispevki in donacijskimi sredstvi so zbrali 337 evrov, kar so podarili OŠ Cerkenjak za malico socialno ogroženim otrokom.

Sodelujejo na raznih prireditvah, prisotni so tudi na pogrebih svojih članov s praporjem. V okviru zmožnosti nudijo pomoč tudi drugim društvom, šoli in družinam ob požaru ali smrti.

Posebej pohvalno v cerkvenjaški organizaciji RK lahko govorijo tudi o krvodajalstvu. Lani so imeli tri krvodajalske akcije, na katerih je bilo skupaj 278 odvzemov krvi. Razveseljivo je, da je med krvodajalci tudi vse več mladih, ki darujejo to dragoceno življenjsko tekočino. Vsako leto aprila pripravijo tudi srečanje krvodajalcev.

Franc Bratkovič

LANI 278 ODVZEMOV KRVI

Rekorder med letošnjimi prejemniki značk in priznanj za darovano kri je bil na tradicionalnem vsakoletnem srečanju krvodajalcev Ivan Čičič

V organizaciji Občinskega odbora Rdečega križa Cerkenjak so se na tradicionalnem vsakoletnem srečanju v Cerkenjaku 15. maja srečali tamkajšnji krvodajalci in krvodajalke. S svojo prisotnostjo so zveste cerkvenjaške krvodajalke in krvodajalce počastili Jože Kraner, župan občine Cerkenjak, Jadranka Koban, predsednica območne organizacije RK Lenart in predstavnica mariborske bolnišnice. Vsi trije so pohvalili tako krvodajalce kot tudi organizatorje, ki si zaslužijo vso pohvalo, saj število krvodajalcev raste in je na zavirljivi ravni. Med krvodajalci v Cerkenjaku najdemo ljudi vseh poklicev, nazivov in starosti in, razveseljivo, tudi veliko mladine. In prav na vse krvodajalce so lahko v Cerkenjaku še kako ponosni. Tudi na tiste, ki jih danes ni več med njimi, a so orali ledino na tem humanitarnem področju.

Sicer pa so lani v Cerkenjaku imeli tri krvodajalske akcije,

Ivan Čičič prejema priznanje

na katerih je bilo skupaj 278 odvzemov krvi. Na srečanju so bile zvestim krvodajalcem in krvodajalkam tudi tokrat podeljene značke, priznanja in plakete za darovano kri.

Tako so za 5-krat darovano kri priznanja in značke prejeli: Klavdija Petelinšek, Danica Rižnar, Ivan Simonič, Pavla Eberlein, Srečko Kramberger, Goran Pravdič, Feliks Rajh, Alojz Slekovec, Franc Vršič, Brigita Kuri in Tomaž Lovrec; za 10-krat: Robert Firbas, Simona Kramberger, Irena Lorenčič, Boštjan Pučko, Danijel Žižek, Danijel Kuri, Ivan Ljubec, Boštjan Slekovec, Darko Stergar in Marjan Zorko ml.; za 15-krat: Marjana Vaupotič, Anja Firbas, Vlado Vršič, Mojca Lovrenčič, Dejan Šturm in Roman Matjašič; za 20-krat: Franc Divjak, Tomaž Horvat, Zdenka Kos, Stanko Vogrin in Joško Zorko; za 25-krat: Danilo Brenholc in Branko Perkovič; za 30-krat: Štefan Žerdin, Franc Markovič, Edi Čuš in Milan Vogrin; za 35-krat: Srečko Firbas, Peter Borko in Franc Kocmut; za 40-krat: Angela Brenholc, Lidija Vogrin in Katica Težak; za 45-krat; Branko Soko in Viktor Kozar; za 50-krat: Franc Kotnik; za 55-krat Milan Hojnik; in za 60-krat Ivan Čičič.

Besedilo in fotografija: Franc Bratkovič

**Društvo vinogradnikov in ljubiteljev vina
Cerkvenjak**

LETOS BODO VINOGRADNIKI CERKVENJAKA IZBIRALI NOVO VINSKO KRALJICO

V petek, 19. marca, je v prostorih Gostišča pri Antonu potekal občni zbor Društva vinogradnikov in ljubiteljev vina Cerkvenjak, ki šteje 120 članov. Dobro obiskani zbor so s svojim obiskom počastili župan Jože Kraner, ravnatelj OŠ Cerkvenjak-Vitomarci Mirko Žmavc, domači župnik Jano Babič in predsednik Društva za mali nogomet in rekreacijo Peščen Vrh Mirko Kozar. Pred pričetkom zбора so organizatorji pripravili predavanje o zaščiti vinske trte, na katerem je predaval kmetijski strokovnjak in tudi dober vinar Andrej Kraner. V dobro uro trajajočem predavanju je v sliki in besedi predstavil škodljivce vinske trte in načine njihovega zatiranja

Udeležence zбора je pozdravil predsednik društva Ivan Janez Pučko. Kot je bilo razbrati iz poročila, je društvo dobro delovalo, saj so skozi leto opravili številne aktivnosti: predavanja, društveno ocenjevanje vin, rez Johanezove trte, postavitve klopotca ob njej in trgatev. Ob tem so pripravili še martinovanje in silvestrovanje. Od naštetih prireditev so tista, ki se odvijajo pri Johanezovi trti, najbolj obiskana. Vsa tri opravila pri trti pa imajo glavni namen druženje občanov. Iz poročila predsednika je bilo slišati, da klopotec, ki je postavljen pri Johanezovi trti, moti prebivalce Cerkvenjaka, zato so ga pogosto »zarigljali«. Eden izmed prisotnih pa se je čudil, da jih ne moti cestni promet. Tudi plan dela za leto 2010 je podoben tistemu v preteklem letu. Na področju izobraževanja bodo letos pripravili strokovni prikaz sajenja

Za Jožefovo je v Cerkvenjaku kri darovalo 115 ljudi **CERKVENJAČANKE IN CERKVENJAČANI SO DOBRI LJUDJE**

Ob tednu krvodajalcev je v Cerkvenjaku vihrala bela zastava z rdečim križem na sredini. Za to sta poskrbela Peter Borko (na naši fotografiji je na lestvi) in predsednik krvodajalcev Marjan Zorko. Po njegovih besedah so Cerkvenjačanke in Cerkvenjačani dobri ljudje, saj radi darujejo kri za tiste, ki jo nujno potrebujejo. Meseca marca, za Jožefovo, je kri darovalo kar 115 občanov in občanov. V zadnjem času je med krvodajalci tudi vse več mladih, kar je spodbudno.

»Pa še to zapišite: med krvodajalci je tudi cerkvenjaški župnik Janko Babič. Upam, da bo njegovemu zgledu in zgledu drugih krvodajalcev sledilo čim več mladih,« pravi Marjan Zorko.

Tekst in foto: T. Kšela

Občni zbor Društva vinogradnikov in ljubiteljev vina Cerkevjak

vinske trte in zelenih del v vinogradu. Letošnja naloga je tudi izbor nove društvene vinske kraljice, kajti dosedanja, Polona Divjak, se po dveh letih kraljevanja poslavlja.

Poročilom je sledila bogata razprava. Župan Kraner je dejal, je delo društva vredno pohvaliti, saj se njihova aktivnost odraža v občini. Zato se je zahvalil predsedniku in upravnemu odboru za delo skozi vse leto. Ob tem je dejal, da ima Johanezova trta, potomka mariborske 400-letne trte, pomembno vlogo pri promociji Cerkevjak ter tudi Slovenije. Njeni cepiči so posajeni v mnogih državah sveta. Lani je trta dala 14,5 litra mošta, ki ga bodo, ko bo izšolano, polnili v male stekleničke in bodo dragoceno protokolarno darilo občine. Pohvalil je tudi vinogradnike, ki pridelujejo vedno boljša vina, s katerimi prek prodaje promovirajo občino Cerkevjak. Ravnatelj Mirko Žmavc, ki je dejal, da ima šola svoj mali ampeološki vrt, v katerem je zasajenih 28 sort trte, ki jih imajo vinogradniki v vinogradih Cerkevjaka. Župnik Janko Babič je pohvalil, da imajo v Cerkevjaku vinsko klet, ki pa je premalo izkoriščena. Predsednik DMNR Pešeni Vrh Mirko Kozar, je dejal, kljub različnosti programov dela društvu dobro sodelujeta. Naj omenimo, da so razrešili dolžnosti dosedanjega ovtarja Petra Hojnika, za čuvarja Johanezove trte pa izbrali Maksa Kovačiča, kateremu so naredili ime »vencar«. Za posebne zasluge v delu društva so razglasili zaslužnega člana, to je postal Feliks Borko.

Ludvik Kramberger

Zbor je pozdravila vinska kraljica Polona Divjak

Društvo vinogradnikov in ljubiteljev vina v tem mesecu čaka Grajsko ocenjevanje vina na Ptuj in sodelovanje na raznih prireditvah ob občinskem prazniku Občine Cerkevjak. V prvi polovici avgusta bo društvo ob gasilskem domu v Cerkevjaku postavilo klopotec, obenem pa bodo podelili diplome najboljšim vzorcem, ki so se predstavili na društvenem ocenjevanju vina. Konec poletja se bodo začele prve trgatve, na katerih si člani društva z veseljem priskočijo na pomoč. Družili se bodo tudi ob trgatvi Johanezove trte, ki jo načrtujejo oktobra. Istega meseca bo izbor nove cerkevjaške vinske kraljice, ki bo za dobo dveh let okronana na martinovanju. Leto bodo zaključili z tradicionalnim silvestrovanjem, ki ga društvo prireja v sodelovanju z občino Cerkevjak.

Mateja Žmauc

SLOVESNOST OB REZI JOHANEZOVE TRTE V CERKVENJAKU

Johanezova trta povezuje in družijo občane občine Cerkevjak

V nedeljo, 7. marca, se je ob znameniti Johanezovi trti, potomki 400-letne modre kavčine z Lenta v Mariboru, odvijala slovesnost, na kateri so obrezali ob kapelici posajeno trto. Prireditve, ki jo je vodil Primož Čuček, se je odvijala po pozni maši. Med gosti naj omenimo župana Kranerja, župana in poslanca Milana Gumzarja iz Benedikta, župana Selnice ob Muri Jurija Lepa, vinskega viteza Zlatka Boraka iz Benedikta, ravnatelja OŠ Cerkevjak-Vitomarci Mirka Žmavca, župnika Janka Babiča, profesorja Jožeta Pučka, vinsko kraljico Polono Divjak, nekdanjega ravnatelja šole v Cerkevjaku Milana Nekrepa in predstavnika Zavarovalnice Maribor Joška Zorka. Igral je Pihalni orkester Mol iz Lenarta. Udeležence sta nagovorila predsednik društva Ivan Janez Pučko, ki kot občinski viničar skrbi za Johanezovo trto, in gospodar trte župan Jože Kraner. Ta je dejal, je vesel, da je trta, ki je bila posajena v času vstopa Slovenije v Evropsko unijo ob Johanezovi kapeli iz 1752. leta, tako lepo napredovala. Razvija se v okolju, za katerega je načrt pripravil profesor Mirko Žmavc. Kot je dejal, si želi, da bi trta ob njenih prireditvah povezovala občane tudi v bodoče, ko bo vodil občino novoizvoljeni župan. Prireditve so popestrili Ljudski pevci Društva upokojencev Cerkevjak. Občinstvo je nagovorila tudi vinska kraljica Polona Divjak, ki je ponosna, da imamo tudi v Cerkevjaku znamenito potomko najstarejše trte na svetu. Vesela je, da lahko s svojim poslanstvom promovira vina, ki jih pridelujejo vinogradniki iz občine Cerkevjak.

Po sprejemu zavarovalne police od predstavnika Mariborske zavarovalnice, domačina Joška Zorka, s katero je zavarovana trta, se je začela rez. To je ob igranju harmonikarja Stanka Ilješa iz Radencev pod mentorstvom

Priveditev ob rezi cerkvenjaške Johanezove trte, potomke 400-letne modre kavčine z Lenta v Mariboru

Občinski viničar Ivan Janez Pučko obrezuje Johanezovo trto v Cerkvjenjaku

profesorja Jožeta Pučka opravil občinski viničar Ivan Janez Pučko. Tudi to leto je bilo veliko zanimanja za cepiče ali potaknjence.

Ludvik Kramberger

Izziv za strokovnjake: je cerkvenjaška stara trta starejša od mariborske?

TUDI V CERKVENJAKU RASTE ZELO STARA TRTA

Le malokdo ve, da tudi v Cerkvjenjaku že desetletja in desetletja, morda pa celo več, raste zelo stara trta. Njena lastnica Zofija Budja je namreč tako skromna, da tega ne razglša na velik zvon. Resnici na ljubo pa je treba reči, da je njena trta zares takšna, da nihče, ki jo vidi, ne dvomi o tem, da je zelo zelo stara, saj je debelejša od noge normalnega človeka.

Vinograd, v katerem je stara trta, negujeta Mirko in Zofija Budja, stari trs v njej pa že vrsto let »rihta« Feliks Borko. Soseda vinograda Marija Kocbek se spominja, da je bil stari trs skoraj enako debel kot danes že leta 1958, ko ga je prvič videla. Od tedaj je minilo že dvainpetdeset let, trsu pa se to sploh ne pozna. Trs, ki je v okolici že prav znamenit, si je ogledal že pokojni Vlado Tušek. Menda je bil prepričan, da je zelo star, morda tudi več sto let. Kdo ve, morda ne bi bilo

napačno, če bi si trs ob prvi priložnosti, ko bo v Cerkvjenjaku, ogledal mariborski mestni viničar Tone Zafošnik, ki skrbi za okoli 450 let staro trto v Mariboru.

Da je stara trta res prava in stara »korenina«, dokazuje tudi naša fotografija. Levo ob njej je njen skrbnik Mirko Budja, desno pa njen negovalec Feliks Borko.

Tekst in fotografija: T. Kšela

Turistično društvo Cerkvjenjak

ZA LEPSI KRAJ IN VEČ TURISTOV

85 članov Turističnega društva Cerkvjenjak se je 13. marca zbralo na občnem zboru v Gostišču pri Antonu. V uradnem delu je predsednik društva Alojz Zorko predstavil dosežke leta 2009. Maja so člani odborov uredili cvetlično gredo pri kapeli Sv. Johaneza, pri čemer jim je svetovala cvetličarna Vrtnica. Na gredi so posadili preko 200 rož, nasadili pa so tudi štiri korita, ki so jih obesili na ograjo ob Tušakovi domačiji. Tri mesece kasneje jih je pričakalo veliko razočaranje, saj so bila vsa korita polomljena. V začetku junija je štiričlanska komisija nenapovedano obiskala domačije v naši občini in izbrala tri najlepše urejene. Na osrednji proslavi so priznanja prejeli družina Hojnik iz Čagone, družina Kocmut iz Ivanjskega Vrha in Izletniška kmetija Breznik iz Komarnice. Po omenjeni proslavi je skozi središče Cerkvjenjaka krenila povorka Obudimo stare čase, na kateri je ponovno presenetilo število udeležencev, saj je sodelovalo kar 170 ljudi na 17 vozovih. Prvič so v povorki

sodelovali tudi učenci Osnovne šole Cerkevjak – Vitomarci, ki so prikazali šolo nekoč. 8. tradicionalna Košnja trave z ročno koso je potekala v Župetincih na kmetiji Cigula. Kljub deževnemu vremenu je tekmovalo 27 moških in 7 žensk, manjkalo pa ni niti lepo število gledalcev iz domače in tujih občin. Jesenski čas je popestrila razstava Pridelki naših kmetij, na kateri so poleg domačinov sodelovali tudi učenci OŠ Cerkevjak – Vitomarci. Feliks Rajh je predstavil stara ročna orodja in 35 zeliščnih rastlin, iz katerih se delajo zdravilni čaji. Ob martinovanju so ponovno pekli kostanje, tokrat kar 50 kg. Po uradnem delu občnega zbora je sledila zabava ob živi glasbi do jutranjih ur, pred tem pa so še pregledali načrt dela za leto 2010, med katerimi so izpostavili ureditev grede pri Johanezovi trti, ocenjevanje okolja in podelitev priznanj, 9. Košnjo trave, ki bo 13. 6. pri družini Kocuvan na Cenkovih, povorko starih običajev in navad ter razstavo in peko kostanjev.

Za pozno jesen napovedujejo Miklavžev pohod

katerem je motiv cerkve Sv. Antona. Drug projekt je bil Očistimo Slovenijo v enem dnevu, na katerem so zbrali 28 domačinov iz Cogetincev, Cenkovih in Grabonoškega Vrha in skupaj očistili 35 m³ smeti z devetih divjih odlagalšč. Letos poteka 25-letnica delovanja Turističnega društva Cerkevjak, zato je to leto za njih posebnega pomena. V jeseni upajo na prijavo na razpis za ureditev razglednega stolpa, kar bi bilo možno uresničiti že čez leto ali dve. Za pozno jesen načrtujejo pohod, mogoče celo nočni Miklavžev pohod ob baklah.

V letošnjem letu so že sodelovali pri dveh večjih projektih. Prvi je bil natečaj Naj spominek Občine Cerkevjak, kamor so se prijavi z loparčkom za narezek in loparjem za kvasenico, na

Mateja Žmauc

PRITRKOVALSKA PESEM ZVONOV SEŽE V GLOBINO SRCA

Pritrkovanje sega že v čas pred 16. stoletjem. Tudi v Cerkevjaku, v fari sv. Antona, ima dolgoletno tradicijo

Zgodovina pritrkovanja, Cerkevjačani pravimo temu klenkanje, pritrkovalcem pa klenkari, sega že v čas pred 16. stoletjem. Dolgo, vsaj stoletno tradicijo ima po besedah vodje cerkvenjaških klenkarjev Joška Zorka tudi v Cerkevjaku.

Pritrkovanje naj bi bila edinstvena slovenska cerkvena glasbena kulturna umetnost. Danes si je mogoče to znanje pridobiti v pritrkovalski glasbeni šoli in tečajih. Včasih se je znanje pritrkovanja na mlajše prenašalo le prek starejših izkušenih pritrkovalcev. Pritrkovalci so prav posebni glasbeni umetniki in vsak kraj je na svoje zvonove in pritrkovalce ponosen.

Pritrkovalec igra le na en zvon. Glas iz zvona se izvablja z udarjanjem mehkega kemblja (priprave, ki visi v zvonu) ob najdebelejši del krila v notranjosti zvona. Glas zvona vsebuje neko skrivnostno in čudežno moč. Njihov odmev pesmi, še posebej, ko so na »delu« ob praznikih pritrkovalci, seže v globino srca.

Kot že zapisano, ima tudi v Cerkevjaku pritrkovanje dolgo tradicijo. Zadnjih 20 let skupino pritrkovalcev sestavljajo: Milan Vogrin, Joško Zorko in Branko Peklar, katerim se občasno pridružijo, ko jim čas dopušča, še mlajši člani Dejan Vogrin, Ivan Ploj, Kristjan Kos in Borut Pučko. Udeležujejo se tudi raznih srečanj pritrkovalcev, kot so Sv. Primož nad Muto, Oplotnica, ... Sodelovali so pri blagoslovitvi zvonov v Celju v cerkvi Sv. Jožefa, v Mariboru pri pokopališču na Pobrežju, v Negovi, pri Sv. Andražu v Vitomarcih, ...

Joško Zorko še pove »Želimo pridobiti mlade «klenkarje«, da bi ohranili dolgoletno tradicijo, ki se prenaša iz roda v rod«. Pri tem pa ne pozabi omeniti že pokojnega Vinka Simoniča, ki je svoje znanje prenesel na njih.

Franc Bratkovič

ANTONOVO ŽEGNANJE JE PRAZNIK ŠIRŠEGA DELA SLOVENSКИH GORIC

Nekoč so se Sv. Antonu zahvaljevali za dobre koline s polaganjem klobas in mesa na oltar

Žegnanjska podoba središča Cerkevňjaka

V farni cerkvi sv. Antona v Cerkevňjaku je v nedeljo, 17. Januarja, potekalo tradicionalno »Antonovo žegnanje«, ki je eno prvih v tem delu Slovenskih goric po novem letu. Nekoč so romarji romali na žegnanja peš, sedaj pa se vozijo z avtomobili, le redki pešačijo. Tradicijo pešačenja na romanje k Sv. Antonu v Cerkevňjaku ohranjajo sedaj društva, ki organizirajo pohode na žegnanja. V preteklosti so takim pohodom rekli procesije. V bližini Cerkevňjaka 8 kilometrov dolg pohod na Antonovo žegnanje prirejata Turistično društvo Negova-Spodnji Ivanjci in Prostovoljno gasilsko društvo Sv. Jurij ob Ščavnici.

Že od zdavnaj so na ta dan, 17. januarja, ko goduje sv. Anton, verniki romali k sv. Antonu, ki je zavetnik prašičev, da bi se mu zahvalili za dobre koline. Ker je bila zima čas kolin so se sv. Antonu zahvaljevali s svinjskimi dobrotami, mesom in klobasami, ki so jih polagali na oltar. Na oltar položene darove so prodali na javni dražbi, denar pa namenili za cerkvene potrebe. Danes tega običaja ni več. Ostal je le običaj prihoda romarjev na Antonovo žegnanje, kjer se romarji udeležijo slovesne pozne maše, katero je tokrat, ob somaševanju župnika iz župnije Sv. Barbara v Slovenskih Goricah Karleka Vogrina in domačega župnika Janka Babiča, daroval župnik iz Sv. Trojice v Slovenskih Goricah pater Matej Papež.

Žegnanja zaznamujejo tudi kramarji, ki ponujajo najrazličnejšo robo. Teh je bilo veliko tudi v Cerkevňjaku. Največ je bilo suhorobarjev, lectarjev ter prodajalcev tekstila in igrač. Zanimivo je, da med kramarji ni bilo niti enega lončarja, katerih je bilo v preteklosti največ. Od rokodelcev je bil zastopan le en sam izdelovalec košev iz šibja. Še eno zanimivost, ki zaznamuje Antonovo žegnanje, je vredno omeniti. V organizaciji društva kmečkih žena in deklet,

Pohodniki na Antonovo žegnanje iz Negove

gospodinj iz vse župnije, ki je hkrati tudi občina Cerkevňjak, pripravijo kmečke dobrote, s katerimi pogostijo slehernega udeleženca žegnanja. Z vinom, tudi kuhanim, pa postrežejo iz farovškega vinograda. Vsako leto ga daruje župnik Janko Babič

Ludvik Kramberger

Društvo kmečkih žena in deklet

VELIKONOČNA RAZSTAVA DOBROT IN LEHOT

Tako je bila v starih časih v velikonočnem času urejena kmečka izba ali kuhinja. Na našem posnetku sta Štefka Firbas (levo) in Antonija Zorko, ki sta prijazno sprejemali obiskovalce in jim tudi pojasnili vse, kar jih je zanimalo, saj dandanes marsikdo različnih jedi in dobrot iz starih časov sploh ne pozna več.

Društvo kmečkih žena in deklet iz Cerkevňjaka je tako kot vsako leto tudi letos pripravilo Velikonočno razstavo. Na njej so prizadavne in spretno Cerkevňjačanke razstavile veliko velikonočnih dobrot ter drugih izdelkov, ki spremljajo velikonočni čas.

Ob našem obisku sta bili na razstavi v zares lepi opravi kmečke gospodinj Štefka Firbas in Antonija Zorko. Povedali sta, da je bilo delo kmečkih gospodinj včasih veliko težje in bolj naporno kot dandanes, ko jim pomagajo pralni

Na velikonočni razstavi niso bili razstavljeni navadni pirhi, temveč prave umetnine.

stroji, hladilniki, multipraktiki in številni drugi gospodinjski aparati. Včasih pa so pridne kmečke gospodinje morale vse delo opraviti z lastnimi rokami. Zato, da so lahko lažje in boljše opravile svoje delo, so morale imeti kmečke gospodinje veliko znanja in tudi svoje »drobne skrivnosti«, ki so se širile iz roda v rod. Ni iz trte zvit star pregovor, ki je nastal, ko je velika večina Slovencev še živela na podeželju, da namreč gospodinja drži tri vogale pri hiši, gospodar pa enega.

V Društvu kmečkih žena in deklet Cerkvenjak je večina članic starejših, vendar je v zadnjem času za sodelovanje v akcijah društva vse več zanimanja tudi med mlajšimi Cerkvenjačankami. Kako tudi ne, saj brez dobre gospodinje tudi danes ne gre pri nobeni hiši. Dobre gospodinje z njenimi »drobnimi skrivnostmi« ne more zamenjati noben stroj, kar dokazujejo tudi pirhi, torta in druge dobrote in lepote na naših fotografijah.

Tekst in foto: T. Kšela

Stroja, ki bi znal speči takšno torto, še niso »izmislili«. Takšno torto lahko naredijo samo roke izkušene kmečke gospodinje.

KD Cerkvenjak

NOV VETER V KULTURNEM DRUŠTVU

Kulturno društvo Cerkvenjak je tudi za letošnje leto pripravilo veliko presenečenj in novih projektov. V začetku bi se navezal na članek, ki je bil objavljen v zadnji, decembrski izdaji Zrnja, kjer je bilo zapisano, da ljudje v naši občini najbolj pogrešajo predvsem gledališko-dramsko dejavnost in pa pevske sekcije. Zato smo že v mesecu januarju in februarju pričeli zbirati in prepričevati kandidate, kateri bi bili pripravljeni sodelovati v omenjenih sekcijah. Naša prizadevanja so padla na rodovitna tla in tako sta konec meseca februarja v Cerkvenjaku zaživeli gledališko-dramska in pevska sekcija. S tem pa so se skrbi šele začele, saj smo si morali za obe sekciji poiskati mentorje, katerih znotraj naše občine nismo uspeli najti, zato smo za sodelovanje in pomoč gledališko-dramski sekciji zaprosili nam zelo poznanega režiserja g. Milana Černela iz sosednjih Vitomarcev, kise je na naše povabilo z veseljem odzval. Za mentorja pevske sekcije pa smo pridobili g. Marjana Krajnca – pevovodjo iz Maribora.

Nadaljeval bi z mesecem marcem, ko smo člani Kulturnega društva Cerkvenjak izvedli redni občni zbor, kjer je prišlo do menjave v vodstvu društva. Zaradi pomanjkanja časa in daljše odsotnosti v tujini se je poslovil dosedanji predsednik društva Danijel Zorko, njegovo mesto pa sem prevzel Boštjan Živko in bom poskušal z uspešnim vodenjem nadaljevati zelo odmevne projekte in prireditve, ki jih organizira kulturno društvo. Obenem bi izkoristil priložnost in bi se bivšemu predsedniku Danijelu Zorku zahvalil za njegov prispevek k ugledu društva, obenem pa mu gre največ zaslug za oživitev zgoraj omenjenih gledališko-dramske in pevske sekcije.

V mesecu maju smo člani kulturnega društva aktivno sodelovali pri otvoritvi rimskih gomilnih grobišč v Cerkvenjaku in sicer smo oblečeni v Rimljane predstavljali obred prihoda na gomilno grobišče in počastitev umrlih ter s tem pripomogli k bolj pristnemu doživljanju rimskih časov ob svečanosti.

Mesec junij, čas občinskega praznika, že tradicionalno pomeni aktivno sodelovanje vseh društev in tako bomo tudi mi poskusili izpeljati naš družabni večer »srečanje pod lipo« na platoju pred gasilskim domom, ki pa bo spet odvisen od vremena, ki nam je že neštetokrat zagodlo. Zato bomo letos vsi upali na lepo vreme. Še pred tem pa bomo poskušali oživiti prireditev Naj glas Cerkvenjaka, ki jo bomo poimenovali Zapojmo v poletje, na prireditvi pa bodo lahko nastopali osnovnošolci iz naše in sosednjih občin. Kot se spodobi, bomo v času občinskega praznika priredili tudi premierna nastopa pevskega zbora in gledališke skupine.

Začetek septembra je rezerviran za naš glasbeni festival, ki bo letos spet potekal v dvorani kulturnega doma. Ker gre za eno večjih prireditev v občini, se bomo kljub finančnim težavam trudili nanj privabiti veliko število nastopajočih ansamblov in morda med njimi dobimo tudi naslednike Modrijanov.

Po festivalu bo hitro prišel predbožični čas, zato bomo

takrat še posebej aktivni in sicer bomo priredili ustvarjalne delavnice za otroke, prirejali bomo filmske večere, organizirali srečanje pevskih zborov in še kaj se bo našlo, zato vsi vljudno vabljeni.

Ob koncu bi se dotaknil še naše folklorne skupine, ki je najbolj uspešna in najdlje aktivna v našem društvu in si za svoje dolgoletno udejstvovanje zasluži vse pohvale, bi pa še dodal, da skupina potrebuje novega harmonikarja, zato ste zainteresirani vabljeni, da se pridružite.

Boštjan Živko

PA JO SPET IMAMO! DRAMSKO SKUPINO CERKVENJAK

Večletna želja po ponovni oživitvi dramske skupine v Cerkvenjaku se nam je izpolnila

Člani upravnega odbora kulturnega društva smo v veliki meri poskušali ustreči željam po ustanovitvi skupine, ki je bila na lanskem občnem zboru predstavljena kot ena temeljnih za poživitev kulturnega dogajanja v Cerkvenjaku.

Mesece smo oklevali, saj so nas pri ustanavljanju skupine zavirali strah in neizkušenos, pa tudi to, da v kraju nismo našli človeka, ki bi bil pripravljen skupino voditi in jo izobraziti v tej smeri. Zasluge, da jo danes imamo, dramsko skupino Cerkvenjak, gre do bivšemu predsedniku Danijelu Zorku, ki je kot gonilni člen vlekel stvar naprej. Prvi je pri realizaciji ustanovitve skupine kontaktiral in prosil za sodelovanje izredno ustvarjalnega in režije veččega gospoda Milana Černela iz sosednjih Vitomarcev, kjer vrsto let zelo uspešno vodi dramsko skupino.

Dogovor med njima je bil obojestransko pozitivno sprejet in na nas je bilo: poiskati potencialne igralce. Do 25. januarja letos smo večkrat preko objav v tisku in preko oglasnih plakatov zbirali prijave. Zgodaj spomladi je bila skupina že zasnovana. Po uvodnih spoznavnih srečanjih smo izbrali igro, s katero se bomo ob koncu letošnjega občinskega praznika premierno predstavili domačemu občinstvu.

Vaja z režiserjem...

Skupina pridno vadi, 2 x tedensko in sicer ob ponedeljkih in četrtek, med pol sedmo in deseto uro zvečer. Igralci so vestni in se z vso resnostjo zavedamo odgovornosti dela pri izvedbi takega projekta. Dosledno upoštevamo napotke in priporočila našega režiserja. Večina izmed igralcev se nas bo prvič predstavila na odru. Zato bo največje priznanje za vse nas in tudi za vse, ki nam pomagajo za odrom, polna

Utrujeni od napornega dela!

dvorana kulturnega doma Cerkvenjak 27. junija 2010! Dovolite mi, da se ob tej priliki zahvalim vsem, ki so kakorkoli pripomogli k scensko in tehnično boljši izvedbi naše igre, in da si tudi pri nadaljnjem delu želimo tako dobrega sodelovanja.

Zdaj pa se verjetno že sprašujete, kaj vam naša skupina pripravlja?! Ne obljubljam vam vrhunske dramske stvaritve, ne glamuroznih oblek pa tudi »pompa« ne. Ponudili vam bomo veselo burko v treh dejanjih z naslovom GOSPOSKA KMETIJA, ki jo je zapisal Štefan Jerko, za našo skupino pa priredil Milan Černel.

Se vidimo na premieri! Ivan, Klara, Ada, Vili, Mara, Genovefa, Jaka, Slavica, Jerca, Neža, Cvetka, Gabi in Polde vas pričakujemo!

Natalija Žunič Živko, vodja dramske skupine

PEVSKI ZBOR KD CERKVENJAK

Dober glas seže v deveto vas. Pa naj je to govorniki ali pevski-vsak je dobrodošel

Z željo po petju smo se v našem društvu podali v nove vode. Uspelo nam je začeti uresničevati našo idejo. Pri tem nam je pomagala tudi vodja JSKD-ja gospa Breda Rakuša Slavinec, ki nam je pomagala odkriti našega mentorja Marjana Krajnca. Vztrajno pa je pri tem sodeloval tudi Danijel Zorko, takratni predsednik našega društva.

Že na prvem srečanju smo dali od sebe svoje pevsko znanje. To je bilo 23. februarja. Odkrili smo pravzaprav svoje pevске sposobnosti, ki so bile pri marsikomu skrite. Dogovorili smo se za naslednja srečanja. Tako na vsakem našem srečanju z veseljem spremljamo svoj napredek. Sedaj naš zbor šteje 25 članov. Zapijemo radi stare ljudske pesmi, ne izognemo pa se tudi modernejšim pesmim. Izbor pesmi prepustimo našemu vodji, seveda pa izrazimo tudi svoje želje.

Z nami se boste srečali ob našem premiernem nastopu, v času občinskega praznika našega kraja. Zagotovo pa tudi ob drugih priložnostih, saj se s petjem lahko družimo na več načinov.

Veseli smo, da smo uspeli začeti.

Marjana Zorko, vodja pevskega zbora KD Cerkevjak

MOTO KLUB SLOVENSKE GORICE - CERKVENJAK

ZA VARNO VOŽNJO MOTORISTOV

V zimskem času smo se družili namesto na motorju na srečanju v bowlingu in načrtovali nove vožnje in naloge. Kar hitro, v mesecu januarju, smo se zbrali skoraj vsi člani s svojimi partnerji na 8. občnem zboru kluba.

Za veseli del je poskrbel naš muzikant Ivek

Pregledali smo program in načrtovali ter potrdili novega. Vsi pa se zavedamo, da je naše druženje odvisno od vremena in od pripravljenosti naših članov za sodelovanje pri odkrivanju lepote Slovenije in tudi tujine.

Vreme ob 3. blagoslovu motorjev v mesecu aprilu nam ni bilo preveč naklonjeno. Bilo je mrzlo in po žeganju nas je še zalilo. Kljub slabemu vremenu se nas je zbralo nekaj manj kot 100 domačinov in motoristov iz sosednjih klubov. Obred je potekal pred cerkvijo, kjer je vsak udeleženec prejel nalepko, ki naj mu bo napotek za varno in previdno vožnjo. Srečanje po maši smo zaključili z motoristično malico.

Žal je letos vreme muhasto in smo motoriti imeli malo lepih dni, primernih za vožnjo. Zaradi dežja nam je odpadlo

kar nekaj voženj in nismo se udeležili planiranih srečanj sosednjih klubov. Največkrat smo kar potešili željo po vožnji s svojim jeklenim konjičkom individualno ali pa v krogu najbližjih prijateljev.

Prijetna je bila zadnja vožnja, kjer smo se udeležili blagoslova naših prijateljev iz Sladkega Vrha, ki so mi pripravili lepo presenečenje ob minulem srečanju z Abrahamom.

Tudi moji klubski prijatelji niso pozabili name in skupaj smo preživeli lep popoldan. Od vseh izrečenih željah je največja ta, da je človek zdrav in kjerkoli je in karkoli počne, dela to z ljubeznijo in z razumevanjem ter pazi nase in na druge. Zadnje besede pa so še toliko pomembnejše za vse voznike in udeležence v prometu.

Vse motoriste in voznike pozivam k varni, strpni in razmeram na cesti prilagojeni vožnji. Bodite previdni predvsem mladi in naj vas ne premaga želja po hitrosti.

Ob prazniku občine Cerkevjak člani znova pripravljamo že 6. tradicionalno razstavo motorjev z naslovom **MOTORNO KOLO NEKOČ IN DANES**. Pripeljite svoje jeklene konjičke in jih postavite na ogled v nedeljo, 13. 6. 2010, od 9. ure dalje ter si vzamite nekaj časa za druženje in klepet ob pijači in jedachi s prijatelji. Okrog 13. ure pa se bomo zapeljali na kratko vožnjo po naših krajih.

Predsednica kluba: Tončka Divjak

AERO KLUB SRŠEN CERKVENJAK

LEP POGLED IZ ZRAKA

Kam le čas beži, se vprašamo velikokrat, ko ugotavljamo, da se z letenjem na domačem vzletišču ukvarjamo že kar 9 let. Na 8. občnem zboru kluba smo znova odpirali probleme in težave okrog naših pogojev letenja. Pregledali naše delo in načrtovali za v bodoče. Ugotovili smo, da imamo podobne težave glede predpisov in varnosti letenja kot prijatelji v sosednjih klubih. S skupnim delovanjem bomo mogoče tudi mi lahko kaj pripomogli, da se bo začela spreminjati papirologija tudi v prid ljubiteljev letenja in letalcev z ULN, zmaji in padali. Veseli smo, da se v naše vrste vključujejo mladi in starejši zrelejši piloti, ki nam velikokrat popestrijo druženje s svojimi dogodivščinami v letenju. Predvsem pa s svojimi avioni polepšajo različna dogajanja v Cerkvenjaku, ne samo ob prazniku občine Cerkvenjak.

Le s skupnim delom in z neumorno željo priti do cilja nam bo uspelo. Sanje o vzletišču, ki bi bilo čim bolj varno glede vzletanja in pristajanja, se počasi vendarle uresničujejo saj smo pomlad začeli predvsem delovno, da bomo imeli čim boljše pogoje za letenje pozneje, ko bo tudi vreme ugodnejše.

Samo s stroji, žal, ne gre. Lopata in motika se še vedno obneseta

Kmalu bo vidna končna podoba vzletnoprstajalne steze

Okrog vzletišča smo skopali jarek in položili drenažne cevi, da bo steza po dežju hitro uporabna. Veseli smo, da sta nam na pomoč priskočila prijatelja Mirko in Franc ter nam olajšala veliko fizičnega dela.

Ker je bilo vreme precej muhasto, smo morali čakati kar lep čas, da smo dokončno uredili vzletišče in posejali travo. To nam je končno uspelo pred nekaj dnevi. Sedaj pa si želimo, da nam trava zraste in da bo vzletna steza služila svojemu namenu - varnemu vzletanju in pristajanju ultralahkih letal.

Ob lepem vremenu in ob prazniku občine Cerkvenjak bomo s svojimi jeklenimi pticami znova z veseljem poleteli in polepšali nebo nad Cerkvenjakom. Pridružite se nam in nas opazujte nad vzletiščem in v okolici.

Ne smemo pozabiti, da smo skupaj s člani Moto kluba Slovenske gorice sodelovali v akciji Očistimo Slovenijo in kar 6 prikolic odpadkov odpeljali na zbirno odlagališče. Tako smo pripomogli k čistejšemu okolju in upamo, da se bomo vsi začeli zavedati, da je potrebno ločevati odpadke in jih odlagati na določena mesta.

Gasilski posnetek udeležencev

Tajnica AK Sršen: Tončka Divjak

OŠ CERKVENJAK - VITOMARCI

220 LET PREHOJENE POTI VITOMARŠKEGA ŠOLSTVA

Za podružnično šolo Vitomarci in občane je bil 4. junij poseben dan. Ob 18. uri je v šolski telovadnici potekala prireditev ob častitljivi 220- letnici organiziranega šolstva v kraju. Ob bogatem kulturnem programu so spregovorili slavnostni govorniki.

Že bežni pogledi v bogato 220-letno zgodovino šolstva v Vitomarcih nam jasno povedo, da so tudi v teh krajih imeli ljudje željo in potrebe po izobraževanju. Samostojna šola je skozi zgodovino ohranjala tudi samostojnost tukajšnjih ljudi. Radovednost po znanju ter neizmerna trdoživost tukaj živečih ljudi sta samo še dodatno potrdila naša predvidevanja o pomembnosti znanja, šol in učiteljev v teh krajih.

Ob jubileju smo pripravili Zbornik ob 220-letnici šolstva v Vitomarcih. V pričujočem delu je bilo nemogoče zajeti vsa zgodovinska dejstva, zapise in pričevanja o ljudeh in tukajšnji šoli. Zbrali smo jih samo nekaj, predvsem tistih, ki so se nam zdela prelomna in dovolj zgovorna, da lahko opravičujejo to, čemur smo te zapise tudi namenili. Prav vsi zgodovinski zapisi potrjujejo, da je tudi tukaj duhovni in kulturni razvoj stopal z roko v roki. Tako že v letu 1790 zasledimo prvotne poskuse poučevanja tukajšnjih ljudi. Težko bi govorili o sicer neki povsem organizirani obliki, pa vendar je to lahko dobro izhodišče za nadaljnje raziskovanje na tem področju. Skozi stoletja je tako šola in njeno delovanje postalo povsem drugačno, le da so cilji in potrebe ostali skoraj povsem enaki; poučiti ljudi in jim dati nova znanja. Primerljivost z današnje družbene pozicije šole nikakor ni mogoča, ostaja pa njen splošni pomen in njena neprecenljiva vloga v sodobni družbi.

Današnja sodobna šola ohranja funkcijo prenašanja znanja na mlajše generacije z namenom, da jo pripravi za življenje v prihodnje. Zavedamo se njene neprecenljive vloge. Razumevanje pomena šole se je spremenilo v pojmovanje znanja, videnje poti za njegovo nastajanje in vloge, ki jo ima ta v sodobni družbi. Ker je primarni cilj sleherne šole znanje učencev, bi bilo pričakovati, da se bo spreminjalo tudi

pojmovanje učenčevega znanja in procesov, v katerih znanje nastaja. Sodobne šolske reforme tako upravičeno zahtevajo kakovostno znanje za vse učence.

S svojimi mislimi se zato velikokrat oziram v preteklost, še bolj v prihodnost. Brez pogledov v prihodnost najbrž ne bi bilo sedanjosti, pa tudi ne prihodnosti.

Moje misli se venomer dotikajo tukajšnjih ljudi, mojih korenin v tem kraju ter vsega, kar je povezano z življenjem. Obdajajo me prelepi občutki, ko pomislim na čudovito novo šolo, na njeno bodočnost in na bogato preteklost njenih predhodnic. Ne morem mimo vseh učiteljev, ki so pred nami opravljali ta plemeniti poklic. Ta nikoli ni bil preprost; v njeni družbeni funkciji se je venomer prepletala humanost, etična odgovornost in nenadomestljivo poslanstvo. In tako je ostalo do današnjega časa, le da so se njena pomembnost, družbena vloga ni odgovornost v marsičem spremenili.

Leto 2010 je za občino Sv. Andraž in tukaj živeče ljudi velikega pomena. Proslavljanje 220- letnice organiziranega šolstva ni kar tako. Je pomembno leto, ki bo nosilo neprecenljivo zgodovinsko dediščino šole in ljudi opogumljalo še naslednja desetletja. Sleherne obletnice so razlog za

Vitomarška šola, zgrajena 1864

praznovanje. Prav zato smo tisti, ki umeščamo današnjo podobo šolstva v teh krajih, še posebej ponosni na to. Ohranjala je domovinsko pripadnost, jezik in slovenstvo. Šola je tako bila in je v vlogi, kjer se polarizirajo takšni in drugačni interesi. Prav takšna je šola ostala vse do danes. Želeli smo sestaviti droben mozaik dogodkov, ki bi označevali prehojene poti. Med tiste, ki so dodali svoja razmišljanja, nam je uspelo pritegniti nekdanje učence, učitelje, nadučitelje, upravitelje, ravnatelje in vse tiste, ki so kadarkoli imeli kaj opraviti s to šolo. Nastal je svojevrsten mozaik razmišljanj o šoli, njeni preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Zajel je samo droben del te bogate zgodovine iz življenja šole. Veliko je ostalo še za nove zapise in nova zgodovinska dognanja.

Težko bi torej našli nekoga, ki ne bi bil ponosen na takšno obletnico.

*Mirko Žmavc, prof., spec., svetovalec
ravnatelj OŠ Cerkevjak – Vitomarci*

OB JUBILEJU IN ZBORNIKU

Bila bi prava škoda, če javnost ob tako častljivem jubileju, kot je 220-letnica začetkov šolstva, ne bi bila seznanjena s kronologijo življenja, ki veje iz sporočilno bogatih šolskih kronik nekdanje ljudske in kasnejše državne šole pri Svetem Andražu, zdajšnje podružnične osnovne šole Vitomarci. Predvsem pa se iz nje lahko veliko naučimo, tudi to, da je v majhnih krajih raslo dobro seme, da so se tod rodili izjemno bistri ljudje, ki so s svojim delom zaznamovali širši prostor. In vsi so nabirali prve učenosti v skromnih šolskih prostorih in z odprtimi ušesi poslušali učitelje, ki so bili tudi vzgojitelji in osebni vzorniki. In kar je zelo važno, šola pri Svetem Andražu je bila tudi pomembna utrdba slovenstva, žarišče kulturnega, javnega in bogatega društvenega delovanja. Bila je generator razvoja in napredka v tem delu Slovenskih goric in vse to jo uvršča v sam vrh krajevnega dogajanja vse od njenih skromnih začetkov konec 18. oziroma v začetku 19. stoletja pa vse do danes, ko je v povsem drugačnih družbenih razmerah še vedno eno od pomembnih duhovnih, izobraževalnih in kulturnih središč kraja in občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah.

Dr. Marjan Toš

PRVO DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNALNISTVA »MULTIMEDIJSKI EKOPLAKATI«

Manjši kraji, kot je občina Cerkevjak, so v zadnjem času vedno bolj opazni, kadar gre za organizacijo različnih tekmovanj. K temu dejstvu smo se na naši šoli ambiciozno pridružili s pripravo in izvedbo državnega tekmovanja iz znanja računalništva. Tekmovanje je bilo tudi uvrščeno v koledar tekmovanj na Zavodu za šolstvo RS. Na OŠ Cerkevjak-Vitomarci je bilo 21. 4. 2010 organizirano državno tekmovanje, in sicer iz znanja računalništva z naslovom Multimedijski "ekoplakati". Tekmovanje, ki je na državni ravni prvič potekalo na osnovni šoli v Cerkevjaku, je s strani Zavoda za šolstvo spremljal mag. Rado Wechtersbach. Tekmovanja se je udeležilo 24 tekmovalcev iz osmih slovenskih osnovnih šol. Otvoritve prvega državnega tekmovanja se je tudi udeležil poslanec državnega zbora Marjan Bezjak, ki je s spodbudnimi besedami potrdil smiselnost in vizijo tega tekmovanja. Pri tem tudi ne gre prezreti odprtosti in ambicioznosti vodstva šole, ki je izdatno podprlo to tekmovanje. Številni donatorji so prav gotovo rezultat dobrega sodelovanja s šolo in praktične nagrade, ki smo jih dobili, so dodatno povečali interes otrok za tovrstno tekmovanje. Področje računalništva je trenutno v izrednem razvoju. Vsak zaostanek v razvoju znanj in tehnologij lahko dolgoročno pomeni zastoj posameznih generacij, kar pa posledično pomeni slabšo pozicijo pri zaposlovanju oz. vključevanju na trg dela.

Otvoritev tekmovanja: organizator tekmovanja Andrej Kociper

Tekmovanje, predhodno izvedeno na šolski ravni, je na državni ravni potekalo timsko (tim z največ tremi učenci). Iz vsake tekmovalne skupine je en učenec fotografiral z digitalnim fotoaparatom in pozneje obdeloval fotografije na računalniku. Drugi učenec je izdelal glasbo, ki je vključena v »ekoplakat« te tekmovalne skupine. Tretji učenec je fotografije in glasbo povezal v multimedijski »ekoplakat« z uporabo informacijskih tehnologij za elektronske multimedijske predstavitve.

Tekmovalce je pozdravil poslanec državnega zbora Marjan Bezjak

Tekmovalci v »polnem pogonu« za svojimi računalniki

Razglasitev rezultatov in podelitev donatorskih nagrad; mag. Rado Wechtersbach

Delo tekmovalnih ekip na tem državnem tekmovanju je ocenjevala državna tekmovalna komisija, potrjena s strani organizatorja. Njena člana sta bila dva zunanja strokovnjaka s področja računalništva, in sicer mag. Rado Wechtersbah (Zavod za šolstvo RS) in Silvo Muršec, prof. (OŠ Slave Klavore).

Da je bilo državno tekmovanje uspešno, potrjujejo številne pohvale s strani tekmovalnih ekip in želja predstavnika zavoda za šolstvo, da se ponovno vidimo prihodnje leto. Ne gre torej dvomiti v smiselnost takih tekmovanj. Vse pa je povezano z organizacijo in materialnimi sredstvi, ki so na razpolago. Želja organizatorja je, da bi šola in lokalna skupnost še naprej skrbeli in finančno podprli organizacijo tovrstnih tekmovanj, ki za kraj pomeni tako promocijo turizma in naravnih danosti kraja kot priložnost izkazovanja lastnih sposobnosti.

*Andrej Kociper,
organizator tekmovanja*

PROJEKTNO SREČANJE UDELEŽENCEV »BREZ MEGLE V GLAVI«

24. in 25. maja so učenci OŠ Cerkvenjak-Vitomarci v okviru projekta za osebnostno rast »Brez megle v glavi« obiskali svoje sovrstnike na OŠ Cirila Kosmača v Piranu. Naši učenci so že tretje leto v projektu. Projekt, ki temelji na Gestaltni pedagogiki, uri otroke v smislu večje motiviranosti za učenje, večjega občutka lastne vrednosti, večje odprtosti do drugih, večje odločnosti v ravnanju, boljšega učnega uspeha, večje sproščenosti, večjega veselja do življenja, zmanjševanja izostankov iz šole, za manjšanje števila prestopništva, zmanjšanje zlorabe alkohola in drog. Skupna srečanja so dobra osnova za pripravo otrok za samoorganiziranost, saj so aktivno vključeni v pripravo vsebin teh srečanj, hkrati pa so odgovorni za njeno izvedbo in uspešnost. Program, ki so ga pripravili učenci iz Pirana, je med drugim vključeval ogled kulturnih znamenitosti Pirana in obnovljenega akvarija. Za sprejemanje samega sebe kot subjekta in objekta so učenci imeli praktično delavnico. Vsebine ekološkega ozaveščanja pa so potekale naslednji dan.

Za spopadanje z vsakdanjimi izzivi in lastnim odraščanjem je potrebno, da mladostnik ozavešča dogajanje okrog sebe. K uspešnemu odraščanju jim v veliki meri pomagajo vaje ozaveščanja: stika s seboj, prepoznavanje lastnega telesnega odziva, gibalnosti, govornice telesa, čutnega zaznavanja, obvladovanje čustvenih odzivov, lastnih potreb in motivov, metod uspešnega učenja, prepoznavanje odporov in obrambnih mehanizmov. Vodja projekta je dr. Vilijem Ščuka, ki je vsebino projekta opisal v svoji knjigi Šolar na poti do sebe. Temeljna usmeritev projekta je usmerjena v lastno doživljanje mladostnika, da ne bo le razumel dogajanje okrog sebe, ampak bo sposoben neko trenutno dogajanje tudi ozavestiti. Učenci se v projektu skupaj in aktivno z mentorjem dogovarjajo o načrtovanju, ohranjanju in razvijanju zdravja ter tudi o boleznih, če so katerega od telesnih delov zaradi nepazljivosti ali napačnega ravnanja spravili iz ravnovesja in si s tem povzročili zdravstvene težave.

Optimizem, ki je preveva učence vključene v projekt, se bo gotovo poznal tudi pri nadaljnjem delu. Druženje je bilo uspešno in vsi skupaj smo se varno in zadovoljni vrnili domov.

Mentor projekta Andrej Kociper

PLANINSKI KROŽEK NA OŠ CERKVENJAK – VITOMARCI

Letošnje leto smo bili kar pridni in smo opravili 7 pohodov. V januarju smo se s člani matičnega društva povzpeli na Boč. Pot je bila zanimiva in ves čas so nas obletavale snežinke.

Z učenci iz Sv. Trojice smo se udeležili srečanja planincev na Planici nad Framom. Po prijetni urici hoje so starše povabili na vleko vrvi in seveda so bili otroci močnejši.

Četica je bila nepremagljiva

S pridno mentorico Marto iz Sv. Trojice sva napolnili avtobus in popeljali otroke in starše na ogled Bistriškega Vintgarja. Preživeli smo čudovito sončno nedeljo ob potoku Bistrica. Najmlajši udeleženec ni dopolnil niti leto, najstarejši je bil star čez 60 let.

Še zadnje druženje bomo skupaj z domačini izpeljali 24. 6. 2010 in se podali na 4 -5 km dolgo pot okrog Cerkvenjaka. Zbiramo se ob 17. uri pred gasilskim domom. Vabljeni ljubitelji hoje!

Mentorica, vodnica: Tončka Divjak

Odlomki iz pisnih nalog, Življenje, kam me vodiš, ki so jih pisali devetošolci OŠ Cerkvenjak - Vitomarci

ŽIVLJENJE, KAM ME VODIŠ?

Ko je prišlo zadnje šolsko leto, smo se začeli kar precej kučiti. Pred nami so bili odločilni testi, preizkušnje, spraševanja, učenje.

Imela sem možnost, da sem lahko potovala v Salzburg in na Slovaško v projektu ACES. Izkušnji sta bili čudoviti. Veliko ljudi sem spoznala, okusila dobrote sosednjih držav in izvedela, s čim se ukvarjajo moji vrstniki po Evropi. Z nekaterimi si tudi dopisujem. Namen projekta je bil spoznavanje drugih državljanov Evrope in učenje angleščine ter spoznavanje vsega novega. Sedaj je zadnji mesec pouka in nas čaka še kar nekaj obveznosti.

Martina Breznik, 9. b

Po končani srednji šoli bi rada postala otroška zdravnica ali kaj podobnega v zdravstvenih poklicih. Družine si ne bi rada ustvarila prehitro, saj je na prvem mestu šola. Živela bi v Vitomarcih, saj je ta kraj zame najlepši.

Če bi v življenju imela veliko denarja, ga ne bi zapravljala po nepotrebem, raje bi pomagala otrokom v Afriki in drugod, kjer razmere niso najboljše. Prosti čas pa bi izkoristila za družino in prijatelje.

Tamara Megla, 9. b

Vsi smo trepetali, ko smo si pridobivali ustne ocene. V petem razredu smo dobili novo strogo razredničarko Kristino Kaučič. Z njo smo se vsi dobro razumeli in vsak od nas je vzpostavil z učiteljico prav poseben odnos. Nekateri so se pridno učili in delali domače naloge, nekateri pa nismo bili tako pridni. Ker nisem delal nalog, se mi je zgodil zanimiv pripetljaj. Razredničarka me je poslala domov z namenom, da mi starši podpišejo »mojo malomarnost«. Doma me mama ni bila najbolj vesela. Nazaj proti šoli sem odkorakal s polno vrečko zvezkov, ki sem jih tisti dan seveda pozabil doma.

Christopher Klajnošek, 9. B

V prvem razredu na prvi šolski dan je šel z mano v šolo ata. Spoznala sem nove prijatelje, hitro smo se navadili drug na drugega in na učiteljico. Bila sem vesela, da prvi šolski dan nisem bila sama in da je bil z mano ata. Ko sem prišla domov, sem pomislila: Danes sem bila še s starši, jutri pa moram iti že čisto sama. Sprva mi je bilo malo težko, a sem se navadila.

Eden najlepših spominov na šolo je bilo potovanje v London v osmem razredu. Bilo mi je zelo všeč. Prvič sem se peljala z letalom. Bila sem navdušena nad mestom in ljudmi, ki so zelo drugačni, kot smo jih vajeni v Sloveniji. To potovanje me je navdušilo in v prihodnosti in bi rada še veliko potovala. Kamorkoli me bo življenje vodilo, si zdaj ne želim, da bi živela na vasi, ampak bi si na svetu izbrala kraj, kjer bi rada živela, ampak bo verjetno to vseeno v Sloveniji.

Sara Zagoršek, 9.b

Življenje, kam me vodiš?

Letos sem izbrala srednjo šolo in se vpisala. Izbrala sem gradbeno šolo, in sicer program tehniške gimnazije.

Izbrala sem šolo, ki je po mojem mnenju najbolj primerna zame. Zelo rada rišem in imam odlično predstavo. To sem ugotovila, ko sem se spominjala preteklih let. Vedno sem rada risala ter ustvarjala, to sem imela najraje. Vsakič, ko je v šoli bil tehniški dan, sem naredila lep izdelek in se med tem zabavala. Tudi doma sem veliko izdelovala, ko so očetu ostali kakšni večji koščki lesa, so bili tedaj moji in iz njih je nekaj nastalo. Stvari sem si tudi nazorno predstavljala, preden sem jih začela izdelovati. Zato menim, da bi bila dober arhitekt. Obstaja pa še nekaj, kar zelo rada počnem, in to so poskusi. Najprej sem želela postati kemik, potem pa sem si premislila. Ampak kemija mi je še vedno zelo všeč in zato obstaja možnost, da bom po končani tehniški gimnaziji spremenila smer in študirala kemijo ter postala, kar sem želela postati najprej. No, nikoli ne veš, zato me pa prav zanima, kam me vodi življenje. Če bom postala arhitekt, upam, da me bo to delo veselilo vse življenje in bom dobila dobro službo. Res upam, da me bo življenje vodilo po lepih in ravnih poteh. Na tej življenjski poti pričakujem, da se bom izsolala za lep poklic, da bom imela okrog sebe ljudi, ki me bodo imeli radi in bom imela dom, v katerem bom srečna. Želim si, da bi ostala takšna, kot sem, in ne bi zašla po napačni poti. Čeprav nas to včasih preizkusi in tedaj vemo, česar več ne smemo narediti, kaj nam bo škodilo. Želim si lepo prihodnost, ki se jo bom potem rada spominjala. Najbrž sem se pravilno odločila in bom premagala vse preizkušnje. Vem, da mi v življenju ne bo le z rožicami poslano. Vedno ne moremo biti srečni.

Upam, da bo prihodnost vseh lepa in bodo vsi našli, kar iščejo in si želijo, ter ne bomo pozabili drug na drugega.

Sandra Lovrec, 9. b

SPODBUJANJE JEZIKOVNE USTVARJALNOSTI V PREDŠOLSKEM OBDOBJU

Govorni razvoj je zapleten, dinamičen in zlasti v obdobju dojenčka, malčka in zgodnjega otroštva zelo intenziven proces, ki se začne z jokom, neverbalnim sporazumevanjem, oblikovanjem in povezovanjem prvih glasov, poteka preko prve izgovorjene besede, hitrega skoka v besednjaku, oblikovanja enostavnih in sestavljenih stavkov, povezovanja slovničnih pravil, razumevanja različnih besedil, rabe govora v različnih govornih položajih, razvoja komunikacijskih spretnosti.

Z vidika govornega razvoja dojenčka in malčka sta pomembni količina in kakovost pripovedovanja in pogovarjanja. Dojenček ureja miselne predstave o svetu zgolj z opazovanjem predmetov okoli sebe, ki jih gleda in vidi na specifičen način. Ko odrasli poimenujejo ljudi, živali, predmete, mu omogočajo, da oblikuje in razširi posamezne pojmovne skupine ter da se nauči z besedami označevati predmete, ljudi, živali.

Pomembno je, da vzgojiteljica v času različnih dejavnosti pravilno poimenuje predmete, ljudi v malčkov okolici, v knjigah pri skupnem branju in da poimenovanje večkrat ponavlja.

Dejavnost, ki ima pozitiven učinek na malčkov zgodnji govorni razvoj, je skupno branje mame/vzgojiteljice in dojenčka/malčka. Rezultati raziskav enoznačno potrjujejo, da sta količina časa, ki ga starši preživijo v interaktivnem skupnem branju z malčkom in otrokom, ter starost, pri kateri so starši začeli otroku brati, pozitivno povezana z obsegom otrokovega besedišča.

Torej sta za razvoj otrokovega govora in mišljenja posebnega pomena pogosto pogovarjanje med otrokom in odraslo osebo, prisotnost otroških knjig – so kot vir ugodja. Pomembno je simbolno bogato okolje (koledarji, različni panoji z napisi, simboli, ...) ter komunikacijsko odzivno okolje. Otroka moramo vzeti kot kompetentnega, on se sam lahko dogovarja in komunicira. Dober odnos z otrokom pozitivno vpliva na učenje in razvoj govora. Preko interakcije z otrokom, s pozornim poslušanjem otroka – njegovih komentarjev, vprašanj, razlag in idej skuša vzgojiteljica ugotoviti, kakšne so otrokove zmožnosti in spretnosti, kako razmišlja, kakšna je njegova strategija reševanja problemov, kdaj lahko dela samostojno in kdaj potrebuje pomoč. Otroku moramo širiti besedni zaklad.

Prvotna človekova jezikovna dejavnost je pogovarjanje, vključuje, poslušanje. Temeljni namen in cilj pogovora je ohranjanje in razvijanje vezi, medsebojnega stika, reševanje nalog, pred katerimi se znajdejo udeleženci. Drugotna tovrstna dejavnost je pisanje, vključujoč branje. V predšolskem obdobju otroci črke rišejo.

Področje jezika je naravnano umetnostno: recitacija, dramatizacija, literatura in neumetnostno: vabilo, čestitka, voščilo, zahvala, opravičilo, pripovedovanje, pripoved o doživetjih (lastnih, tujih, resničnih, neresničnih), opisovanje (osebe, predmeta, dogodka, postopka).

Otrokovo jezikovno ustvarjalnost spodbujamo tako, da:

1. Uporabimo različna besedila in omogočimo otroku različne tipe ubesedovanja:

Dejavnosti, s katerimi smo v vrtcu spodbujali jezikovno ustvarjalnost otrok

- a) literarno (vsebina – slika)
  - b) neliterarno (slika – vsebina)
2. Smo pozorni na nove, nenavadne izraze in spodbudimo otroka k razlagi
  3. Z besednimi igrami krepimo (ne)zavedne postopke tvorjenja novih besed in jezikovno ustvarjalnost.
- To je lahko bogata popotnica za življenje.

ISKRICE IZ VRTCA:

Pri kosilu smo jedli sladico. Še ne triletni fant opazuje svoje prste, ki so popacani z vanilijevo kremo in vpraša: »Zakaj pa moramo take zamazane roke meti?«

V oddelku otrok od 1 – 3 let smo opazovali sliko, na kateri sta bili narisani dve hiši. Pogovarjali smo se in poimenovali njune dele: okna, vrata, dimnik, streha... Strokovna delavka je vprašala: »Koliko dimnikov ima prva hiša?« Otrok v skupini je odgovoril: »En«. Na drugi hiši sta bila dva dimnika in isti otrok je dejal: »En, en«.

Otrok v skupini se je razburil: »Ova mi je vzela igračo!«. Oglasi se deklica v bližini: »Ova ima ime«.

Marjeta Belna,
vodja vrtca Pikapolonica Cerkevjak

ŠPORT V OBČINI CERKVENJAK

NK CERKVENJAK

Če smo v prejšnji številki Zrnja govorili o začetnih težavah novega vodstva NK Cerkevjak v letu 2009, smo v dosedanem delu leta 2010 lahko ponosni na nekatere dosežke naših treh tekmovalnih in ene vadbene selekcije. Prav tako smo veliko naredili pri organizaciji samega kluba, urejanju okolice in igrišč, pridobivanju nekaterih donatorjev in predvsem, kar je najbolj pomembno in smo na to tudi najbolj ponosni, veliko je število mlajših igralcev, ki se vsakodnevno udeležujejo treningov in tekem.

Tako smo v mesecih januarju in februarju 2010 nadaljevali s treningi vadbene selekcije U-10 pod vodstvom trenerjev Dejana in Damjana ŽMAVCA in tekmovalnih selekcij U-12 pod vodstvom trenerjev Gorazda DUHA in Eda ŽIŽKA, selekcije U-14 pod vodstvom trenerja Andreja ŠTRUCLA in selekcije U-18 pod vodstvom trenerja Gorazda PERKOVIČA v telovadnici OŠ Cerkevjak. Zelo aktivna je tudi veteranska selekcija, ki je deluje čez vse leto in tekmuje v veteranski medobčinski ligi. Vodi jo aktiven član upravnega odbora NK Cerkevjak Stanko ROKAVEC.

U12

V mesecih marcu in aprilu leta 2010 smo z vsemi selekcijami pričeli najprej s pripravami in nato z nadaljevanjem tekmovalne sezone v ligah Medobčinske nogometne zveze Maribor.

Vse tekmovalne selekcije dosegajo lepe uspehe in smo na njih lahko ponosni, prav tako pa poleg tekmovalnosti dajemo velik poudarek na medsebojne odnose in športno tekmovalništvo v vseh pogledih.

Tekmovalna sezona se počasi približuje koncu in že razmišljamo o novi sezoni 2010/11. V njej si tako želimo tekmovalni tudi s selekcijo U-10, posebej pa potekajo priprave na ponovno ustanovitev članske ekipe. V tej zvezi smo ustanovili odbor za organizacijo članske ekipe, ki skrbi za pridobivanje članov in organizacijo same ekipe. Vsi se namreč zavedamo, da je članska ekipa lahko gonilna sila kluba in da tekme članske ekipe lahko privabijo veliko število občanov in postanejo pomemben dogodek v občini. Zato ob tej priložnosti pozivamo vse zainteresirane igralce članske ekipe, da se nam pridružijo.

ŠPORT V OBČINI CERKVENJAK ŠPORT V OBČINI CERKVENJAK ŠPORT

U10

V mesecu aprilu sta se trenerskega tečaja Nogometne zveze Slovenije udeležila naša člana Gorazd PERKOVIČ in Dejan ŽMAVC in ga tudi uspešno končala. Tako sta postala trenerja in upamo, da bosta svoje pridobljeno znanje uspešno prenašala na mlajše kategorije naših igralcev. Obema ob tej priložnosti čestitamo za pridobljen naziv.

V upravni odbor kluba in v samo delo smo na rednem občnem zboru NK Cerkevjenjak uspeli vključiti našega bivšega dolgoletnega predsednika Janka MAGUŠO, ki se je odločil, da nam pomaga s svojimi izkušnjami in znanjem, česar smo v klubu zelo veseli.

Zelo aktivna je bila tudi gradbena sekcija, kjer sta posebej prizadevna Stanko ROKAVEC in občinski svetnik Mirko KOZAR. Z veliko pomočjo občine Cerkevjenjak in zavzemanjem župana Jožeta KRANERJA nadaljujemo z gradbenimi deli, ki jih izvaja samostojni podjetnik Robert ROKAVEC. Gre za ureditev jarka pri pomožnem igrišču in urejanju okolice prostorov kluba. Pri tem smo izvedli tudi več prostovoljnih delovnih akcij: urejanje in košnjo okolice ŠRC Kadrenci, urejanje garderob za igralce, izgradnjo garderobe za sodnike in še veliko manjših opravil in popravil, katera so nujno potrebna v prostorih kluba, ki po 10 letih obstoja kluba počasi ne bodo več v ponos predvsem odgovornim v občini Cerkevjenjak.

Odgovorni pa so se tega očitno že začeli zavedati in kljub finančni krizi pričeli razmišljati o ureditvi ŠRC Kadrenci, izgradnji primernih objektov za potrebe mladih in športa v občini. Upamo samo lahko, da bodo tudi naslednje garniture občinskih veljakov imele posluš za šport in mlade v občini. Zamisliti se je potrebno tudi nad potrebno infrastrukturo za šport OŠ Cerkevjenjak v primerjavi s primerljivimi osnovnimi šolami.

Ob občinskem prazniku NK Cerkevjenjak organizira v soboto, 19.6.2010, več prijateljskih tekem vseh selekcij. Vabilo za prijateljsko tekmo s člansko selekcijo NK Cerkevjenjak smo naslovili tudi na NK Maribor in v času pisanja sestavka čakamo na njihov odgovor. Ob praznovanju občinskega praznika ste vsi ljubitelji nogometa vabljeni na ŠRC Kadrenci, kjer bomo poskrbeli, da bo pestro ves dan. V teku so dogovarjanja posameznih selekcij za nasprotnike

in vas bomo o tekmah pravočasno obvestili s plakati.

Kljub težavam, s katerimi se dnevno srečujemo, se moramo posebej zahvaliti za pomoč občini Cerkevjenjak, ki nam prisluhne ob težavah, posebej županu Jožetu KRANERJU in občinskemu svetniku Mirku KOZARJU. Posebej pa bi se ob tej priliki radi zahvalili tudi župniku Janku BABIČU in PGD Cerkevjenjak, s katerimia zelo dobro sodelujemo in si takih sodelovanj v občini želimo še več. V občini pa je tudi veliko posameznikov, ki so nam čez leto zelo pomagali in bi se vsem skupaj radi posebej zahvalili.

V mesecu juniju načrtujemo tudi organizacijo 2. Nogometne šole NK Cerkevjenjak, ki bo potekala v ŠRC Kadrenci pod vodstvom naših trenerjev. Že sedaj so vabljeni vsi zainteresirani sedanji in morebitni naši bodoči mlajši člani. Prav tako se že počasi pripravljamo na organizacijo turnirja, ki ga nameravamo organizirati ob začetku sezone 15. 8. 2010 v ŠRC Kadrenci.

Dosti je narejenega, imamo tudi veliko načrtov v naslednji sezoni. Upam, da nam jih bo čim več uspelo uresničiti.

*Andrej KOCBEK,
podpredsednik NK Cerkevjenjak*

DMNR PEŠČENI VRH-CERKVENJAK

Lahko bi rekli, da je bil začetek leta 2010 za društvo DMNR kar uspešen, saj se je ime našega društva, z njim tudi ime Občine Cerkevjenjak, kar nekajkrat pojavilo v raznih medijih.

Dejavni smo bili na več področjih: šport, rekreacija in zabava. Najprej naj omenimo še zadnjo aktivnost našega društva v letu 2009, kajti konec decembra smo imeli razstavo krdebačev v Lenartu, kjer smo predstavili pletenje le-teh in seveda tudi naše društvo. Takoj po skoku v novo leto smo organizirali že tretji turnir v pikadu, ki se ga je udeležilo kar lepo število tekmovalcev in gledalcev. Spet se je izkazalo, da v našem društvu znamo poskrbeti za prijetno druženje in dobro zabavo.

ŠPORT V OBČINI CERKVENJAK ŠPORT V OBČINI CERKVENJAK ŠPORT

ŠTD SMOLINCI – ŽUPETINCI

V času velike noči smo tudi letos organizirali pobiranje gob in dimljenje z njimi po hišah. Kot se za prvi maj spodobi, smo tudi letos postavili svoj mlaj, katerega je darovala družina Dolinar iz Peščenega Vrha. Kot vsako leto smo v sredini maja spet organizirali žegnanje koles in nato še kolesarjenje po bližnji in daljnji okolici naše prelepe pokrajine, katerega smo zaključili z malico in prijetnim druženjem na eni izmed naših domačij.

V skladu z našim geslom »Nikoli brez novih norih idej« se bomo tudi letos udeležili tradicionalne parade ob občinskem prazniku. Teme vam še ne bomo izdali, tako da bo presenečenje na sami paradi toliko večje. Prav tako se bomo letos zopet udeležili državnega prvenstva v spustu po toboganu na Ptuju in poskušali ubraniti lanski in predlanski naslov. Omeniti moramo tudi našo nogometno ekipo, ki tudi letos igra v lenarški B ligi in trenutno zaseda 2. mesto.

Seveda imamo tudi letos pred koncem leta še kar nekaj načrtov, kot so že prej omenjena parada in spust po toboganu, kolesarjenje, kjer bomo združili prijetno s koristnim, in se še kar nekajkrat prijetno peljali in nasmejali v dobri družbi. Nato je tu še izdelava krdebačev, v času božiča bomo spet okraševali vso vas z božično razsvetljavo. Organizirali pa bomo tudi tradicionalni božični pohod z baklami k polnočnici v cerkev Sv. Antona. Vse zainteresirane vabimo na tradicionalni pohodu, saj je bil vsako leto dober odziv in upamo, da bo tudi letos tako oziroma še boljše.

Foto in tekst A. Slaček

ZA DOBRO VOLJO

Piše T. K.

Ločitev

- »Ločujem se.«
 »Zakaj?«
 »Žena že pol leta ni spregovorila z mano.«
 »Joj, potem pa dobro premisli. Tako dobre zlepa ne boš več dobil.«

Obletnica poroke

- »Dragi. Jutri imava obletnico poroke. Predlagam, da zakoljeva največjega purana?«
 »Zakaj, saj on ni nič kriv.«

Čudna bolezen

- »Gospod doktor, ali je kaj narobe?« je pacient povprašal doktorja, ki je strmel v laboratorijske izvide.
 »Čudno, ta bolezen je doslej napadala samo vinske mušice.«

Huda alergija

- »Gospod doktor, mislim, da sem alergičen na usnje.«
 »Na osnovi česa to sklepate?«
 »Kadar se zjutraj v postelji zbudim v čevljih, me vedno boli glava.«

Bivša žena

- »Kako je kaj s tvojo ženo?«
 »Podobno kot s kavo.«
 »Ne razumem.«
 »Ločila sva se! Sedaj je tudi ona (pra)žena!«

Malo časa

- »Žal vam moram povedati, da ste resno bolni in da nimate na razpolago več veliko časa,« je rekel zdravnik pacientu.
 »Koliko časa mi je še preostalo.«
 »Deset.«
 »Kaj deset? Mesecev? Tednov?«
 »Devet, osem, sedem...«

Na podlagi 16. člena Statuta občine Cerkvenjak (MUV št. 16/07) in 11. člena Odloka o ustanovitvi in izdajanju občinskega glasila Zrnje Občinski svet Občine Cerkvenjak na svoji 19. redni seji, dne 31.3.2010, sprejme naslednji

SKLEP

O CENIKU OGLASNEGA PROSTORA TER DRUGIH KOMERCIALNIH SPOROČIL V OBČINSKEM GLASILU ZRNJE

I.

Občinski svet Občine Cerkvenjak določi cenik oglasnega prostora in drugih komercialnih sporočil v občinskem glasilu Zrnje iz Cerkvenjaka:

Delež strani	velikost /cm ²	cena/EUR brez DDV
1/8	60,3	25,00
1/4	120,6	50,00
3/8	180,9	75,00
1/2	241,2	100,00
5/8	301,5	125,00
3/4	361,8	150,00
7/8	422,1	175,00
1/1 (26,8x18,0) cm	482,4	200,00
Naslovnica	78,0	180,00

Cena objave oglasa se zaračuna na osnovi velikosti/cm², zato si urednik pridržuje pravico izbire oblike in prostora objave oglasa glede na prilagoditev ostali vsebini na strani.

II.

Vsi oglasi so črno beli, razen oglasa na naslovnici. Oglas na naslovnici je lahko velikosti največ 13 x 6 cm oz. 78 cm². Zadnja stran glasila je namenjena izključno napovedniku prireditelj v občini, zato na zadnji strani občinskega glasila Zrnje iz Cerkvenjaka ni možno objaviti oglasa ali drugega komercialnega sporočila.

III.

Za objavo predstavitvenega članka se zaračuna 60% cene, določene za oglas.

IV.

Oglasna sporočila morajo biti v skladu z zakonom o medijih in s kodeksom oglaševanja. Vsebino oglasa pripravi naročnik. Če oglas vsebinsko ne ustreza načelom uredništva, si urednik pridržuje pravico, da oglasa ne objavi.

V.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po potrditvi na Občinskem svetu.

Številka: 03208-01/1999

Datum: 31.3.2010

Župan Občine Cerkvenjak
Jože Kraner

V SLIKI IN BESEDI V SLIKI IN BESEDI V SLIKI IN BESEDI V

Uredniški odbor Zrnja iz Cerkvenjaka ČASOPISA ZRNJE NI LAHKO »SPRAVITI SKUPAJ«.

Časopisa občine Cerkvenjak Zrnje iz Cerkvenjaka, ki ga prejme vsako gospodinjstvo v občini, ni »lahko spraviti skupaj«. Za pripravo prispevkov in fotografij ter njihovo ureditev je potrebno opraviti kar veliko dela, pogovorov, zbiranja informacij in analiz, poleg tega pa je treba postoriti še marsikaj drugega. Vse to opravi uredniški odbor, ki je, tokrat sicer v nekoliko okrnjeni sestavi, na naši fotografiji (z leve): Marjan Žmavc, Edvard Pukšič (odgovorni urednik), Vito Kraner, Tomaž Kšela, Jože Kraner, Lidija Šipek in Mirko Žmavc.

Tekst in foto: T. Kšela

ZA DOBRO VOLJO

Piše T. K.

Pojasnilo

»Mamica, zakaj si se poročila z očijem?«
»Dragi, zdaj vidiš, kam si zabredel. Še otroku ni jasno, zakaj sem se poročila s tabo!«

Blondinka

»Včeraj sem bila na inteligenčnem testu za sprejem na visoko šolo,« je dejala blondinka svoji prijateljici.
»Kako si opravila?«
»Odlično. Rekli so mi, da so rezultati negativni.«

Fantastična pravljica

»Mamica, prosim, povej mi pravljico,« je sredi noči rekel sinček mami.
»Malce še počakaj, da pride domov ati: potem nama bo obema povedal fantastično pravljico.«

! Bralcem Ovtarjevih novic v občini Cerkvenjak!

Po sklepu občinskega sveta občine Cerkvenjak mesečnik Ovtarjeve novice za gospodinjstva v občini Cerkvenjak po aprilu ni več brezplačen. Na Ovtarjeve novice se lahko od vključno junijske številke do konca leta 2010 naročite s priloženo naročilnico.

VTARJEVE NOVICE

NAROČILNICA

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

POŠTNA ŠT. _____ POŠTA _____

PODPIS _____

Naročam časopis Ovtarjeve novice do 31. 12. 2010 za skupno ceno 10,5 € Naročnino bom prekinil-a pisno 1 mesec pred iztekom naročnine, v nasprotnem primeru se mi podaljša za eno leto.

Naročilnico je možno oddati na občinski upravi Občine Cerkvenjak. Pošiljanje po pošti ni potrebno!

ZRNJE – Glasilo Občine Cerkvenjak

Odgovorni urednik: Edvard Pukšič

tudi na www.cerkvenjak.si

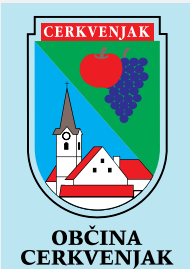
Uredniški odbor: Jože Kraner, Lidija Šipek, Marjan Žmavc, Vito Kraner, Tomaž Kšela, Mateja Žmauc, Jure Čuček

Oblikovanje glave naslovnice: Mirko Žmavc, fotografije Ivo Lorenčič

Fotografije: avtorji člankov in arhiv ■ Oblikovanje in tisk: Štrakl d.o.o.

Zrnje je vpisano v evidenco javnih glasil pri Ministrstvu za kulturo RS pod zap. št. 1781

Junij 2010

12. občinski
p r a z n i k

junij 2010

OBČINA CERKVENJAK PRAZNUJE (11. 6. - 27. 6. 2010)

Petek, 11. 6. 2010

19.30 Potopisno predavanje "Brazilija" - predavatelj Dani Zorko - v avli Kulturnega doma - KD Cerkevnik

Sobota, 12. 6. 2010

11.00 5. tradicionalni turnir Zorman - ŠTD Smolinci (na igrišču v Župetincih)
20.00 Turnir v malem nogometu veterani - ženske, za pokal ŠD - na igrišču OŠ - ŠD Cerkevnik

Nedelja, 13. 6. 2010

9.00 6. razstava motorjev - Moto klub Slovenske gorice - v centru Cerkevnik
11.00 5. tradicionalni turnir Zorman - nadaljevanje - ŠTD Smolinci (na igrišču v Župetincih)

Sreda, 16. 6. 2010

9.00 "NARIŠI NOV DAN" - poučne aktivnosti za učence OŠ v okviru kampanje NE-ODVISEN.SI - OŠ Cerkevnik - Vitomarci
16.00 Srečanje starejših občanov v Gostišču pri Antonu - RK Cerkevnik
20.00 Družabni večer "NARIŠI NOV DAN" v okviru kampanje NE-ODVISEN.SI - v Kulturnem domu - Občina Cerkevnik

Četrtek, 17. 6. 2010

10.30 Dramska predstava učencev OŠ Cerkevnik - Vitomarci - v Kulturnem domu
16.00 Zaključek vrščevskega leta - Vrtec Pikapolonica Cerkevnik

Petek, 18. 6. 2010

20.00 Tončkov dobrodelni koncert "Podajmo si roke" - v prireditvenem šotoru na igrišču OŠ - Župnijska Karitas Sv. Anton v Slov. goricah

Sobota, 19. 6. 2010

7.00 Letalski dan Aero kluba Sršen - na vzletišču v Čagoni
11.00 Turnir nogometnih ekip U12 in U14 - NK Cerkevnik - na ŠRC v Kadrencih
13.00 Gasilsko tekmovanje članic in članov za pokal Slovenskih goric - na Poslovno obrtni coni v Brengovi - PGD Cerkevnik
20.00 Antonova noč (Mladih 5, Skater, humorist Korl) - v prireditvenem šotoru na igrišču OŠ - Gostišče pri Antonu

7.00 Srečanje pilotov letal, zmajev in padal - Aero klub Sršen
8.00 Razstava ročnih del DU Cerkevnik - v domu DU Cerkevnik
10.00 Maša, posvečena prazniku Občine Cerkevnik - Župnija Sv. Anton
11.00 Osrednja proslava ob 12. občinskem prazniku Občine Cerkevnik - v Kulturnem domu
12.30 Povorka "Obudimo stare čase" - v centru Cerkevnik - TD Cerkevnik
13.00 Družabno srečanje z živo glasbo v prireditvenem šotoru na igrišču OŠ - Gostišče pri Antonu in Občina Cerkevnik

Ponedeljek, 21. 6. 2010

8.00 4. otroška likovna kolonija Maksa Kaučiča - v OŠ Cerkevnik

Torek, 22. 6. 2010

17.00 Pohod po severni meji generala Maistra v občini Cerkevnik in družabno srečanje (zbrališče pred občinsko zgradbo) - Društvo general Maister Cerkevnik
19.00 Predstavitev Zveze študentskih klubov Slovenije ter predstavitev problematike študentskega dela - predaval bo predsednik Zveze ŠKIS, g. Marko Funkl - v avli Kulturnega doma - Študentski klub Slovenskih goric

Sreda, 23. 6. 2010

19.00 Okrogla miza ob 20 letnici demokratičnih sprememb v Sloveniji - v avli Kulturnega doma - SGF Cerkevnik

Četrtek, 24. 6. 2010

9.00 Zaključna prireditev ob koncu šolskega leta - OŠ Cerkevnik - Vitomarci
17.00 Pohod po mejah občine Cerkevnik - zbrališče pred gasilskim domom - Tončka Divjak
19.00 6. rekreativni tek ŠKSG (start v centru Cerkevnik) - Študentski klub Slovenskih goric
20.00 Kulturni večer pod lipo samostojnosti - pred gasilskim domom - KD Cerkevnik

Petek, 25. 6. 2010

10.00 "S kolesom po mejah občine Cerkevnik" - rekreativno kolesarjenje - ŠD Cerkevnik (prijave od 9. ure pred občino Cerkevnik)
14.00 Nogometni turnir mladih ekip igralcev rojenih leta 1992 ali mlajši - na igrišču OŠ - KMN Cerkevnik
16.00 Ekshibicijska tekma veteranske ekipe - na igrišču za OŠ - KMN Cerkevnik
17.00 14. tradicionalni nočni turnir za prehodni pokal Gostišča pri Antonu - na igrišču OŠ - KMN Cerkevnik

10.00 Otroške delavnice - v OŠ Cerkevnik - KD Cerkevnik

20.00 Turnir v malem nogometu med zaselki za pokal ŠD - na igrišču OŠ - ŠD Cerkevnik

13.00 Streljanje z zračno puško za pokal ŠD - na igrišču za OŠ - ŠD Cerkevnik

13.00 Srečanje "klenkarjev" pritrkovalcev iz okoliških krajev - Klenkarska skupina Sv. Anton v Slov. goricah - cerkev Sv. Antona

13.00 9. tradicionalna košnja trave - pri Vinotoču na Cenkovi - TD Cerkevnik

19.00 Premiera gledališke komedije "GOSPOSKA KMETIJA" - gledališka skupina KD Cerkevnik - v Kulturnem domu